

BERXWEDAN

HER TÎŞT JÎ BO ENIYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 32 / Mart 1987 / 2.50.-DM

ERNK'nin İlan Edilişinin 3. Yılında

HALKIMIZ NEWROZ'U ZAFER NARALARIYLA KARŞILIYOR

• Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun Balyozu Türk Sömürgecilerinin Beynini Aralıksız Dövüyor
• Faşist-Sömürgeci Düşman Can Havliyle Kürdistan Köylerini Bombalıyor

• Karadan ve havadan gerilla üslerine yaklaşmayı deneyen faşist ordu sürüleri geri püskürtüldü. Yoğun çarpışmalar sürüyor, sömürgeci güçler gerilla bölgesine giremiyor.

• Faşist Türk sömürgecilerinin giriştiği hava saldırısı kendi tehlikeli ve tecritinden başka sonuç vermedi. Birçok devlet bu vahşeti kınayan açıklamalar yaptı. Dünya KUKM'ni konuşuyor.

• Eruh, Uludere, Eğil, Ceylanpınar, Nusaybin, Cizre ve Doğubeyazıt'ta gerçekleştirilen gerilla eylemlerinde 40'tan fazla asker, MIT görevlisi ve çete öldürüldü. Çok sayıda yaralı var. Ceylanpınar'da 250 traktör ateşe verilerek, sömürgecilere milyarlarca liralık zarar verildi.

Şimdiye kadar süren çarpışmalarda kurtuluş ordusu kuvvetleri hiçbir kayıp vermedi.

HABERLER İKİNCİ SAYFADA

YURT DIŞINDA NEWROZ KAMPANYASI

- Avrupa'nın 12 Ülkesinde Gerçekleştirilen 50'den Çok Eyleme Onbinlerce Yurtsever Katıldı
- Sömürgeci Türk Devletini Dıştan da Sıkıştıran Direniş Eylemleri Gelişerek Sürüyor

ERNK yanlısı binlerce Kürdistanlı tarafından 17 Şubat 1987 tarihinden itibaren aralıksız olarak birçok Avrupa ülkesinde yapılan eylemlerle sömürgeci-faşist Türk devletinin özel savaş yöntemleri; halkı göçe zorlama, idam cezaları, operasyon ve tutuklamalar, TC'nin Güney Kürdistan saldırısı, İsveç devletinin KUKM'ne yönelik saldırıları protesto edilerek, Adana cezaevinde ve İsveç'te başlatılan açlık grevleriyle dayanışmada bulunuldu. Ülkede silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin barbar işgalci güçlere karşı verdiği kutsal savaşa ülke dışında yaşayan yurtseverler de tüm güçleriyle destek oldular. Yakın geçmişte başta Uludere, Eruh, Şır-

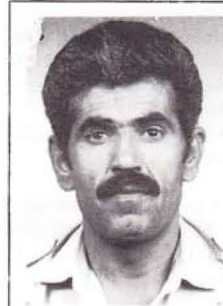
nak, Hakkari, Ceylanpınar, Nusaybin, Dicle ve Midyat olmak üzere Kürdistan'ın dört bir tarafından yükseltilen devrimci intikam eylemleri Avrupa'da binlerce Kürdistanlı yurtseverin katıldığı, yürüyüş, basın toplantıları, işgal, gece vb. gösterilerle desteklenerek, düşman Avrupa'da da sıkıştırılmaya devam edildi.

**ERNK Avrupa Temsilciliği:
İsveç Yönetiminin
KUKM'ne Yönelik
Politikası İflas Etmiştir.**

17 Şubat 1987 tarihinde Bonn'da FEYKA-KURDİSTAN'ın düzenlediği ERNK Avrupa Temsilciliğinin konuşmacı olarak katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıda faşist sömürgeci

Türk devletinin son özel savaş uygulamaları ile İsveç yönetiminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırı, kompo ve provokasyonları protesto edilerek, ilerici insanlığa gelişmeler doğru bir şekilde aktarıldı. ERNK Avrupa Temsilciliği adına yapılan konuşmada TC'nin son saldırılarını kısaca belirtildikten sonra İsveç yönetiminin provokasyon ve saldırılarına değinilerek İsveç yönetiminin KUKM'ne yönelik politikası

Devamı 5. sayfada

**ERNK SAVAŞÇISI
AHMET AYDIN
MÜNİH'DE
KATLEDİLDİ**
Anısını
Ulusal Direniş
Mücadelemizi
Yükseltmek
Yaşatacağız

Faşist Türk sömürgeciliğini her gün ölüme daha da yaklaşan devrimci direniş mücadelemiz karşısında düşman ihanetçilere yeniden dört elle sarılıyor. Kürdistan'da ajan-milis çeteleri silahlandırıp gerillanın karşısına çıkarırken, yurt dışında da bunun siyasi maskeli biçimi olan hain-uşak takımını harekete geçiriyor. İşte kendine ÖY diyen gücün önderliğindeki bu hain-uşak bloku tarafından, halkımızın yiğit bir evladı, Cephemizin kahraman savaşçısı Ahmet AYDIN, 7 Mart 1987 günü Münih'de kurşunlanarak katledildi.

Birlik İsyân ve Direniş Geleneğimiz NEWROZ COŞKU İLE KUTLANIYOR

8 Yerde Yapılan Gecelere 8000 Kişi Katıldı

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir atılımı ifade eden '87 baharı ülke zemininde düşmana peşpeşe vurulan isabetli darbelerle daha da anlam kazanmakta, yurtsever kitlelerin mücadele safalarında yer almalarını hızlandırmaktadır.

Bunun derin etkisini yaşayan Avrupa'daki yurtsever Kürdistanlılar ise daha çok mücadeleye sahip çıkıp ve ulusal kurtuluşçu görevlere sarılarak '87 Bahar Atılımını selamlamaktadır. Avrupa'nın

yirmiyeye yakın yerleşim alanında kutlanmaya devam eden "Newroz, Birlik, İsyân ve Direniş Geceleri"ne olan ilgi bunun açık kanıtıdır.

Ancak binbir zorluk ve dökülen kanlar pahasına kazanılan bu mevzileri gören bazı reformist ve teslimiyetçi hain güçler dökülen kanlar ve çekilen zorluklar temelinde yaratılan bu değeri sömürerek kendi insanlık dışı yaşamlarını örgütlemek istemektedirler. Oysa bu güçler bırakalım halkımızın adına konuş-

mayı ondan biri olma sıfatını dahi çoktan yitirmiş durumda olan, mücadeleye sırt çevirmiş asalaklardır. Sözkonusu güçler de şunu çok iyi bilmektedirler ki halkın acı ve ız-

Devamı 7. sayfada

Halkımız Sürgüne Direnişle Karşılık Veriyor

Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin her geçen gün daha da kitleleşmesi ve özellikle son dönemlerde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu

Devamı 4. sayfada

Vahşi Türk Sömürgecileri İnsanlarımızın Kanına Doymuyor Pirinçlik ve Ceylanpınar'da İki Yurtsever İşkence İle Katledildi

Çağımız insanlığı adına bir utanç vesilesi durumuna gelmiş bulunan vahşi Türk sömürgecileri, insanlarımızın kanına bir türlü doymamakta; TC devleti halkımıza karşı işlediği insanlık suçlarına her geçen gün bir yenisini eklemektedir. Bir yandan büyük bir utanmazlık örneği sergi-

leyerek, "halkın güvenliğini sağlamak" gerekçesiyle Kürdistan'ı kışla ve karakollarla donatırken; öte yandan "güvenliğini sağlıyorum" dediği kişileri, eli-kolu bağlı ve savunmasız bir halde en vahşi işkencelere maruz bırakarak katletmektedir. Genç-yaşlı,

Devamı 4. sayfada

HALKIMIZ YENİ BİR NEWROZ'U ZAFER NARALARIYLA KARŞILIYOR

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK- ilan edilmişin 3. yılına girerken, ulusal direniş savaşımızın yakıcı alevleri Kürdistan'ın dört bir yanını sarmaktadır. Halkımızın yüzyıllar boyunca vahşi zulüm ve baskılar altında bilelenen kini ve öfkesi görkemli bir biçimde patlamakta ve 1987 Newroz'u, Kürdistan halkının ve onun ulusal kurtuluş mücadelesindeki şanlı önderi PKK'nin kahramanlığına tanık olmaktadır.

Bugün ülkemiz Kürdistan'da kutsal direniş savaşımızın varmış olduğu düzey; Cephemizin, gerek ülkede gerekse yurt dışında Kürdistanlı yurtseverlerin yaşadığı alanlarda gençlik, kadın, işçi vb. birliklerle ete-kemiğe bürünmesi; yine, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nin, ülkemizin yüce doruklarında ve engin ovalarında konumlanmış bulunan yüzlerce kişilik gerilla gruplarının şahsında somut bir gerçekliğe dönüşmesi, tüm bunlar modern ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü partimiz PKK'nin III. Kongre kararlarının pratikte etkince yansıtılmasını ifade etmektedir.

İşte bu güçlü kararların hayata geçirilmesinin ilk adımlarıdır ki, faşist Türk sömürgecileri varını-yoğunu ortaya koyarak önlemeye çalışmakta, bu amaçla "Bölücü-lüğe Karşı Milli Birlik ve Beraberlik" adıyla iktidarmuhalefeti, eski-yeni politikacıları, sağcı-sol'cusu, sözde devrimci ve demokratiyle tüm sömürücü, işbirlikçi, tasfiyeciler, ihanetçi kesimleri faşizmin kara bayrağı altında bir araya getirip savaşmasına rağmen hiçbir sonuç alamayan TC'yi yıkımla burun buruna getirmiş bulunmaktadır.

Evet, içerisinde bulunduğumuz şu günlerde Kürdistan'da savaş tüm şiddetini sürerken, dünya; insan iradesi ve inanç gücünün en modern teknikleri bile aletmesine bir kere daha tanık olmaktadır.

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizin peşpeşe gerçekleştirdiği başarılı eylemlerin ardından aygının altındaki zeminin giderek daha hızlı kaydığını dehşetle farkedilen Türk sömürgecileri, bu nedenle tüm teknik ve insan gücünü bir anda savaşa sürmekte tereddüt etmedi. Fakat buna rağmen gerillanın kahredici darbeler vurmasını önleyemeyen sömürgeciler, bu ruh halinin verdiği çılgınlıkla havalandı-

rdığı savaş uçaklarıyla Güney ve Kuzey'deki köyleri bombalayarak sivil katliamına giriştiler. Kuşkusuz faşist rejimin, gerek özel birlikleri ve karahava kuvvetleriyle gücünü bir anda savaşa sürmesi, gerekse birçok ülke ve kuruluşun ve dünya ilerici kamuoyunun tepkisine yol açan, uluslararası savaş kurallarına aykırı -İsrailvari- girişimlere başvurması, uzun vadede, kendi nihai yenilgisini hızlandıran bir rol oynamıştır. Nitekim daha bugünden, tüm yakan beyanlarına karşılık düşman apaçık bir yenilgi

yaşamaktadır. Bunca gücü savaşa sürmesine karşılık savaşta kaybettiği insiyatifi geri kazanmak şurda kalsın, gerilladan her gün savaşın en sıcak alanlarında bile darbe üstüne darbe yemekten kurtulamamaktadır.

Artık faşist rejimin demagogilerine inanan yok. Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle düşman birlikleri arasında savaş yer yer şiddetli çarpışmalarla sürmektedir. Özellikle 22 Şubat tarihinde gerçekleştirilen Taşdelen eyleminden sonra çarpışmalar daha da yoğunlaştı. Yüzbinlercesi ça-

kal sürüleri gibi Kürdistan'a üşüyen sömürgeci ordu birlikleri gerilla üslerine tüm uğraşlarına rağmen giremiyor. Birçok kez karadan ve havadan özel birliklerle böylesi bir denemeye kalkışan düşman, her seferinde gerillanın etkin ateşleriyle karşılaşta ve önemli kayıplar vererek geri püskürtüldü. Ancak faşist rejim kayıplarını -özellikle askeri kayıplarını- çok gizli tutmaktadır.

Öte yandan halkla bütünleşerek büyük bir destek sağlayan gerillanın kahramanca savaşarak düşmana ağır ka-

yıplar verdimesi, halkın güven ve desteğini her geçen gün arttırmakta ve sömürgeciler bu desteği kesmek için olmadık yol ve yöntemlere başvurmaktadır. Bu amaçla savaşın yoğun olduğu alanlarda sömürgeciler tarafından bütün köylülerin kimlikleri ellerinden alınmış ve köylerin dışına adım atılması dahi yasaklanmıştır.

Her şeye rağmen devrimci direniş mücadelemiz gelişip güçlenerek sürüyor ve halkımız Newroz'u şanına yaraşır bir kahramanlıkla ve zafer naralarıyla karşılıyor.

ERUH'TA ÇETELERİN TOPLANTISI BASILDI: 2 ÖLÜ, 4 YARALI

Son dönemde hain-milis çeteciliğe, devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından ağır kayıplar verdirilmesi bu hainleri can telaşına düşürdü. Sömürgeci-faşist devlet yetkilileriyle sık sık biraraya gelecek halkımızın kin ve öfkesinden, gerilla birliklerimizin kahredici darbelerinden nasıl kurtulacaklarının yol ve yöntemlerini araştırmaktadırlar. İşte bu amaçla yapılan toplantılardan birisi de, Siirt'in Eruh ilçesine bağlı Çimencik köyünde gerçekleştirilmek istenir.

19 Şubat 1987 tarihinde, halk düşmanı ve çete örgütleyicisi Çimencik köyü muhtarı hain Tahir Örgen'in evin-

de yapılacak olan bu toplantı hakkında önceden istihbarat alan ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimiz bir baskın düzenleyerek hain-çetelere hak kettikleri dersi vermiştir. Kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından gerçekleştirilen ani ve etkin baskın sonucunda, düşmandan aldıkları silahlarla halkımıza karşı suç işleyen bu hainlerden 2'si öldürülmüş 4'ü de ağır yaralanmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin en çok geliştiği alanlardan biri olan ve 15 Ağustos 1984 tarihinde adı tüm dünyaya yayılan Eruh, aynı zamanda düşmanın da en çok yoneldiği alanlardan birisi oldu. Yöre halkının büyük bir

çoğunluğu ulusal kurtuluş mücadelemizi kendi öz davası olarak benimseyip her türlü maddi-manevi yardımı sağlarken; birkaç satılık unsur da sömürgeci düşmanla en aşağılık işbirliklerine girecek halkımıza ve ülkemize düşman bir konuma geldiler. TC'nin bu üç-beş satılık ruhluların aracılığıyla alanda örgütlediği çetecilik ise, esas olarak halkımızın yiğitlik sembolü AGİT yoldaşın pratik önderliğinde gerçekleştirilen 1986 Bahar Atılımı ile işlemez kalındı. Birçoğu ikna edilerek ellerine tutuşturulan silahları düşmana geri vermeleri sağlanırken iflah olmazları ise haktetikleri bezalara çarptı-

ılarak etkisizleştirildi. Düşman her yolu deneyerek ve ne pahasına olursa olsun çeteciliği yaşatmaya çalışırken, kurtuluş kuvvetlerimiz de bu hain yapıyı tümünden çökertmeye ve yok etmeye kararlı oldukunu bu son eylemde de bir kere daha ortaya koymuştur. Son olayda şerefsiz bir ölümle cezalandırılanlardan birisi çete başı muhtarın kardeşi Ahmet Örgen olduğu, ağır yaralananların ise Hasan Örgen, Hüsamettin Gök, Resul Bakır ve Ali Akıncı adındaki milis çeteler olduğu bildirilmektedir. Halk tarafından sevinçle karşılanan bu eylemde birliğimiz kayıp vermeden üssüne dönmüştür.

Taşdelen Operasyonu Sömürgecileri Çılgına Çevirdi

İFLAH OLMAZ HAIN-ÇETELERE AĞIR DARBE: 14 ÖLÜ; 9 YARALI

1987 yılının başlarından bu yana başarıyla sürdürülen Devrimci Kış Taarruzu'nun önemli halklarından birisi de Hakkari'nin Uludere ilçesine bağlı Taşdelen köyünde gerçekleştirilen devrimci operasyonla yaşandı. Bu köyde yaşamakta olan iflah olmaz çetelere yönelik olarak gerçekleştirilen geniş operasyonda 14 kişi öldü, 9 kişi de ağır yaralandı.

Ocak ayında yaşanan yoğun eylemlilikle Uludere'nin Kırık köyünde, İdil'de, Midyat'ta devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden peşpeşe etkin darbeler alan faşist Türk sömürgecileri savaş alanına, öteden beri var olan güçlerine ilaveten çok sayıda yeni birlikler yığıldı. Faşist ordu sürüleri, kontr-gerilla birlikleri ve "özel vurucu tim" dedikleri hayvanlaştırılmış robot sürülerini her türlü zırhlı ve motorize araçlarla, helikopter ve fantom filolarıyla donatarak savaş alanlarında yeniden

konumlandırdı. Büyük bir "seyyar askeri hastane"yle birlikte "harekat üssü"nü de Şırnak'a taşıyarak, "eşkiyanın sınırlarına ötesine kaçtığı"ni ve "Devletin duruma tam anlamıyla hakim olduğunu" ilan etti. Faşist generaller çetesi atıp-tutmayla, yüzbinlerce ordu sürülerini Kürdistan'a yığımla ve halkımızı üzerinde terör estirmeye gerillayı da ürktüp sindirebileceğini sandı. Fakat çok geçmeden nasıl feci bir yanılgıya düştüğünü anladı. Zira devrimci kurtuluş birliklerimizin bu kez Uludere'nin Taşdelen köyünde patlayan gür sesi, tüm dünyaya Kürdistan halkının, kurtuluş için topyekün ayağa kalkacağı günlerin yakın olduğunu ilan ederken; faşist sömürgeci rejimin temsilcileri bu onurlu sesin karşısında tam bir şaşkınlığa uğrayarak adeta çılgına döndüler. Edinilen bilgilere göre eylemin gerçekleşmesi şu şekilde oldu:

22 Şubat tarihinde Taşde-

len köyüne gelen silahlı kurtuluş güçlerimiz giriş-çıkışları denetim altına aldıktan sonra gruplar halinde köye girdiler. Bu köyde oturan birkaç hain ajan, öteden beri yurtsever halkı ve devrimcileri ihbar ettiklerinden yöre halkının büyük oranda nefretini kazanmıştı. Bir süreden beri ise düşmandan aldıkları silahlarla iyice azınlaşan bu uşak çetelerin cezalandırılması için halk sürekli devrimcilere başvurarak ısrarda bulunuyordu. Gerçekten de devrimcilerin tüm sabırlı uğraşlarına rağmen uşaklıktan ve milislikten vazgeçmeyen bu çapulcular mevcut konumlarıyla mücadelemize ayakbağı oluyor, engel teşkil ediyordu. Köye giren gerilla gruplarının hedeflediği evler, işte bu iflah olmaz hain-milis çetelerin evleriydi. Ve tespit edilen hedefler bir anda etkin bir ateş altına alınarak imha edildi. Önceleri ne olup-bittiğini pek anlayamadıkları için, silah sesleri

Kürdistan böyle yapar!

üzerine evlerine kapanan köylüler, daha sonra gelenlerin partizanlar olduğunu anlayınca, gözlerinde kurtuluş umudunun parıltıları ve yüreklerinde tarifsiz bir sevinçle dışarı çıkarak partizanların konuşmalarını ilgi ile dinlediler.

Hain-milis çeteler ve yakınlarından oluşan 14 kişinin öldüğü ve 9 kişinin de yaralandığı bu eylem faşist Türk sömürgecilerinin yalandan örlümlüş şatolarını yerle bir ederken, ulusal kurtuluşu irademizin ve Halk Kurtuluş Ordumuzun gücünün de en somut kanıtı oldu.

TC'nin Hava Saldırılarına Misilleme Diyarbakır'da Jandarma Karakolu Yerle Bir Edildi

2 Mart 1987 tarihinde, devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından Diyarbakır merkezine bağlı Eğil jandarma karakoluna bir baskın düzenlendi. Faşist Türk devletinin "kahraman mehmetçik"(!)leri, karşısında Kürdistan gerillasını görünce neye uğradığını şaşırarak karşılıklı dahi bulunamadı. Kurtuluş güçlerimizin yoğun ateşleriyle adeta kalbura çevrilerek bir beton yığını haline getirilen sömürgeci karakolda bulunan askerlerin büyük bir çoğunluğu öldü, ya da yaralandı. Faşist devlet yetkilileri saldırıda 1 askerin öldüğünü ve 3 askerin yaralandığını açıkladıysa da, yöreden gelen haberlerde ölü ve yaralı sayısının çok daha fazla olduğu bildiriliyor.

Devrimci kurtuluş güçlerimizin gerçekleştirdiği her eylemde olduğu gibi, Diyarbakır'daki jandarma karakoluna yönelik bu son eylemle de; halkımızla sömürgeciiler arasında olanca şiddetle süren savaşın nasıl seyrettiğini, hangi tarafın lehine ya da aleyhine işlediğini, kucası kimin güçlü, kimin güçsüz, zayıf ve çürümüş olduğunu çok açık bir biçimde görebilmek olanaklı. Hele hele faşist rejimin en yetkili ağızlarının, sürekli tekrarlayıp durdukları "sınıra yakın yerlerde eylem yapar sınır ötesine kaçıyorlar", ya da "bölücüler çocukları öldürüyorlar" vb. sözleri hatırlanacak olursa, Diyarbakır'daki eylemin ortaya çıktığı çarpıcı gerçekler daha

iyi anlaşılacaktır. Evet, Diyarbakır'da, yani Kürdistan'ın bu merkezi alanında ve sınırların yüzlerce kilometre uzağında gerçekleştirilen eylem tek başına bile sömürgeci-lerin tüm demagojilerini yıkabilecek niteliktedir. Gerillanın içeride mi dışarda mı olduğunu artık anlamayanın kaldığını mı sanıyorlar?

Öte yandan çirkin suratlarını saklamak amacıyla, "bölücüler", "teröristler", "çocukları öldürüyorlar" vb. yaygaralar koparan emperyalizmin uşağı faşist generaller çetesine sormak gerekiyor; neden askeri kayıplarınızı açıklamaktan korkuyorsunuz? "Mehmetçik"inizin başına yıkılan karakolda onlarca asker ölüyor ya da yaralanırken neden 1 kayıp gösteriyorsunuz? Ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK-birliklerinin tek tek başınıza yaktığı o karakollarımız, halkımıza her türlü insanlık dışı vahşetler uyguladığınız birer işkencehane değil midir? Daha dün o karakollarımızdan birinde -Diyarbakır Piriçlik karakolunda-, Zulfikar BAYRAM adında 70 yaşındaki bir Kürdistanlı yurtseverini katletmediniz mi? Fakat devrimci direniş savaşımız Kürdistan'ı alev alev sardıkça can telaşına düşen faşist generaller çetesinin bu ve benzeri soruları cevaplandıracak duruma olmadıkları da çok açıktır. Ve artık hiçbir güç, ERNK saflarında birleşen ve savaşan Kürdistan halkının bu katiller sürüsünden hesap sormasını engelleyemeyecektir.

Nusaybin'de Faşist Devlet Yetkilileri ile Çetebaşlarına Gerilla Balyozu: 15'i Aşkın Ölü

1987 Newroz'una yaklaştıkça büyük kahramanlık örnekleri sergilenerek ve düşmanın her türlü çilginca saldırıları ve çabaları boşa çıkarak gerçekleştirilen eylemlerden önemli bir tanesi de, 7 Mart 1987 tarihinde Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Açıkyol köyünde yaşandı. Faşist Türk sömürgecilerinin tüm çırpınmalarına ve yalanlarına rağmen, savaşın insiyatifini elinde bulunduran silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin güçlü yumruğu bu defa da Açıkyol köyünde balyoz gibi sömürgecilerin beynine indi. Sonuç; çoğu faşist devlet yetkilileri çetebaşlarından 15'ten çok ölü ve 10'a yakın yaralı.

Kürdistan'da devam eden savaş ilişkili olarak yaptıkları gerçek dışı açıklamaları ve beyanlardan dolayı, artık kendi burjuva basınında bile

alaya alınan TC devlet yetkilileri ile faşist generaller çetesini kahreden bu eylemin gerçekleşmesi şu şekilde olmuştur:

7 Mart günü, Açıkyol köyünde sömürgeci devlet yetkililerinin çetebaşları ve çetelerle yapacağı bir toplantıyı haber alan kurtuluş güçlerimiz, aynı tarihte bu toplantıyı dağıtmak amacıyla sözkonusu köye bir baskın düzenlediler. Akşam saatlerinde köye yaklaşan gerilla birlikleri her zamanki gibi tüm köyü kuşatarak durumu kendi kontrollerine alır. Daha sonra görevli ekip köyün elektriklerini tünden keser ve hemen ardından köye girecek gruplar hızla saldırıya geçerler. Toplantının yapıldığı, köy muhtar çetebaşı Cumhuriyet Tunç'un evi bir anda yerlebir edilir. Aynı anda diğer bir grup da azılı hain-çete Fikret Aslan'ın evi-

ne yönelik saldırıyı gerçekleştirir. Saptanan hedefleri büyük bir sürat ve başarıyla imha eden birlikler aynı çabuklukla köyün dışına çıkıp diğer gruplarla birleşerek ve hiç kayıp vermeden alanı terk ederler. Edinilen bilgilere göre; eylemde aralarında çetebaşı muhtar Cumhuriyet Tunç ve birkaç TC resmi görevlilerinin bulunduğu 15'ten çok kişi ölümlenirken, 10'a yakın kişi de yaralanmıştır. Ancak sömürgeci yetkililer, resmi görevlilerin varlığını ve kaybını büyük bir gizlilikle örtbas etmeye çalışarak her zaman yaptıkları gibi yine çocukların öldürüldüğü yalanına başvurmuşlardır. Ne var ki, Kürdistan gerillasının yumruğu her gün balyoz gibi kafalarında patladığı, sömürgecilerin bu tür yalanlarına artık kimseler inanmamaktadır.

Gerilla Ekonomik Hedefleri de Vuruyor

CEYLANPINAR'DA 250 TRAKTÖR ATEŞE VERİLDİ

Faşist Türk sömürgecilerinin vahşi saldırılarından hiçbirisi artık cevapsız kalmıyor. Silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz düşmanın her saldırısına anında misilleme karşılık vererek, yıllardan beridir halkımıza çektiğimiz her acının hesabının sorulacağını açıkça ortaya koymuştur. Bunun en açık kanıtı, TC'nin onlarca fantom savaş uçağıyla Kürdistan köylerini bombaladığı 4 Mart'ta hemen etrafında Ceylanpınar'da yüzlerce traktör yakılarak misillemede bulunulmasıdır.

5 Mart 1987 tarihinde, silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından Ceylanpınar Devlet Üretim Çiftliği'ne bir baskın düzenlendi. Kurtuluş güçlerimizin gündüz, sabah saatlerinde gerçekleştirdiği baskında bekçiler etkisiz hale getirilerek araç parkında bulu-

nan 250 kadar traktör ateşe verildi; 50'den fazlası tamamen imha olan traktörlerden kalanları da önemli oranda hasar görererek kullanılmaz duruma getirildi. Çevreyi kontrol altına alıp makineleri ateşe veren savaşçılar bir yandan da "Biji PKK!", "Biji Serok APO!" sloganlarıyla Türk sömürgecilerinin hiçbir saldırılarının yanlarına kar kalmayacağını haykırıyorlardı. Eylemin, TC'nin hava saldırısına bir misilleme olduğunu belirten savaşçılar, daha sonra hiçbir kayıp vermeden alandan ayrıldılar. Sömürgeci güvenlik güçleri ve itfaiye ekiplerinin uzun süre eylem yerine gitmeye cesaret edememesi üzerine ateşe verilen makinelerin çoğu tamamen yanarak kullanılmaz hale geldi. Böylece düşman milyarlarca liralık maddi zarara uğratılarak

zaten çökmekte olan faşist rejimin ekonomisine ağır bir darbe daha indirilmiş oldu.

Bilindiği gibi faşist Türk burjuvazisi, Evren-Özal kligi eliyle Kürdistan ve Türkiye halkları ve emekçileri üzerinde dizginsiz bir sömürü politikası izlemesine rağmen, ekonomiyi bir türlü batakantı kuramamaktadır. Her önüne gelene kapitalist, sosyalist ayrımı yapmadan- avuç açar duruma gelmiş bulunan Türkiye'de, her gün şirketler ve bankalar batmaktadır. Bu emek düşmanı sömürücü kuruluşlara "şirket kurtarma" adıyla akutilan paralar, faşist rejimin vergi, zam vb. yollarla işçi ve emekçilerden onları aç bırakma pahasına sömürdükleri paralardır. Fakat bir avuç para babasının saltanatı uğruna milyonlarca emekçi göz yaşına, acıya, açlığa ve yok-

sulluğa mahkum edilmesine rağmen faşist rejim ekonomisi alanında da belini doğrultamıyor. Özellikle Kürdistan'da bugün yürütülen savaşın, rejimin batmakta olan ekonomisi için ne anlama geldiği açıktır. Kıbrıs'ta 1974'te on gün savastığı için onuç yıldan beri belini doğrultamayan faşist TC'nin, Kürdistan'daki savaş -ki bu uzun süreli halk savaşıdır- ne kadar sürdürülebileceğini tahmin etmek zor olmayacaktır. İşte bu nedenle, gerillanın ekonomik hedefleri vurarak düşmana milyarlarca liralık zarar verdimesi, Türkiye ve Kürdistan halklarının baş düşmanı kemalist-faşist rejimin çöküşünü hızlandıracağı için anlamlıdır.

Öte yandan eylemin diğer önemli bir yanı da, hava saldırısının hemen ardından sö-

mürgecilerin tüm yalan ve demagojilerinin önünü keserek devrim cephesinin gerçek gücünü ortaya koyabilmesidir. Gerçekten de faşist rejimin temsilcileri 4 Mart'ta girilen hava saldırısının hemen ardından koro halinde "köklerini kuruttuk", "bir daha varlık gösteremezler" vb. şamatalar koparıırken, hemen ardından Ceylanpınar'dan gelen ses düşmanın çığlığını anında ağızına kapatmıştır. Böylelikle halkımızın devrimcilerle olan güveni ve kurtuluş umudu daha da artarken, tüm dünya da, faşist TC'nin açıklamalarının hiçbir inanılır yanının olmadığını çok daha iyi anlamıştır.

Ayrıca faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da işlediği hiçbir suçun artık karşılıksız kalmayacağını da açık bir kanıtı olmuştur.

Cizre Şehir Merkezinde Baskın: Çok Sayıda Ölü ve Yaralı Var

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden üstüste aldıkları etkin darbelerle ve en son da Açıkyol köyü eyleminin ardından adeta sersemeye dönen faşist Türk sömürgecileri yine kendi kendilerini avutup; kimileri "eşkiya eylemden sonra Suriye'ye kaçtı", kimileri "Midyat yönüne, içerilere doğru kaçtı" vb. çelişkili açıklamalar yaparken, bu kez gerillanın silahlı Cizre şehir merkezinde gürledi. 9 Mart 1987 günü, Cizre şehir merkezinde bir hain-ajan grubunun üzerine açılan ateş sonucu çok sayıda hainin öldüğü ya da yaralandığı bildirilmektedir. Bu eylem de bir kere daha ve çok açıkça göstermektedir ki: uçakları, tankları ve toplarıyla, sayıları binlere varan "özel tim"leri ve yüzbinlere varan ordu sürüleriyle sömürgeci gerillanın manevrasını engelleyememektedir. Silahlı kurtuluş kuvvetlerimiz kentte de kırdı da istediği an düşmanı vurabilecek etkinliktedir. Ni-

tekim görünüşte inkar edip küçümsemeye ve karalamaya da kalkışsa faşist düşman, karşısındaki devrimci gücün hangi etkinlikte olduğunu farkındadır. Öyle ki, sömürgeci yetkililer yaptıkları açıklamalarda "eşkiyanın hedefleri arasında Pirinçlik NATO üsü ve Şırnak alay karargahı da bulunmaktadır" diyerek korku ve endişelerini açıkça ifade etmektedirler. Savaş gerçekliği hakkında az çok bilgisi olanlar, bu sözlerin ne anlama geldiğini ve silahlı kurtuluş kuvvetlerimizin gücü ve etkinliğinin hangi boyutlarda olduğunu rahatlıkla anlayabilirler.

Ayrıca Kürdistan'ın dört bir yanında gerçekleştirilen devrimci intikam eylemlerimizden öğrenebildiklerimizden bazıları şunlardır:

Şubat ayının son günlerinde Doğubeyazıt yakınlarında devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında büyük bir çatışma meydana gelmiştir. Kesin so-

nucunu ve ayrıntılarını henüz öğrenemediğimiz bu çatışmada 8 düşman askerinin öldürüldüğü ve çok sayıda askerin de yaralandığı bildirilmektedir.

5 Mart 1987 tarihinde, Urfa'nın Viranşehir ilçesinde bir grup devrimci, Türk sömürgecilerinin Kürdistan köylerine yönelik vahşi saldırılarını protesto eden gösteriler düzenlemiştir. Gösteriler sırasında lise binasının önündeki Atatürk büstünü de parçalayan göstericiler, ilçenin çeşitli yerlerine "Yaşasın PKK" sloganları yazmışlardır. Sömürgeci güçler liseye giriş-çıkışları yasaklayarak çeşitli aramalar yapmasına rağmen göstericilerden kimseyi yakalayamamıştır.

1987 Newroz'unda ülkemizin her alanında gürleşen direniş ve savaş alevleri kemalist-faşist rejimi boğacak ve sömürgeci cennet ülkemiz Kürdistan'dan defolup gidene dek sönmeyecektir.

Halkımız Sürgüne Direnişle Karşılık...

Bastaraflı 1. sayfada

su'na bağlı savaşçı birliklerinin gerçekleştirdiği eylemler, halkımızın güvenini artırıp desteğini daha fazla kazandı. Bu durum sömürgeci için ise büyük bir darbe olmuştur. Faşist-kemalist rejim, düşünceli tüm öngörülerini almasına rağmen kendi yıkılışını getirecek süreci bir türlü lehine çevirememektedir. Öyle ki, günümüzde artık TC'nin tüm yetkili güçleri bile KUKM'ne karşı alınan baskıcı askeri önlemlerin başarıyla sağlanamayacağı görüşünde birleşiyorlar.

"Baskı direnişi, direniş baskıyı doğurur" ilkesi, bugün Kürdistan'da mücadeleimiz lehinde yaşanıyor. TC'nin KUKM'ni imha etmenin aracı olarak düşündüğü tüm yöntemler, önlemler tükenmiş durumdadır. Zaten bu, rejimin İçişleri Bakanının her fırsatta verdiği demeçlerinden de açıkça anlaşılmalıdır.

Halkımızın yoğun desteği ile yükselen direniş savaşımımız özgül kaynaklı olduğu bilmektedir. Sömürgeci geriyeye dönüş yapıp, mücadelemizi özgüçten yoksun bırakmak için yeniden sürgün uygulamalarına başvuruyorlar. TC'nin birçok yöntemden sonra sürgün uygulamasına başvurması çok sahte gerekçeler öne sürse de aslında mücadelemize karşı bir "çare" olarak düşünüldüğü açıktır. Zaten hükümet dışı partilerin de bu uygulamaya tepki göstermesi, uy-

gulamanın daha gizli-kapaklı yapılamadığından ötürüdür.

Acizliğin ve çaresizliğin bir sonucu olarak TC'nin karşısında sabit gördüğü hedef halktır. Kürdistan'da yaşanan halk savaşı halk desteği temelinde gitmekte ilerleyorsa, (TC'ye göre) halkı ne pahasına olursa olsun mücadelenin uzaklaştırmak, desteğini kesmek gerekiyor. Bu da, halkı toprağından, vatanından göç ettirmekle mümkündür! Bunun için sömürgeci, binlerce köyden 9,5 milyon insanı ülkesinden, toprağından koparmak istemektedir.

Yukarıda bu uygulamanın çok sahtekarca hayata geçirilmek istendiğine dikkat çekildi. Sözde dağ köylerini boşaltıp halkını Türkiye kesimindeki tanı-sanayi alanlarına yerleştireceklermiş. Aslında bu uygulama, Kürt ulusal varlığının imhasına yönelik olup Kürt ve Türk nüfusunun Kürdistan ve Türkiye alanlarına dağıtılmasıdır.

En son alınan bilgilere göre, köylerin boşaltılmasında stratejik noktalar gözönünde bulundurulmaktadır. Yani ovalık alanlarda olup stratejik konuma sahip köyler de boşaltılıp köylüler Mersin, Adana, Antalya vb. Türkiye kentlerine sürgüne gönderilmektedir. Bunun dışında, toplu yerleşim merkezlerini kurmak için birçok köy boşaltılıp bir araya getirilerek büyük kara-

kollar kurulmakta. Bu uygulamalar, halkımız tehdit edilerek hayata geçirilmek istenmektedir. Sömürgeci yetkililer, evlere dilediklerince bir fiyat koymakta, isteyen parasını alır, kabul etmeyenler ise biçilen fiyattan da yararlanamayarak sürgüne gitmek zorunda ve ayrıca sömürgeci, köylerin ekonomik, sosyal geriliğini de bir koz olarak kullanıp, "zaten köyden herhangi bir geliriniz mi var, burada kalıp ne yapacaksınız? Size büyük imkanlar sağlıyoruz, bundan sonraki yaşamınız daha iyi olacak" tarzındaki aldatmacalara halkımızı vatanından uzaklaştırmak istiyorlar.

Sadece Dersim yöresinden sürgün planına alınan köylerden adlarını öğrenebildiklerimiz şöyle:

1- Birman, 2-Tirkel (Doludizgin)3-Şevgulan mezarası, 4- Kale, 5- Pulan, 6- Hagü, 7-Çukur, 8- Haceri, 9- Vankük, 10- Kil, 11- Körtan, 12- Bor, 13- Gevan, 14- Hozmerek, 15-Xilbeş, 16- Rabat, 17- Askirik, 18- Yeşilkaya, 19- Saxşik, 20- Keyşan, 21- Milan, 22- Xarçik, 23- Soğeyik, 24- Batman, 25- Kabun, 26- Çamtur, 27- Hasorik, 28- Çanakçı, 29- Lavzan, 30- Temirtaht, 31- Yazıören, 32- Hilali, 33- Kösöglü, 34- Sindam, 35- Yukarısındam, 36- Beydamı, 37- Türüsmek, 38- Çığık, 39- Merxo, 40- Çölçayır, 41-Sorpiyan, 42- Sihsu, 43- Xirnek, 44- Şorda, 45-

Pirinçlik ve Ceylanpınar'da İki Yurtsever...

Bastaraflı 1. sayfada

kadın-erkek, çocuk demeden, tek suçları ülkesini ölesiye sevmek olan bu insanları birer birer katlederken, insan hakları, adalet, hukuk gibi sözcükleri de ağızlarından eksik etmemektedirler.

Faşist Türk sömürgecilerinin, çürüyen ve artık başlarına yıkılmak üzere olan düzenlerini bir an daha olsun ayakta tutabilmek için, uyguladığı devlet terörünün yeni kurbanları; Diyarbakır-Pirinçlik'ten 70 yaşlarında Zülfiyar BAYRAM adındaki köylü ile Urfa-Ceylanpınar'dan Adnan TÜYSÜZ adlı bir Kürt gençidir.

Edinilen bilgilere göre Diyarbakır merkezine bağlı Kırpan (Pirinçlik) köyünden olan Zülfiyar BAYRAM'ın katledilmesi olayı şöyle gelişti:

Faşist jandarma astsubayı Mustafa Hastürk komutasındaki Pirinçlik jandarma karakol görevlileri 19 Şubat 1987 tarihinde, Zülfiyar BAYRAM'ın evine baskın yaparak aramakta olan oğlu Hasan Bayram'ı bulup teslim etmesini isterler. Zülfiyar BAYRAM'ın buyruğu bir alçaklığı yapmayacağına söyleseni üzerine, başta kendisi olmak üzere 63 yaşındaki eşi ve tüm çocukları faşist komutanın emriyle sadıççe dipçiklenirler. Daha sonra köydeki bazı akrabalarını da yanlarına katarak çoluk-çocuk, yaşlı tümünü karakola götürürler. Karakolda dayak ve işkenceler daha da

şiddetlendirilir. Ancak, 70 yaşındaki Zülfiyar BAYRAM ve yaşlı eşi Esmâ Bayram vahşi işkencelere daha fazla dayanamayarak fenalaşırlar, hastaneye kaldırılırlar, ama iş isten geçmiştir. Zülfiyar BAYRAM'ın yaşlı yüreği daha fazla dayanamaz ve orada yaşamını yitirir. Eşi Esmâ Bayram'ın başvurusu üzerine yapılan otopside, bu yurtsever Kürdistan köylüsünün darp ve işkence sonucu öldüğü doktor raporuyla tespit edilir.

Urfa-Ceylanpınar'da geçen ve Adnan TÜYSÜZ adındaki yurtseverin katledildiği olay ise şöyle oldu: Ceylanpınar'ın Akrepli bölgesinde top-rağa gömülü olarak bulunan bir miktar silahla ilgili 9 kişi gözaltına alınır. Yapılan yoğun işkenceler sonucunda gözaltındaki 9 kişiden biri olan Adnan TÜYSÜZ katledilir. Daha sonra işkenceci katiller, Adnan TÜYSÜZ'ün cesedini yakındaki mayınlı tarlaya atarak, "kaçarken vuruldu" gerekçesiyle olaya kaçakçılık süsü vermeye çalışırlar. Fakat yapılan araştırmalarda faşist katillerin yalanları çabuk ortaya çıktı. Çünkü görgü tanıklarının açıklamalarına göre; karakolda yapılan ağır işkenceler sonucunda Adnan Tüysüz'ün koşması bir yana yürüyebilmesi bile olanaksızdı. Kaldı ki, bu tür uygulamalarla karşılaşmamız ilk değil. Anımsanacak olursa, 1985 yazında Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Kelaxsi (Doğanlı) köyünde de benzer bir olay yaşanmıştı; devrimci öğretmen Sıddık BİLGİN işkence ile katledildikten sonra karakol bahçesine gömülmüş, daha sonra "kaçarken vuruldu" diye açıklamalar yapılmıştı. Fakat yakınlarının girişimi üzerine sonradan mezarı açıldığında, ayaklarının bağlı olduğu tespit edilen bu devrimcinin işkence ile katledildiği açıkça anlaşılmalıdır.

Evet bu tür katliamlar, faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki günlük olağan uygulamalarından sayılmaktadır. Bu vampirler sürüsünün tüm alçaklık ve iki yüzlülüklerine karşılık halkımız onca karakol ve kışlanın neye hizmet ettiğini çok iyi görmekte ve bilmektedir artık.

Halkımızın kanına bir türlü doymak bilmeyen bu vampirler sürüsü de sunu çok iyi bilirler ki; ERNK bayrağı altında bütünleşerek direnen Kürdistan halkının, kendisi için hazırlanmış olan tezgahları bizzat hazırlayıcılarını yatararak hesap soracağı günler daha da yakınlaşmıştır.

Hörs, 46- Cahperi, 47- Kacarlar, 48- Markazan, 49- Teşnik, 50- Xiber, 51- Kırdım, 52- Yenibudak, 53- Demirkazık, 54- Güngör, 55- Kurcuk, 56- Reşmerze, 57- Alxan, 58- Xaraba, 59- Xıştan, 60- İbe Mahmut, 61- Konurat, 62- Çatakı, 63- Aşağıyakabaşı, 64- Yukarıyakabaşı, 65- Çalıözü, 66- Koçpınar, 67- Güzelpınar, 68- Dereova, 69- Dalıbağçe, 70- Demirce.

Sömürgeci faşistlerin bu yöntemi de onları emellerine ulaştırmayacak. KUKM bu tür önlemleri de önünde engel görmeyecek ve kazanacak güçtedir. Halkımız, Partimiz önderliğinde sömürgeci karşı savaşmakta; bulunduğu her alanda, kendi vatanında, Türkiye'de ve yurt dışında da, TC'nin bu çağdışı barbar sürgün uygulaması, halkımızın kurtuluş mücadelesiyle ne kadar çok bütünleştiğini ve bizzat içinde yer aldığını göstermektedir. Kararlılıkla savaşan bir halk mutlaka zafer kazanır. Elbette zafer de bedelsiz olmayacaktır.

YURT DIŞINDA NEWROZ KAMPANYASI

Baştarafı 1. sayfada

iflas etmiştir denildi. Amacına ulaşarak birçok basın-yayın organlarına da yansıyan toplantıda İsveç yönetiminin bu saldırılarından vazgeçmesi istendi.

Yapılan basın toplantısına toplam onbeş basın ve yayın kuruluşunun temsilcisi katıldı. Bunlardan bazıları şunlardır: İsveç Basın Ajansı T. T., İspanya Basın Ajansı EFE, Alman Halk dergisi ve gazetesi adına Dieter Falk, SDS Basın Ajansı, Anadolu Ajansı, Milliyet gazetesi, Almanya'nın Sesi Radyosu, Tercüman, Hürriyet, Köln radyosu (Türke bölümü), Alman Enformasyon Servisi, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Elçiliğinden bir temsilci.

İsveç Cezaevinde Açlık Grevi

10 Şubat 1987'de Ahmet Ulusoy adında bir Kürdistanlı yurtsever İsveç'teki İnsan Hakları İlticacılar Komisyonuna başvurarak, İsveç yönetiminin uygulamalarını ve özgürlüğü kısıtlayıcı tedbirlerini bir grup arkadaşıyla protesto ettiklerini, bu nedenle iltica etmek üzere başka bir Avrupa ülkesine gitmek istediğini belirtti. Buna karşı İsveç İlticacılar Komisyonu gereken yardımı yapacağını belirtmiş, olay bu şekilde basına da yansımıştı. Tüm bunlara rağmen biletini alıp Hollanda'ya gitmek üzere İsveç'ten ayrılmak isteyen A. Ulusoy, dayatılan kısıtlayıcı önlemleri çiğnediği gerekçesiyle 27 Şubat 1987 tarihinde tutuklanarak bir ay hapis cezasına çarptırıldı. Ahmet Ulusoy gerek basına ve gerekse mahkemede yaptığı açıklamada, baskı ve özgürlüğü kısıtlayıcı uygulamalar devam ederse kendisini yakacağını bildirdi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığını dile getiren A. Ulusoy, bu haklı mücadeleye karşı İsveç yönetiminin tutumunu protesto amacıyla açlık grevine başladı.

A. Ulusoy 1985'te de İsveç yönetiminin uygulamalarını protesto ederek uzun süren bir açlık grevine girmiş, isteklerinin yerine getirilmesi sonucu komada iken açlık greviden vazgeçmişti.

Öte yandan bu eylemi desteklemek üzere 17 Şubat 1987'de Bonn'da İsveç elçiliğine yönelik işgal ve gösteri eylemi gerçekleştirildi. 50 kişilik bir grup ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylemde İsveç yönetimi ile TC'nin son saldırı ve komplolar

protesto edildi. Yurtseverlerin üstün bir moral, disiplin ve kararlılıkla sergiledikleri direniş sonucu, polislin tüm engelleme çabalarına rağmen eylem başarılı bir şekilde sonuçlanarak, çok sayıda yayın organı tarafından kamuoyuna genişçe yansıtıldı.

20 Şubat 1987 tarihinde ise 50 kadar ERNK taraftarının katılımıyla İsveç'in Düsseldorf'ta bulunan konsolosluğuna yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Birbuçuk saati aşkın bir süre devam eden eylemi bütün müdahalelerine rağmen polis engelleyemedi. Aynı amaçla 19 Şubat 1987'de Münih'de 20 kişilik bir grup ERNK taraftarı İsveç başkonsolosluğunda bir işgal eylemi gerçekleştirdi. Eylemi gerçekleştirmedeki amaçlarını sözlü ve yazılı olarak basına ve konsolosluğa ileten yurtseverler polislin bütün girişimlerine rağmen eylemlerini sürdürerek başarıyla sonuçlandırdılar.

Adana Cezaevinde Başlatılan Açlık Grevi Yoğun Eylemlerle Desteklendi

23 Şubat '87 tarihinde Danimarka'nın Kopenhagen şehrinde 20 kadar ERNK taraftarın Birleşmiş Milletler binasını işgal etti. Eylemciler TC'nin Kürdistan'da geliştirdiği sürgün ve tutuklu savaş esirlerine verdiği idam cezalarını protesto ederek Adana cezaevinde başlatılan açlık greviyle dayanışma halinde olduklarını belirttikten sonra, İsveç'te yaşayan 8 Kürdistanlı yurtsevere karşı İsveç hükümetinin olumsuz tutumunu da kınadılar.

Bilindiği gibi şubat ortalarında çok sayıda savaş esirlerinin katılımıyla Adana askeri cezaevinde açlık grevine gidilerak cezaevi yönetiminin insanlık dışı uygulamaları

protesto edilmişti. Aynı zamanda 1983'te idam cezasına çarptırılan PKK militanlarından 9'u hakkındaki kararın askeri yargıtayca onaylanmasının bu döneme denk gelmesi, yine tüm bunlara bağlı olarak sömürgeci TC'nin sürgün olaylarına ağırlık vererek operasyon ve tutuklamaları yoğunlaştırması, 1987 baharıyla birlikte yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizi engellemenin bir aracı olarak değerlendirilmelidir.

Tüm bu uygulamaları protesto etmek amacıyla yapılan bir diğer eylem ise 25 Şubat 1987 tarihinde 60 kadar ERNK taraftarının katılımıyla Köln'de Dom kilisesinin işgal edilmesi oldu. Eylemin amaçları başta WDR, TV, Expres, Kölner Rundschau, Stadtanzeiger, Köln radyosu (Türke yayın bölümü) olmak üzere birçok basın ve yayın kuruluşuna bildirildi.

Aynı amaç ile 25 Şubat 1987 tarihinde Hollanda'nın Den-Haag şehrinde 80 kadar ERNK taraftarının katılımıyla bir eylem gerçekleştirildi. Türk elçiliği önünde yapılan eylemde sürgünler, idam, kompo ve saldırılar protesto edilerek, Adana cezaevinde gerçekleştirilen açlık grevi ile dayanışma halinde olduğuna belirtildi. Coşku, disiplinli ve canlı olarak geçen eylem, yaklaşık 5 saat kadar sürdü.

Aynı tarihte ve yine aynı amaçla 40 kişilik bir grup ERNK taraftarın BBC ile DPA ajanslarının merkez bürolarını işgal etti. Amaçlarını belirten yurtseverler, iki ajanstan da istemlerinin kamuoyuna duyurulmasını istediler. Eylem geniş yankılar uyandırarak sonuçlandırıldı.

26 Şubat 1987 tarihinde 60 kişilik bir grup ERNK taraftarın Hamburg Türk konsolosluğuna yönelik protesto

gösterisi yaptı. Alman ilerici kamuoyu tarafından ilgiyle izlenen eylem başarılı bir şekilde sonuçlandırıldı.

Frankfurt'ta Yapılan Yürüyüşte; 2500 ERNK Taraftarın "Kürdistan Bizimdir Terketmeyiz" Diye Haykırdı

28 Şubat 1987'de Frankfurt'ta 2500 kişinin katıldığı bir yürüyüş ve miting gerçekleştirildi. Hazırlıklı oldukça kısa bir süreye sığdırılan yürüyüş çok sayıda örgütleyici, propagandacı, ajitator, çalışan taraftar ve emekçinin katılımı ile gerçekleştirilerek kitleler düşmana duyulan büyük bir kin ve mücadele coşkusıyla yürüdüler. Sık sık atılan "kana kan, her idama intikam", "Kürdistan bizimdir terketmeyiz" sloganlarıyla vatana ve toprağa bağlılığın büyük bir örneği sergilenerek, direnişçi, devrimci ve intikamcı bir ruh ile eylem sonuçlandırıldı.

Viyana'da Yapılan Basın Toplantısı ve Açlık Grevi Büyük Yankı Uyandırdı

3 Mart 1987'de Avusturya'nın başkenti Viyana'da, Kürdistan Komite'nin düzenlediği ve ERNK temsilciliğinin konuşmacı olarak katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi. Önemli birçok basın ve yayın kuruluşunun katıldığı toplantıda faşist Türk devletinin Kürdistan'daki terörü üzerinde durularak ERNK'nin bu konudaki resmi tavrı açıklandı. Gerçekleştirilen basın toplantısında Avusturya radyo ve gazeteleri dışında dünya basını da genişçe yer verdi. 4 ve 6 Mart tarihleri arasında ise aynı yerde 20 kişilik bir grup ERNK taraftarının katıldığı üç günlük açlık grevleri gerçekleştirildi.

Avusturya basınının genişçe yer verdiği açlık grevi eylemine, birçok örgüt mesaj göndererek dayanışmada bulundu. Eylem boyunca oluşturulan heyet, Avusturya Dışişleri Bakanlığı, Parlamento Başkanı ve siyasi parti temsilcileriyle görüşmeler yapıp, faşist TC'nin sürgün ve hava saldırısına ilişkin bilgiler içeren dosyalar dağıtarak, kendilerinden mücadele ile dayanışma olmalarını istedi. Bunun sonucunda dayanışmada bulunan birçok kişi ve kuruluş tarafından TC'nin Viyana elçiliğine protesto mektupları gönderildi.

3 Mart Günü Avrupa Baştan Başa Kürdistanlı Yurtseverlerin Eylemleriyle Çalkalandı

3 Mart 1987 tarihinde Hamburg'da 120 ERNK taraftarın bir grup, Türk Hava Yolları bürosunu işgal etti. Birçok köyü bombalayarak masum insanlarımızı katleden, savunmasız savaş esirlerine idam cezası verip, yüzlerce yurtseveri tutuklayarak işkence altına alan, yüzlerce köyü sürgün ederek topraklarından koparan vahşi TC'nin uygulamalarını protesto ederek eyleme geçen yurtseverler, sonuna kadar direneceklerini haykırdılar. Eylem geniş bir şekilde basına da yansdı.

Aynı tarihte ve aynı amaçla bir diğer eylem ise Batı Berlin'de gerçekleştirildi. 40 kişilik bir grup ERNK taraftarın Berlin Türk Hava Yolları bürosunu işgal etti. 9 basını mensubunun izlediği eylem başarıyla sonuçlandı.

3 Mart 1987'de 100 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylem ise Hannover Belediyesinin işgali biçiminde gelişti. Amaçlarını yazılı ve sözlü olarak belirterek yurtseverler eylemi sonuçlandırdılar. Yerel basın ve radyoları eyleme geniş yer verdiler.

Aynı tarihte 50 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği bir diğer eylem de Stuttgart'taydı. Stuttgart'ta bir radyo binasını işgal eden yurtseverler amaçlarını üç defa radyoda yayınlattıktan sonra eylemi başarıyla sonuçlandırdı.

3 Mart 1987'de Bielefeld'de 80 ERNK taraftarının gerçekleştirdiği eylem bir Türk bankasının işgali biçiminde gelişti. Birçok basın mensubunun da izlediği eylem başarıyla

la sonuçlandırıldı.

Yine 3 Mart günü Duisburg'daki Türk Hava Yolları bürosu, bir grup Kürdistanlı yurtsever tarafından tahrip edildi. TC'nin hiçbir barbarlığının yanına kar kalmayacağını belirten yurtseverler daha sonra olay yerinden ayrıldılar.

3 Mart 1987 tarihinde Atina'da bir basın toplantısı yapıldı. Kalabalık sayıda basın mensuplarının ilgiyle izlediği toplantıda, TC'nin Kürdistan'daki özel savaş uygulamaları ve katliam girişimleri dile getirildi. Atina'da yine aynı gün Dışişleri Bakanlığı önünde bir gösteri düzenleyen Kürdistanlı yurtseverler TC'nin saldırılarını protesto ettiler.

Yunanistan'ın Selanik kentinde de 3 Mart günü, aralarında Yunanistanlı devrimcilerin de bulunduğu bir grup üniversite öğrencisi; önce Türk konsolosluğu önünde bir gösteri yaptı, ardından bir de basın toplantısı düzenleyerek Türk sömürgecilerini kınayan açıklamalar yaptı.

Yine aynı gün Bonn'da ERNK temsilciliği adına yapılan basın toplantısı, Reuter, DPA vb. basın ajanslarının aynı tarihteki haberlerinde başı sırayı alarak geniş yankı uyandırdı.

Dortmund kentinde bulunan THY bürosu da aynı amaçla 3 Mart günü bir grup ERNK yanlısı emekçi tarafından işgal edildi. Ve TC'nin vahşi saldırılarını kınandı.

Mart'ın 2. Haftasında Bütün Avrupa'ya Saran ERNK Sempatizanlarının Yeni Bir Eylem Dalgası

Kürdistan'da şiddetle nereke gelişen direniş savaşımızın paralelinde Avrupa'da Kürdistanlı yurtseverlerin geliştirdiği yürüyüş, miting, gösteri, işgal vb. eylemler de aynı boyutta gelişerek devam etti. Avrupa'da, emperyalizmden tutalım köle ruhlu uşak ve satılmış reformistlere kadar ulusal direniş mücadelemize binbir çeşit saldırının yöneltildiği bir ortamda; İngiltere'den İspanya'ya, Yunanistan'dan Danimarka'ya kadar bir anda kıtayı boydan boya kaplayan ERNK sempatizanlarının gür sesi, TC'nin soluğunu sıkıştırarak çirkin suratını ortaya çıkardığı gibi, aynı zamanda her türden hampalana da verilen anlamlı bir cevaptır. Bunun yanısıra bağımsızlık ve özgürlük için ERNK bayrağı altında birleşen Kürdistanlı yurtseverlerin yaratmış olduğu örgütlü gücün de açık bir göstergesidir.

İşte mart ayının ikinci haftasında Avrupa'nın her ülkesinde ve hemen hemen her

Bremen'de de SPD binasını işgal eden Kürdistanlı bir grup yurtsever, Alman devletinin TC'ye silah vb. yardımlarda bulunmamasını talep etti. Eylemciler Parti yetkilileriyle görüştüktan sonra eylemlerine son verdiler.

Aynı gün Hollanda-Lahay'de de ERNK taraftarları Dışişleri Bakanlığı önünde bir gösteri yaparak Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da giriştiği sivil halka yönelik katliamları protesto ettiler. Göstericiler Hollanda hükümetinin de TC'nin bu vahşetini kınamasını istediler.

Ayrıca yine faşist Türk sömürgecilerinin ülkemizde savunmasız sivil halka yönelik katliam girişimlerini protesto gösterilerinin yoğun olarak sergilendiği bir alan da Türk konsolosluklarının önü oldu. 3 Mart günü Frankfurt, Essen, Köln, Nürnberg ve Münster konsoloslukları önünde ERNK taraftarları yüzlerce emekçi çeşitli sloganlarla, faşist-sömürgeci TC'nin yaptıklarının hesabının sorulacağını haykırdılar.

Öte yandan Kürdistanlı yurtseverler Fransa'da 7 Mart '87 tarihinde birçok yerleşim yerinde birden gerçekleş-tirdikleri işgal eylemleriyle, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki insanlık dışı uygulamalarına dikkat çekti. Bu amaçla Forbach ve Strasbourg'da birer gazete bürosu Mülhaus'da da bir radyoevi işgal edilerek geniş yankılar uyandırıldı.

bellibaşlı kentinde geliştirilen eylemlerden öğrenebildiklerimizden bazıları şunlar:

9 Mart 1987: Belçika'nın başkenti Brüksel'de, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 30 kişilik ERNK sempatizanı bir grup THY bürosunu işgal etti. Yaklaşık 2,5 saat süren eylem tüm Belçika basını ile TV ve radyolarında genişçe yer alırken, Lüksemburg TV'sinde de naklen yayınlandı. Ayrıca Amerika'nın Sesi ve BBC radyolarından da tüm dünyaya duyuruldu.

10 Mart'ta 12 Eylem

Fransa'nın Strasbourg kentinde, TC konsolosluğu önünde bir gösteri yapan bir grup Kürdistanlı yurtsever, sömürgecilerden hesap sorulacağını dile getirdi.

Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Türk Büyükelçiliği önünde ERNK sempatizanları bir gösteri yaparak TC'nin Kürdistan'da işlediği suçların

karşılıksız kalmayacağını haykırdılar.

İsviçre'nin Basel kentinde, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki sürgün, katliam, işkence, hava bombardmanı vb. uygulamalarını protesto amacıyla bir yürüyüş yapıldı. 1500'ü aşkın emekçinin katıldığı yürüyüş coşku ve disiplinli havasıyla büyük ilgi ve geniş yankı uyandırdı.

Almanya'nın Hannover kentinde de aynı amaçla 300 yurtseverin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Bu eylem de çevrede oldukça geniş yankılar yaptı.

Almanya'nın Stuttgart kentinde 100'ü aşkın ERNK taraftarının katıldığı bir yürüyüş ve ardından da Türk konsolosluğu önünde bir protesto gösterisi yapıldı. Eylemciler kemalist-faşist rejimden hesap sorulacağını haykırdılar.

Almanya'nın Düsseldorf kentinde bulunan THY bürosunun bir grup Kürdistanlı tarafından basılarak tahrip edildiği çeşitli radyo yayınında duyuruldu. Aynı kaynaklar zaranın 30 milyon TL olduğunu duyurdular.

Belçika'nın başkenti Brüksel'de ERNK temsilciliği adına düzenlenen basın toplantısında, Kürdistan'daki savaş hakkında dünya kamuoyuna açıklamalarda bulunuldu. Konuşmacı, TC'nin savaşa ilişkin iddialarının tümünden aslısı olduğunu, hava saldırısında tek gerillanın bile vurulmadığını, ancak çok sayıda sivilin katledildiğini açıkladı ve faşist Türk sömürgecilerine yapılan yardımların durdurulmasını istedi.

Almanya-Frankfurt'ta, bir grup Kürdistanlı yurtsever THY bürosunu işgal ederek TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto ettikten sonra dağıldı.

Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da, aralarında kadın ve çocukların çoğunlukta olduğu 60 kadar ERNK yanlısı yurtsever, Dışişleri Bakanlığı önünde bir protesto gösterisi yaparak, Almanya'nın TC'ye yaptığı her türlü yardımın durdurulmasını istedi. Göstericiler ayrıca, TC'nin "özel tim"lerinin Almanya'da eğitimini ve kontrgerilla birliklerine eğitilmiş kurt köpekleri verilmesini de protesto ettiler. Gerçek olarak da kurt köpekleri ile "özel tim"lerin Kürdistan'da katliam amacıyla kullanıldığı gösterildi.

Almanya-Hamburg'da 200 civarında ERNK sempatizanı Türk konsolosluğu önünde bir gösteri düzenlediler. Göstericiler, beraberelemlerinde getirdikleri vahşetin ve barbarlığı sembolü olan bir

Türk bayrağını ateşe vererek Kürdistan'daki vahşetin hesabının sorulacağını haykırdılar.

Hollanda-Amsterdam'da, THY bürosu bir grup Kürdistanlı emekçi tarafından işgal edildi.

Almanya-Bremen'de, ERNK yanlısı bir grup emekçi Yeşiller il örgütü binasını işgal ederek, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki katliamlarını protesto edilmesini istedi. Parti yetkililerinin eylemcilerin istemleri doğrultusunda girişimde bulunacaklarına dair söz vermesi üzerine işgal sona erdirildi.

11 Mart Eylem Dalgası

İsviçre'nin başkenti Stockholm'de, Kürdistanlı yurtseverler tarafından bir Türk seyahat bürosu işgal edilerek, TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto edildi.

Hollanda-Rotterdam'da Maşş tüneli bir grup Kürdistanlı yurtsever tarafından ulaşıma kapatılarak TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına dikkat çekildi.

İspanya'nın başkenti Madrid'de Türk Büyükelçiliğinin önünde bir gösteri düzenlenerek, Türk savaş uçaklarının Kürdistan köylerini bombalaması protesto edildi. Arapça sloganların da atıldığı bildirilen gösteri çevrede geniş yankılar uyandırdı.

Hollanda-Amsterdam'da, İşçi Partisi binasını işgal eden ERNK yanlısı bir grup emekçi, parti yetkililerinden TC'nin barbar uygulamalarını protesto etmelerini istedi. Kürdistanlı emekçilerin isteğini anlayışla karşılayan Hollanda İşçi Partisi yetkilileri Türk hükümetine gönderdikleri protesto mektubu, cezaevlerindeki işkenceler, sürgünler, katliamlar ve en son hava saldırısıyla gerçekleştirilen katliamı kınadılar.

Almanya'nın başkenti Bonn'da Türk Büyükelçiliği önünde bir protesto gösterisi düzenleyen ERNK taraftarları, "katliamların hesabını soracağız" diye haykırdılar.

Almanya'nın Münster kentindeki Türk konsolosluğu önünde de benzer amaçlı bir protesto gösterisi düzenlendi. Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Birleşmiş Milletler İnfomasyon bürosu önünde gösteri yapan bir grup Kürdistanlı yurtsever, faşist Türk sömürgecilerinin her türlü insan hak ve hukuku ile savaş kullarını ayaklar altına alan uygulamalarını protesto etti.

12 Mart'da Eylemler Durmadı

Almanya-Frankfurt'ta, öğleden önce ERNK yandaşları Türk konsolosluğunun önün-

de bir protesto gösterisi düzenlediler. Öğleden sonra ise bir anu yolu keserek ulaşımı kapatan Kürdistanlı yurtseverler TC'nin vahşi uygulamalarına dikkat çektiler.

Almanya-Bonn'da Kürdistanlı emekçiler tarafından gerçekleştirilen bir işgal eylemi ile TC'nin barbarlıklarını kınandı ve protesto edildi.

Almanya-Hannover'de, ERNK yanlısı bir grup; tramvay yolunu işgal ederek bir süre ulaşımı durdurdular. TC'ye yardım ettiği için Alman devletini protesto eden eylemciler Almanlardan da katılan oldu. Eylemciler amaçlarını dile getirdikten sonra dağıldılar.

Almanya-Stuttgart'ta THY bürosunu işgal eden bir grup Kürdistanlı emekçi, Türk sömürgecilerinin katliamlarını protesto etti.

İsviçre'nin Zürih kentinde, işlek bir alanda oturma eylemi gerçekleştiren bir grup ERNK taraftarı faşist Türk devletinin Kürdistan'daki vahşi uygulamalarına dikkat çekti. Olayın çevrede geniş yankı uyandırması üzerine TV ve basında da eyleme geniş yer verilerek duyuruldu.

Almanya'nın Hanau kentinde Uluslararası Af Örgütü'nün yaptığı bir toplantı, ERNK yanlısı 25 kadar bayan tarafından basıldı. Sekreter, eylemcilerin bildirdikleri istemleri olumlu karşılayarak bundan sonra sorunla ilgileneciklerini belirttiler. Bunun üzerine eylemciler işgale son vererek olay yerinden ayrılmışlardır.

13 Mart'ta 5 Ülkede Bir Den Eylem

Danimarka'da bir grup Kürdistanlı emekçi, THY bürosunu işgal ederek sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto etmişler.

İsviçre'nin Cenevre kentinde, ERNK taraftarları 200 kişilik bir grup Birleşmiş Milletler binası önünde bir gösteri düzenleyerek TC'nin barbarlıklarını protesto etmişler.

İngiltere'nin başkenti Londra'da, Kürdistanlı bir grup yurtsever, Hürriyet gazetesinin bürosunu işgal etmiştir. Bütün basının ilgilenmesi üzerine eylem geniş yankılar uyandırmıştır. Daha sonra çeşitli TV, radyo ve gazetelerden de genişçe duyurulmuştur.

İtalya'nın başkenti Roma'da THY bürosunu işgal eden bir grup, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmiştir.

14 Mart'ta Almanya'nın Münih kenti havaalanında gösteri yapan ERNK yanlısı bir grup yurtsever, faşist rejim ve hampalardan hesap sorulacağını haykırdılar.

BİRLİK, İSYAN VE DİRENİŞ GELENEĞİMİZ NEWROZ COŞKU İLE KUTLANIYOR

Baştafı 1. sayfada

dirabını çekmeden, ona ortak olmadan sıradan bir yurtsever gibi mücadeleye katkıda bulunmadan ne halk adına konuşulabilir, ne de ondan biri olma sıfatına layık olunabilir. Bu nedenle halkımızın kutsal davasını satışa çıkararak Avrupa emperyalizmine peşkeş çeken güçler şunu iyi bilmek durumundadır ki ne tarih ve ne de Kürdistan halkı onların bu şekilde dökülen kanları sönmelerine müsaade edecektir.

'87 Newroz'unun kutlanmasına başlandıktan bugüne kadar sözkonusu güçler birçok alanda Avrupa emperyalizmi ile hareket ederek düşmanca saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar. Fakat bütün saldırılarına rağmen kitleler öncü gücün etrafında kenetlenmeye devam etmektedir. Mücadeleye sahip çıkmanın en açık ifadesini bulduğu "Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri" sekiz ayrı yerde büyük bir coşku ile kutlandı.

Şu ana kadar gerçekleştirilen gecelerde büyük bir beğeni ile izlenen program kısaca şöyledir (bazı bölgelerde kısmi değişiklikler olmakla birlikte): Dünya ve Kürdistan Devrim Şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu ardından, "Ulusal Birliğe Doğru" adlı giriş bölümünde işçi, köylü, aydın-çocuk, kadın vb.'ni temsilen bir grup ellerinde yanan meşalelerle kitle içinden gelip sahnede birleşerek canlı bir oyun oynadıktan sonra, üç dilden gece programının takdimi yapılmaktadır.

Koronun sunduğu direnişçi marşlardan sonra üç ayrı dilden yapılan siyasi konuşmada, son siyasal gelişmeler, PKK III. Kongresi'nde alınan kararların pratiğe aktarılması, düşman saldırıları ve gerçekleştirilmesi gereken görevlere değinilerek işçi, kadın ve gençliğe mücadele safalarında yerlerini almalanını belirten çağrılar yapılmaktadır. FEYKA-KURDISTAN (Federasyona Yekitiya Karikerên Welatparêzên-Çandîya Kurdistan) ve HUNERKOM (Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan)ın ortaklaşa düzenledikleri gecelerde büyük ve çocuk folklor ekipleri programa katılarak Urfâ, Van, Bitlis ve Diyarbakır'dan derlenmiş değişik oyunlar sergilenmektedir. Koma Berxwedan'ın hazırlayıp sunduğu direnişçi türkülerle programa devam edilmektedir. Birçok folklor ekipleri ve müzik gruplarının katılarak güçlendirdikleri program tiyatro ve gelenekselleşmiş

"APO Hate Hilvanê" oyunu ile sonuçlanmaktadır.

Birçok örgüt, kuruluş ve temsilcinin dayanışma mesajlarını gönderdiği "Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri" bugüne kadar şu bölgelerde yapıldı:

1987'nin ilk Newroz gecesi İsviçre'nin Aarau kentinde 14.2.1987 tarihinde coşku ile kutlandı. 2500'ü aşkın ERNK taraftarı Kürdistanlıların bir araya geldiği gece; birlik, isyan, direniş ve devrimci intikam ruhuyla kutlandı.

Gece, bayrak çekme töreniyle başladı. Binlerce yurtseverin saygı duruşunda bulunmasıyla birlikte "21'ê Adarê" adlı marş okunarak ulusal bayrağımız göndere çekildi.

Kürdistan'dan binlerce kilometre uzaklarda olursa da, ulusal bayrağımızın göndere çekilerek selamlanması kitleleri bir taraftan coştururken, diğer taraftan da duygulandırıyor ve onlarca yurtsever bağımsızlığa olan derin özlemini gözyaşı dökerek ifade ediyordu. Göndere çekilen ulusal bayrağımız gece sonuna kadar gecenin gerçekleştirildiği binanın önünde dalgalandı.

Gecenin anlam ve önemini dile getiren ve halkımızın her ferdini ERNK bayrağı altında birleşmeye davet eden değişik dillerden yapılan siyasi konuşmalardan sonra, program Av. Hüseyin Yıldırım'ın yaptığı konuşmayla devam etti. Son dönemlerde öncü gücümüz PKK'ye yönelen saldırı ve komplonun, oynanmak istenen çok yönlü oyunlar karşısında yurtseverlerin daha duyarlı ve dikkatli hareket etmeleri ve bütün yurtseverlerin mücadele safalarında yer almalan gerektiği belirtildi.

Avrupa'da işçi olarak yaşayan bir Kürdistanlı ailenin devrimcilerle tanışan en büyük çocuğunun, babasının mü-

cadele karşısındaki duyarsızlığına, kardeşlerinin içinde bulunduğu yozluğa karşı mücadelesini dile getiren bir tiyatro oyunu oynandı. Oynanan oyunda bazı sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva gruplarının gerçek yüzleri halk kitlelerine gösterilerek doğru devrimci anlayışa ulaşmak üzere çağrılar yapılıyordu. PKK III. Kongresi'nde alınan kararlara bağlı olarak hareket edeceğini belirten evin yurtsever çocuğunun bütün aile fertlerini etkilediğini ve onlara gerçek kurtuluş yolunu kavratıldığını dile getiren tiyatrodan sonra; şu anda Diyarbakır zindanlarında bulunan ve yakın geçmişte faşist askeri mahkemece idam cezasına çarptırılan Şükrü Göktaş adlı PKK mili-

dilden yapılan siyasi konuşmaları büyük bir dikkatle dinleyen kitleler, yurtsever bir ailenin altı yaşındaki çocuğunun ezberlediği "PKK İçin" adlı şiir kitlelerde hayranlık uyandırdı. Berlin'de oturan yurtsever bir ozanın söylediği türküler ve Halkın Fedaileri'nden birinin Farsça okuduğu şiir ile gösterilen dayanışmanın yanısıra birçok örgüt ve temsilci geceye dayanışma mesajını ilettiler.

21 Şubat'ta Stuttgart'ta gerçekleştirilen geceye de 1000 civarında Kürdistanlı yurtsever katıldı. Karşı-devrimci bir rol oynayan ve büyük bir sahtekarlıkla Newroz'a sahip çıkmaya çalışan sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin bütün engellemelerine rağmen coşkuyla bir şekilde kutlanan gecede, Newroz'un bu tip güçlerin değil, bağımsızlık ve özgürlük uğruna savaşarak dünya ezilen halklarıyla dayanışmalarını bu şekilde dile getiren direnişçi Kürdistan halkının olduğunu haykıran kitleler mücadeleye sahip çıkışın etkin bir örneğini sergilediler.

Hazırlanan programın dışında Stuttgart folklor ekibi ve Koma Jiyân müzik grubu da hazırladığı oyun ve türkülerle programı daha da güçlendirdi. Gece "Apo Hate Hilvanê" oyunu ile son buldu.

22 Şubat'ta Fransa'nın Strasbourg kentinde gerçekleştirilen geceye 500'ün üzerinde kitle katılımı gerçekleştirildi. Çocuk ve büyüklerden oluşan folklor ekipleri, Koma Berxwedan, tiyatro ve konuşmalar dışında bölge folklor ekipleri de programa katılarak daha da güçlenmesini sağladılar.

28 Şubat'ta Danimarka'nın Kopen Haag şehir merkezinde yapılan geceye ise 700'ün üzerinde kitle katılımı gerçekleştirildi. Kutlanan bu gecede de daha hazırlık döneminde başlayarak düşmanca çaba sarfedip kitlelerin katılımını düşürmeye çalışan teslimiyetçi güçlerin çabaları bir kez daha boşa çıktı. Gece programı Koma Hawar müzik grubunun katılımıyla daha da güçlenirken, geceye katılanların ağırlıklı bir bölümünün genç kesimden oluşması dikkati çektiği gibi, Avrupa'daki gelişmelerin de ortamı iyileştirdiği yoz yaşama karşı mücadeleye edere ulusal gerçekliğine sahip çıkmada gecikmeyeceğinin somut bir örneğini teşkil ediyordu.

1 Mart 1987 tarihinde Belçika'da ilk defa gerçekleştirilen Newroz gecesi ise, Genk şehrinde 500'ü aşkın kitlenin

katılımıyla gerçekleştirildi. Belçika'da "Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecesi" adı altında gerçekleştirilen gecenin engellenmesi için birçok gücün engelleme çabaları dışında, bizzat Türk konsolosluğu devreye girerek Belçika polisine ihbarda bulundu: "Bunlar teröristtir, kitleyi toplayıp katledecekler, salona bomba yerleştirmişler" vb. demagojilerle polisin geceyi engellemesini istedilerse de ülke içerisinde yedikleri şamarı Belçika'da da yiyerek hüsrana uğradılar. Beğeni ile izlenen programa Koma Zilan da katıldı.

7.3.1987 tarihinde ise, 1200'ün üzerinde kitle katılımıyla Frankfurt'ta Newroz kutlandı. Gerek salon ve gerekse sahne düzeniyle oldukça disiplinli ve aynı zamanda da coşkulu bir hava ile başlayan gecede, oldukça seri ve canlı bir programın sunulması kitlelerin beğenisini kazandı. Frankfurt'ta kutlanan "Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecesi"nde Koma Berxwedan, folklor, tiyatro, koro ve üç dilden yapılan konuşmaların yanında, Frankfurt müzik grubu da programa katılarak beğeni ile izlenen türkülerle programı daha da güçlendirdi. Gecede 70 yaşlarında bir Kürdistanlı yurtseverin halka yaptığı çağrıda ise kısaca şöyle denildi: "Oğullarım, kızlarım, halkımız bugün en büyük vahşet ile karşı karşıyadır. En küçük halk toplulukları bağımsız devletler haline geçerken halkımıza kölece yaşamın dışında hiçbir yaşam hakkı tanımamaktadır. Bu yaşamdan kurtulmak için kadın, erkek, genç, ihtiyar mücadele safalarında yerinizi alın. Tann sizlerle birlikte olsun."

8.3.1987 günü Saarbrücken'de Newroz kutlandı. Düzenlenen geceye 500'ün üzerinde kitle katılımı sağlandı. Yapılan Kürtçe, Türkçe ve Almanca konuşmalar ve kültür programı dışında gecenin 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününe denk gelmesi nedeniyle, gece tertip komitesi adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada dünya emekçi kadınlar gününün bu yıl Kürdistan'da ERNK'ye bağlı kadın birliklerinin oluşturulmasıyla selamlandığı belirtilerek, bundan sonra Kürdistanlı kadınlar daha fazla mücadeleye sarılacak ve ulusal kurtuluşçu görevlerini yerine getirecekler denildi.

"Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Geceleri"ne mayıs ayının ilk haftasına kadar devam edeceklerdir.

Kürdistan Kadınları 8 Mart'ı ERNK Saflarında Kendi Birliklerini Oluşturarak Selamlıyor

8 Mart dünya emekçi Kadınlar gününü coşkuyla karşıladığımız bu yılda da, ülkemiz Kürdistan'da aydınlığa doğru adım adım ilerleyip esaret zincirlerini parçalayarak kendi özgür geleceğini yaratmanın savaşımını veren halkımızın ve bu halkın önemli bir kesitini oluşturan kadınlarımızın durumuna; ve sömürgeci egemenliğe karşı yürütülen kutsal ulusal bağımsızlık savaşımındaki önemine kısaca değinmekte yarar vardır.

Dünyanın en güzel toprak parçası, doğanın en zengin kaynağı ve uygarlığın temel beşiği olan ülkemiz Kürdistan'ı, uyguladığı acımasız katliamlarla en son egemenliği altına alan faşist Türk burjuvazisi, sömürgecilik sistemini sökülmezcisine inşa edebilmek için dünyada eşine rastlanamayan bir uygulamayla varlığını tümünden talana yöneldi. Ekonomik, sosyal, kültürel tüm değerleriyle sömürülerek dünyadan tecrit edilmiş bir yaşama mahkum edilen insanlarımızı asimilasyon politikasıyla beyinsel sömürgeci gerçekleştiren; kendi gerçekliğine yabancılaştırılmış, ne olduğu bilinmeyen bir toplum yaratılmak istendi. Öyle ki, insanlık onurunu ayaklar altına alan sömürgeci Türk devletinin insanlık dışı uygulamaları, insanlarımızı bir kader, bir alın yazısı olarak kabul görerek düşmanın her dediğine kölece boyun eğecek bir yapıya getirilmek istendi. Toplumumuzda yarattığı bu korkunç yapıyla sömürgeci Türk devleti, öylesine rahat, öylesine emin ve öylesine kendinden geçmişti ki bir gün, bu halkın ayağa kalkarak boyunlarına geçirilen prangaları parçalayacağını ve hemde en acı bir biçimde onun nihai sonunu getirecek bir silaha dönüşebileceğini hiç düşünmüyordu bile. Düşünmezdi de; çünkü katliam, vahşet, talan ve kanla gözü bürünen faşist TC halkımızda saklı bulunan gerçeği kolay kolay fark etmeyecekti.

Evet, halkımız fiziki anlamda düşman tarafından teslim alınarak, ona olmadık yaşam biçimi uygun görülmesine rağmen yine de bu halk, ruhunu hiçbir zaman düşmana teslim etmemiştir. İşte Kürt halkının varlığını günümüze kadar yaşatan ve düşmanın da farkedemediği gerçeklik de budur. Burada ölüm pahasına da olsa direnişlere yaşatılan bir tarih var. Yaşatılan bu tarih gerçekliğinde Kürt kadınının da yapı-

nın önemli olduğunu kesinlikle gözardı etmemek gerekir. Kürdistan toplumunun önemli bir kesitini oluşturan Kürt kadını Kürtlüğü ve Kürdistan'ı, Kürt mertliğini, yiğitliğini, cesaretini, fedakarlığını bağında sürekli yaşatmasını bilmiştir. Bilmekteyiz; bugün halen de Kürdistan köylü kadını, çocuklarını katliam ağıtlarıyla, direniş hikayeleriyle, çekilen acılı, ızdıraplı yaşamlarını dilden dile getirerek bütünüyle Düşmana karşı duyuruyor. Düşmana karşı dindirilmeyen kin, öfke; mutlak bir gün çekilenlerin hesabının bir bir sorulacağına beslediği umut onun ezgilerinde, ağıtlarında, türkülerinde dile gelir. Onun şahsında acılı Kürdistan'ın yurtseverliğini, fedakarlığını konuşurmak; öfkesini, kini intikam gücüne dönüştürmek onun en belirgin özelliğidir.

Düşmanın toplumumuza egemen kıldığı o kahırlı çekilmez yaşamın, dayattığı en geri ve yoz ilişki biçiminin acısını en derinden kadınlarımız çekmiştir. Toplumumuzda ağa, baba, kardeş, koca, oğul başkaları altında çok yönlü kölelik cenderesinde tutulan kadınlarımız verilen değer bir hayvana verilen değer kadar dahi değildir. Aile yaşamında kararlar kadınların görüşüne danışılmaksızın alınır ve uygulanır. O, evinde ve tarlasında başka hiçbir yaşam emaresiyle alakalı değildir. İzinsiz ve kendi başına hiç bir şey yapamaz. Mal gibi alınır satılır. Kim çok "başlık" verirse kız onun olur. Öyle ki toplumumuzda kız çocukları dahi ailesi için basit bir işgücüdür. Evlilik çağına geldiğinde işgücünün ekonomik karşılığı olarak babası tarafından "başlık" alınır. Yaşanan bu gerçeklik kadınlarımızın durumunu yalnız bir tarzda ortaya koymaktadır. İşte sömürgeciliğin kadınlarımızı bahşettiği yaşam budur. Bu yaptıklarıyla da yetinmeyen

yaşamlarının vazgeçilmez bir parçası haline getirdiler.

KUKM'nin politik aşamaya ulaştığı 1979-1980 dönemlerinde kadınlar yığınlar halinde Hilvan ve Siverek direnişlerinden başlayarak, mahalle baskınlarında kendi çocuklarını tutuklamak isteyen düşman sürülerine karşı göğüslerini siper ettiler. Taş ve sopalarla direnen Elazığlı kadınlar, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde saf tutarak her türlü fedakarlığı yapmaktan çekinmeyeceklerini somut kanıtları oldular. Kendilerini mücadelenin şu veya bu düzeylerdeki görevleriyle de sınırlandırmayan kadınlarımız bizzat savaşın öncü geliştirici gücü olarak da saflarda yer tuttular. Nitekim 12 Eylül faşizminin kara dehşetine karşı yürütülen savaşımında ilk kadın öncü savaşçılarından Azime Derirtaş ve Besey Anuş düşmanı kahreden destansı direniş örneklerini sergileyerek bu yılların temel direniş abideleri oldular.

12 Eylül faşizminin kara dehşeti altında ülkemiz yeniden baştan başa düşmanın bir işgaline daha tanık oldu. Mahalleler, kasabalar, köyler basıldı, yediden yetmiş tüm halkımız köy meydanlarında işkenceden geçirildi, halkımızın her yaş ve cins insanından onbinlerce kişi zindanlara dolduruldu. En alçakça ihanet ve inkarcılık dayatıldı; aileler dağıldı, köyler göç ettirildi, yoksulluğa, açlığa mahkum edildi, "yeni sosyal yaşam" adı altında insanlığın kabul edemeyeceği alçaklıklar dayatıldı. Düşmanın tüm bu vahşet uygulamalarına, dayatılan alçakça ihanet ve teslimiyete rağmen başta zindanlar olmak üzere halkımız görülen bir direnç gücüyle direndi ve düşmanın uygulamalarına boyun eğmedi. Özellikle Kürt kadını bütün gücüyle yabancılaşmaya ve yozlaşmaya karşı durdu, gerçekliğinden hiç taviz vermedi, devrim mücadelesinin en görkemlice gelişebileceğine olan inancı hiç sarsılmadı, büyük bir özlem ve umutla bekledi. 1981'lerde Hilvan, Siverek ve Mardin tepelerine çıkan Kürt kadınlarının büyük bir umutla devrimcilerin hazırlıkları tamamlayarak ülkeye girmeleri için yaptıkları dualar harurlardır. Dersim kadınlarının "bizi yalnız bırakıp gitmeyin" diye kopardıkları feratlar bilinmektedir. İşte bu ruh kadınlarımızın devrimde olan inancını en zor koşullarda bile hiç sarsamadığı bir gerçek

kurtuluşu için hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyeceğinin de somut ifadesidir.

Tüm bu umutlarla çekilen acılar, gösterilen olağanüstü fedakarlıklar, sergilenen azami çabalar sonucu düşmanla nihai olarak hesaplaşmak, kaybedilen her şeyimizi söke söke almak için 15 Ağustos devrimci direniş atılımıyla ulusal kurtuluş mücadelemiz en görkemlice, dönülmezcesine tarih sahnesine yeniden nakşedildi. 15 Ağustos tarihsel eylemliliği ve HRK'nin ilanı halkımız tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı. Kadını-erkeği, yaşlısı-genci ve çocuğuyla halkımızın her neferi savaşma kararlılığıyla düşmanla hesaplaşma gününün geldiğine duyduğu inançla görev talebinde bulundular. Devrime beslenen umut düşmana karşı savaşmanın temel harcına dönüştü. Yüzyıllardır yüreklerde saklı tutulan Bağımsızlık ve Özgürlük tutkusunun yeniden canlandırılması, halkımızın derin ulusal özlemi ve kurtuluşu beslediği umut Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin ilan edilmesinin temeli oldu. 15 Ağustos devrimci atılımıyla inşa edilen ve bugünkü ordu güçümüzün temeli haline gelen kurtuluş kuvvetlerinin yürüttüğü azimli savaşım ERNK'nin ilan edilmiş güçlü halk eylemliliğiyle karşılandı. Böylece ERNK halkımızın siyasal-örgütsel birliğinin ifadesi olarak büyük ordu coşkuyla selamlandı. Düşman da daha da yoğunlaştırdığı ve uzun vadeli hesapladığı planlarla dünya gerçikliğinin uyguladığı savaş deneyimlerini de temel alarak halkımıza karşı daha bir kudurganlıkla ve vahşetle saldırdı. Özellikle bu savaşımında KUKM'ne dayatılan "özel savaş"ın vazgeçilmez bir unsuru olarak Kürdistan kadını hedef alındı. Bunda amaçlananlar çok açıktır. Kadınlarımız ve halkımızın değer biçtiği bazı temel olgular UKM'nin bastırılmasının temel halkası olarak ele alınmakta ve işlenmektedir. Bunun için de düşman en hayasızca, en utanmazca kadınlarımızı yöneterek binbir çabaya başvurdu. Ve en utanmazca, ikiyüzlü haince yöntemlerini hala da uygulamaktadır.

Bu tarihsel süreçte Kürtlüğü, Kürt yiğitliğini, mertliğini, fedakarlığını, cesaretini kişiliğinde somutlaştıran cefakar Kürdistan kadını, asırlardır ruhunu düşmana teslim etmeyerek nasıl ki ulusal varlığı

“Bu Yolculuğum, Kürt Halkının Mücadelesini Daha İyi Tanımamı Ve Anlamamı Sağladı”

Önce Erzurum'a, sonra da Doğubeyazıt'a gitmek için otobüse bindim. Türkiye'de batı ile doğu arasındaki değişikliği, hemen çok iyi farkedebiliriz. Ege denizi kıyılarında, ülkenin güney yakalarında ve Konya gibi büyük şehir merkezlerinde görülen turist sürüleri, burada, bu geniş alanlarda yerlerini sert görünümülü erkek ve çocuklar, ama sevimli ve misafirperver insanlar tarafından otlatılan koyun ve keçi sürülerine bırakmaktadır. Büyük beyaz köpekler ve kurtların saldırısına geçeceği şafaklar, eskiye göre herhalde azdır, ama baldırlara dikkat! (Köpekler ısrabilir anlamında)

Evlerin yapıları da değişmeye başlıyor; Sivas'tan itibaren toprak ve ağaçtan yapılmış, çatısı düz evlere rastlamak mümkün. Ne yazık ki bu tür yapılar yavaş yavaş azalıyor yerlerini Türkiye tarafında bulunan dört direkli yapılara bırakıyorlar. Bu mimariyle Türkiye modasından hiç etkilenmemiş ve daha canlı olarak ülkenin Güneydoğusunda özellikle Hakkari ve Şırnak vadilerinde yani girişin zor olduğu bir bölgede karşılaştım. Yolculuğumun ilk önemli safhası Doğubeyazıt da oldu. Bu sınır ilçesinde ilk olarak göze çarpan inanılmayacak sayıda çalışan ve sokaklarda koşan çocuk sayısı ve hiçbir uğraş olmayan insan kalabalığıdır. Bu olayı Türkiye'nin her tarafında bulabilirim, fakat burada, Kürdistan'da bu daha önemli ve daha da acıklıdır.

Ülkemizde, Avrupa'da bazılarının göre kadınların çalışması Müslüman ülkelerdeki halkın zihniyetinden kaynaklandığını söylüyorlar. Ben bunun daha çok, çok kötü bir ekonomik yapıdan ve buna bağlı olarak kontrolsüz bir nüfus biliminin gelişmesi olarak düşünüyorum. Gerçekten kadınların fazla çalışması gözden kaçmıyor. Bu şehirde, Türk askeriyesinin bir postasındaki bir Kürt'le Fransızca bir karşılıklı konuşma yapabildim. Kendisine burada Kürt problemi diye bir sorunun olup olmadığını sorduğumda, bunu biraz sürprizle karşıladı. Bana konunun hangi anlayışı savduğumuza bağlı olduğunu söyledi. Açıkça kendisinde Kürt kültürü hissedemeler için problemin olduğunu fakat Türk devleti için Kürt probleminin ülkenin bu bölgesine daha fazla ordu gücü sevkmesine rağmen, olmadığını belirtti. Lakin resmi olarak, “teröristlere” karşı

savaşıyor, Kürtler yoktur. Tüm Kürdistan'da daha sonra göreceğim şehir ve köylerde, sokaklarda ülkenin batısında olanların tersine, bolca askeri güçle karşılaştım. Aynı zamanda 8 Mayıs günü bir askeri birliğin bir grup insanı askeri kampa doğru götürdüğüne tanık oldum. Oldukça zor şartlar altında bu grubun Kürt sorunuyla ilgili olarak götürüldüğünü öğrendim.

Van'dan Hakkari'ye “teröristler”in yoğun olduğu ve dolayısıyla bana tavsiye edilmeyen Siirt-Hakkari yolunu izleyerek gitmeye karar verdim. Özellikle Güzeldere yakası (2790 m) ve Güzelsu olmak üzere Hakkari'ye kadar manzara oldukça muhteşem, daha sonra Zap vadisine ulaşılır. Zap vadisi de gri ve sarı renklerle çevrilmiş olup, su doğayla başbaşa kalmış, tek tek evler ve köylere rastlanılır. Yolculuk boyunca otobüsümüz askerler tarafından durdurulup sıkı bir aramadan geçiriliyordu. İkinci bir aşama ise polis tarafından Hakkari'ye girişte gerçekleştirildi. Bu şehirde asker oldukça yoğun, şehir, sivilin gezip alışverişlerini yapmalarına izin verilmiş bir askeri kampı anımsatmaktadır. Hakkari'de iken birkaç kez özellikle Zap vadisi boyunca gezintiler yaptım. Bir gün otobüse binip yaklaşık 20 km Hakkari dışına çıktım. Şehire geri dönmüşü yaya yapmak için otobüsten indim. Amacım dere boyunca çadır kurmuş çobanlarla işkiye geçmekti. Otobüste bizi gördüğünde oldukça şaşırın Fransızca bile sivil giyimli bir polis, bize nasıl oluyor da iki turist, onun deyimine göre bu “eşkiya” dolu bölgeye geliyorsunuz. Doğrusu oldukça şaşırmıştı. Ona Türkiye turu yaptığımı söyledikten sonra bu sefer ben ona sorular yönelmeye başladım. Böylece öğrendim ki polis bu bölgeye ilk kez ve isteği dışında gelmiş. Bölgeye iki İranlı yurt dışı etmek için gelmiş, ancak “eşkiya”ların eline geçmekten çok korkuyordu. Ona göre tüm bölge insanları vahşi ve yaşamazını bilmeyen, hükümetin tüm entegrasyon çabalarına rağmen, Türk toplumuna uyum sağlamayı reddeden eşkiyalardır. Bana öyle geliyor ki, özellikle yönetim kurumlarında, batıda, Kürtler hakkında kötü bir izlenim bırakılmıştır. Buraya atanan veya görevlendirilen herkes, ister eğitim dalında ve orduda olsun veya ister polisler arasında olsun işi angarya, daha

da ötesi bunu bir cezalandırma olarak kabul ediyorlar.

Hakkari bölgesinde kaldığım süre içerisinde, epeyce misafirperverliğin sıcak olduğu birçok göçmenlerle karşılaştım. Kendileri ramazan orucu tutan ama bana yiyecek içecek ikram eden insanlara şu soruyu yönelttim: Kürt müsünüz, yoksa Türk mü? Hepsini Türk olduklarını belirttiler. Kendi kendime soruyorum, acaba soruma samimiyetle mi cevap verdiler, yoksa benden çekindiler mi? Ramazanın ilk gecelerinde, Hakkari'de görebildiğim bulunan iki entelektüelle tanıştım. Onlarla Kürt sorununu tartışmak isteğimi belirttiğim zaman, hangi şartlarda olursa olsun bu sorundan konuşmak istemediklerini bana kavrattım. Bunun benim için iyi olduğunu, turist olursa dahi dikkatli olmama ve yasak olan Kürdistan ve Kürt kelimelerini asla telafuz etmememi

ler'den farklı bir yapıya sahip oldukları; özellikle giyim biçimiyle farklıdır. Hele kadınların rengarenk giyimleri, onları Anadolu ve batıdaki kadınlardan ayırdetmektedir. Erkeklerle gelince, onlar hemen hemen hepsi birbirlerine benzer üniforma biçimini andıran kostümler taşıyorlar. Bunların karakteristik yapıları ise bedene birçok kez sarılmış ve önde çaprazlanmış uzun band şeklindeki bir kumaş parçası veya güzel dokunmuş bir kumaş taşımalardır. Hemen hemen hepsi geleneksel sanıklarla başlarını örtmüşler. Bu sanıklar aynı zamanda güneşten ve yağmurdan korunmayı sağladığı gibi, el ve ağız siltmeye de yaramaktadır. Mustafa Kemal'in Türkiye'ye neredense zorla egemen etmeye çalıştığı şapka, ceket ve pantolonlara bu dağlarda karşılıklılaşma imkanı hemen hemen hiç yok! Yolda geçtiğimiz her köyde duran şoför, uzun ko-

ruşlara daldıktan sonra tekrar hareket ediyor. Otobüste yolculuk yapanların hepsi birbirlerini tanıyor gibiler. Ne zaman birisi kendisini eğerek elde naylon torbasıyla kusmaya çalışır ve “şoför kullanmasını bilmiyor” diyorsa, barksın hepsi birbirleriyle gülmeye başlıyor. Şoför yol boyunca bize Kürt müziği dinletti. Ahenk ve ses tonuyla bu müzik bana “sarde” çobanlarının çaldığı müziği hatırlattı. Bu müzik enstrümanlısız söylenen bir uzun hava biçimindeydi. Askeri kontrol buralarına yaklaştığımızda şoför kaseti hemen çektinin uygun bir yerinde saklıyordu. Bizi Beytüşşebap'a kadar götürecekti vadiye girmeden önce bir kez daha askerlerin kontrolünden geçtik. Her kontrol aşığıda anlatacağım şema biçiminde gerçekleşiyordu: Askeri barajın önüne gelen otobüs hemen oldukça sınırlı

ve ateş etmeye hazır olan pozisyonlarıyla 6-8 asker tarafından çembere alınır. Daha sonra askerlerden biri otobüsün kapısını açar herkesin aşağı inmesi için işaret eder. Herkes kimlik kartını hazır bulunan bir subaya verir. Subay biraz uzaklaşarak kimlikleri tek tek gözden geçirir. Bu arada yolcular, avuç içleri otobüsün kaportasına dayalı bir şekilde aranır. Bu aşamada bittikten sonra sıra bagajlara gelir. Onlar da sırasıyla en iyi şekilde gözden geçirilir. Tüm bu işlemler bittikten sonra askerler biraz geçser, hatta biz turistlere karşı güler yüzlü olurlar. Bu arada belirtelim ki, yolcular bu işlemlere oldukça sakin bir şekilde uyum sağlarlar.

Beytüşşebap, turistler için özel hiç bir yapının olmadığı büyük bir kasabadır. Kasabasının aşağı kısmında bulunan köyün okulunda geceyi geçirdim. Burada askeri varlık oldukça fazladır. Çevre dağlara yerleşmiş, oldukça aktif olan “terörizme” karşı mücadele etmek amacıyla burada hazır bulunuyorlar. Hatta biz Beytüşşebap'tan ayrılıp gittiğimizde bir askeri konvoyla karşılaştık. İşte bu, “teröristleri” yakalamaya giden askeri araçlara, yolcular alaycı ve kurnazca bakıp gülüşüyorlardı. İlk kez geceyi geçirdiğim okulda, özgür bir şekilde, birkaç öğretmenle konuşabildim. Kürt problemini kabul ediyorlardı, ancak Türkiye'nin genel durumunun büyük bir sorun teşkil ettiğini belirtiyorlardı.

Kürtler için olduğu gibi Türkler için de siyasi özgürlükler yok. Enflasyon yüksek ve iş pazarının bunalımda olduğunu belirtiyorlardı. Bana a çık söylemelerine rağmen, bu düşüncenin genelde Türk halkının düşüncesini yansıttığı kanısındayım. Rejimin demokratikleşmesini bekleyen ve Kürt hareketlerinin bazı istemlerine karşı olmadığını belirten durumları vardı. Yine de PKK ile diğer aşırı hareketler arasında bir ayrım yapmaktan geri kalmıyorlardı. Biraz önce ekonomik durumdan söz ettim, belirttim ki, Kürdistan'da geçirdiğim yolculuğum boyunca karşılaştığım, sanayinin var olduğu tek şehir Batman'dı. Van ve Diyarbakır'da sanayileşme oldukça azdı. İzmir, Ankara veya İstanbul'un banliyöleriyle karşılaştığımızda oldukça azdı.

Hakkari ve Uludere ara-
Devamı 18. sayfa

Tarihi Van Kalesi

belirttiler. Burada güvensizlik kuraldır!

Daha sonra Hakkari'den Beytüşşebap'a geçtim. Bizi götüren minibüs, asfaltsız bir yoldan geçerek, güzel görünümülü Zap vadisini geride bıraktı. 2000 metreden yukarı dağ karla kaplıydı. Yol boyunca, yani Hakkari yakınındaki Zap boyunca, üç askeri kontrolden geçtik. Bunlardan biri terör havası içerisinde yapıldı. Kendini eli tetikte silahlı insanlar tarafından tehdit edildiğini görmek insana tuhaf geliyor doğrusu. Benzeri kontrollerle Ankara hükümeti, bu dağlık alanlardaki nüfus üzerine psikolojik ve hatta fiziki çok büyük baskılar uyguluyor. Görünüşte kadınlar hariç yaşlılar bile bu ypratıcı kontrollerle tabi tutuluyorlar. Yol çevresindeki manzaralar muhteşem bir güzelliğe sahiptir. Buralarda yaşanan insanlar simalarıyla Türk-

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Binlerce insanımız tüm bunlara rağmen bir iş bulamadığından kahveleri doldurmakta, boş gezmekte, yer yer karnını doyurabilmek için kendini satmakta, zengin mahallelerinin çöplüklerinde ekme karmakta olanlar az değildir. Peki neden açılmış olan iş sahalarında bu insanlar çalıştırılmıyorlar? Bunun başlıca iki amacı vardır: Birincisi, bugünkü nüfus ülkesinden koparılarak mücadelesinden uzaklaştırılmak istenmekte, bu yolla bu insanların mücadeleden etkilenmeleri önlenmek istenmekte, ikincisi de, bu yerli ucuz işgücünün tümü burada değerlendirilirse, büyük Türkiye kentlerinin hizmet işlerini, temizlikçiliğini, belediye çöpcülüğünü kim yapacaktır? İşte tüm bu ve benzeri amaçlar için Adıyamanlı gence Atatürk Barajında iş yaktır.

Sözü barajdan açmışken, burada çalıştırılan işçiler üzerinde geliştirilen bazı baskılara da değinelim. Barajda iki tabur asker bulundurulmaktadır. Taburlardan biri jandarma, diğeri de komandodur. Bunların yanı sıra yüzlerce sivil beki görevlendirilmiştir. Bunların asıl görevi işçileri sindirmek, muhtemel devrimci girişimlerine karşı önlem almaktır. Sık sık arama yapılmakta, bir dergi ya da bir bildirinin bulundurulmasını bir yana bırakalım, kitapçılarda serbestçe satılan bir romanın, bir Cumhuriyet gazetesinin bulunması dahi suç sayılmaktadır. İşçiler sağcı gazetelerin okunmasına zorlanmakta, iki kişinin bir araya gelmesi yasaklanmakta, böyle bir durumda insanlar karakollara götürülmekte, ya da işten atılarak cezalandırılmaktadırlar. Bütün bu yaptırımlar yetmiyormuş gibi, ikide bir tüm işçileri toplayan yüzbashi, Partimiz aleyhine iftira ve yalan dolu propagandalar yapmaktadır. Sağ gazetelerde yer alan bazı haberler ve yazılar işçilere gösterilerek, "bakın sizin Apocular ne yapıyor" diye işçiler tehdit edilmektedir. Sözün kusaşı işçileri bakanlığının "işçiye ve gençliğe dikkat" talimatı fazlasıyla hayata geçirilmektedir.

Konuyu fazla dağıtmadan gene Adıyaman'da uygulanan başka politikalara bakalım: Tarım alanında bilinen düşük taban fiyatları politikası fazlasıyla uygulanmaktadır. Kitleler bu durumdan oldukça hoşnutsuz ve şikayetçidir. Bunun yanı sıra geliştirilen bazı orman yasaları da ormanlık alanda bulunan ve geçimi büyük oranda orman ürünlerine bağlı olan orman köylülerine uygulanmaktadır. Bu yıl çıkarılan yasayla orman köylülerinin yaprak kesmesi yasaklandı. Zaten

FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN KÜRDİSTAN'DAKİ AÇIK VE SİNSİ KATLIAM UYGULAMALARI

yoksul olan yöre kitleleri hayvanına yulaf, çavdar, arpa ve saman alama-makta, oldukça uzun geçen kış mevsimi boyunca önceden kesip depoladığı meşe yaprağını yedirmektedir. Yaprak kesiminin yasaklanması, hayvanların ormanlık alanlarda otlatılmaması, hayvanların beslenememeleri anlamına gelir ki, bunsuz köylünün yaşamını sürdürmesi imkansızdır. Çünkü köylü ya tarım ya da hayvancılıkla uğraşır. Dağ köylüsü de yeterli toprağı bulunmadığından hayvancılık ve tarımcılığı birlikte yürütmektedir; ikisinden birisinin olmaması durumunda geçimi olanaksız hale gelmektedir. İşin bilincine varan köylüler tüm ormanı ateşe verme ya da tahrip etme tehdidinde bulununca, yetkililer ancak o zaman işin varabileceği tehlikeli boyutları farkettiler ve zorunlu olarak yaprak kesmeye izin verdiler. Bu yasayla köylülere dayatılan bir diğer yasaklama da odunun kesilmemesidir. Orman köylüsü zaten ağaçların daha iyi gelişimi için işe yaramaz dal ve kökleri odun olarak değerlendirmektedir. Köylüler bu yasaya karşı gene bildikleri "ya odunu keseriz ya da ormanı tahrip ederiz" tehdidini savurdular. Ve ancak bu şekilde odun kesmelerine izin vermek zorunda kalındı. Burada kısaca belirtmek istediğimiz nokta; sömürgeci yetkililerin ve yasaların halkımıza yaşam olanağı tanımamaları karşısında, halkımız geline noktada ne geriye adım atacak durumdadır (çünkü zaten o en geride bulunmaktadır), ne de eskisi gibi pasif kalma durumundadır. O yaşamın nasıl zorlu geçtiğini, bıçağın kemiğe dayandığını kendi pratik yaşamıyla görüp öğrenmektedir.

Belirteceğimiz bir durum da gençlere karşı uygulanan özel sindirme, yozlaştırma ve göçe zorlama politikasıdır. İşlerine gelmeyen gençler okuldan kovulmakta, işsiz-gücsüz dolaşan gençlere yaklaşan bazı polisler, "burada ne kalıyorsunuz, iş yok, okul yok, kadın yok, Adana'ya, İstanbul'a, İzmir'e gidin orada hayat var, aradığınız her şey var" demektedirler. Bununla birlikte bizimle sınırlı bir ilişkisi olabileceğinden şüphelendiklerine, "burayı derhal terket, yoksa sürüm sürüm süründürürüm, döverim, tutuklanm" vb. tehditlerle bulunmaktadırlar.

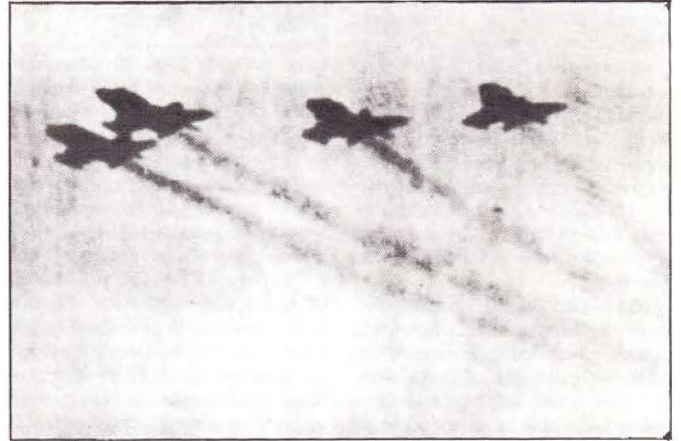
Şimdi de, faşist-sömürgeci düşmanın askeri hareketlarına, halk üzerinde düzenledikleri baskı, zulüm, işkence ve katliamlarına kısaca değinelim. Kürdistan devrimci savaşının gelişimine bağlı olarak, düşmanın da Kürdistan'daki askeri gücünü çoğalttığı, teknik ve taktiklerini geliştirmeye çalıştığı bilinmektedir. 1986 Bahar Atılımı ile düşmanın bölgemizde de bu yönlü faaliyetini giderek hızlandırdı. Her şeyden önce, askeri gücünü nicelik ve nitelik olarak arttırdığı gözlemlendi. Buna örnek: Eskiden Adıyaman'da bulunan jandarma taburu alaya dönüştürüldü. Jandarma kuvvetleri yerine komando birlikleri yerleştirildi. Askeri karakollardaki jandarma sayısı artırıldı. Bunlara ek olarak "özel vurucu timler", "çevik kuvvetler" vb. adlar altında eğitilmiş

ölüm mangaları öne çıkarıldı. Benzer gelişmeler savaş teknikinden yararlanarak, ordunun elindeki en modern silahlar, gece dürbünleri, makinalı tüfekler, havan topları, roketatarlar, helikopter, uçak vb. en gelişkin savaş araçları kullanılmaktadır.

Bahar Atılımında düşmanı darbeleyen devrimci intikam eylemlerimizin ortaya çıkardığı politik gelişmeleri sınırlamak, etkilerini kırmak amacı ile düşman yeni taktikler devreye sokarak, vahşi ve katliamcı karakterini pratikte sergiledi. İlk etapta, geniş çember içinde geniş arazi üzerinde operasyon taktiğini esas aldı. Örneğin Adıyaman'ı il olarak geniş çember içine aldı ve devrimci çalışma yürüttüğümüz ve devrimci eylemlerin olduğu alanlarda geniş bir arazi üzerinde bir baştan girip diğerinden çıktı. Çok kuvvetle yürüttüğü bu operasyonda, gücünü sürekli hareket halinde tutup, kısa sürede kuvvetlerini zayıflatıp, onları yıpratıyordu. İkincisi, mayıs ayında düşman kuvvetleri ile devrimci kuvvetler arasında Kahta'da meydana gelen bir silahlı çarpışmanın sonucu, iki partizanın şehit düşmesi, bir partizanın yaralı olarak ele geçmesi sonucu düşman operasyon taktiğini değiştirdi; dar ve nokta operasyonları taktiğini uyguladı. Tüm bunlarla birlikte, bütün önemli vadi ağzları, dağ geçitleri, köprü, yol kavşakları, köy giriş ve çıkışlarında "keskin nişancı özel tim-

tadır.

Faşist Türk sömürgeçiliği, bir avuç haine ve kukla kesime, günlük yaşam ve bürokratik işlerden tutalım, hayatın her alanında basit maddi imkanlar ve avantajlar vb. kolaylıklar sağlarken, halkımıza akla-hayale gelmeyen her türlü yöntemi kullanarak, ne kadar engellemeye ve zorluk varsa uygulamaktadır. İşbirlikçilik ve ajanlık bu biçimde özendirilmekte, köylüler bu yapıya zorlanmaktadır. Bu temelde kişi halkına, partisine ve kişiliğine karşı suç işlemeye teşvik edilmektedir. Öyle ki toplumdaki çelişki ve çatışmayı derinleştirmek amacı ile ajan-ışbirlikçi yapı ve etkilediği çevrelere mavi, devrimden yana olan kitleler için karmızı çarpı işaretlerini gündeme getirerek, halkımıza karşı yoğun bir psikolojik savaş yürütülmektedir. Yine çeşitli kesimler arasındaki aile, kabile, mezhep vb. çelişkileri gündeme getirmekte, bunları kışkırtmak ve çatışmaya dönüştürmek için her türlü yöntemi kullanılmaktadır. Bu temelde halkımız birbirine kırdırılarak, zayıflatılarak, parça parça edilerek, bilinçlenmenin, örgütlenmenin ve birleşmenin önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Öyle ki toplumda büyük bir güvensizlik, huzursuzluk ve karmaşa yaratılmıştır. Toplumsal huzur, güven, hoşgörü vb. ortadan kaldırılmış, büyük bir güvensizlik, korku, panik ve tedirginlik havası ege-men kılınmıştır. Düşmanın, faşist cun-

ları, "çevik kuvvetler" ve "komando birlikleri" ile pusular kurdu. Bütün bu uygulamalarıyla sonuç alamayan düşman askerleri çaresizlik içinde kışlarına döndüler. Eski askeri yetkililer başka yerlere tayin edilerek veya sürülerek yerlerine yenileri getirildi. Getirilen yeni subaylar yeni taktikleri uygulamaya ve bu biçimde operasyonları geliştirmeye çalışıyorlar. Ancak nerede ve ne zaman ortaya çıkacağı belli olmayan güçlerle karşı karşıya oldukları için gündüzleri hareket edip arama ve gözetlemede bulunuyorlar, geceleri buldukları yerde çakılıp etrafı dinliyorlar. Bu hareket tarzı köylüleri her an korkutan bir durum yaratıyor. Bu biçimde düşman mümkün olduğu kadar herkesten gizli gelip köy çevresinde pusula kurmakta, ev dinleyip şüpheli gördüklerini basmakta, kitleleri korku, panik ve tedirginlik içinde bırakmak-

tarını işbaşına gelmesinden bu yana egemen kılmaya çalıştığı bu yapıyı sürekli canlı tutabilmek için gövde gösterisinde bulunmakta, baskı, işkence, tutuklamalar gerçekleştirmektedir. Kitlelerin devrime olan inançlarını zayıflatmak ve desteklerini sınırlamak amacı ile oğlu PKK'ye katılmış, ya da PKK'ye sempati duyan köylüleri, ihbar etmeyenlerin öldürülecekleri, köylülerinin yerle bir edileceği vb. tehditlerle bulunmaktadırlar.

Faşist-sömürgeci düşman tüm gücünü hareket geçirmekte; halkın devrime olan inancını zayıflatmaya, bilincini çarpıtmaya çalışmaktadır. Kendisini egemen kılmaya çalıştığı ve meşru gördüğü yaşamın kabul edilmediği halinde, yaşamın tümden ortadan kaldırılacağı tehdidinde bulunmasının yanı sıra kitleleri aldatmak amacı ile

ULUSAL KAHRAMANLIK VE 21 MART'IN ANLAMI ÜZERİNE

Eski çağlardan günümüze dek insanlık tarihinde çok sayıda kahramanlık örneğine tanık olunmuştur. Halklar, ilkel topluluk sürecinden başlayarak bugünkü düzeye, yani uluslaşma aşamasına gelinceye kadar pek çok soylu direnişler sergileyerek bu direnişler esnasında bağrından adları yüzyıllar hatta bin yıllar boyunca yaşatılan büyük kahramanlar çıkarılmışlardır. Böylesi kahramanlar her zaman ezilen, sömürülen ve baskı altında tutulan sınıflar ve halklar arasından çıkmış ve hep zulmün ve haksızlıkların karşısında yer almışlardır. Öte yandan en unutulmaz direnişler ve kahramanlıkların sergilendikleri dönemlere bakıldığında, karşımıza çoğunlukla toplumların en sancılı dönemleri çıkmaktadır. Yani en koyu karanlıklar, en büyük kahramanlıklar doğurmuştur hep. Konuyla ilgili bir yazıda Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş bu noktaya şöyle işaret etmektedir:

"İnsanlık tarihinin karanlık ve aydınlık dönemleri birbirlerine sıkı sıkıya bağlıdır. Ama insanlık karanlığı asla normal bir yaşam olarak kabul etmemiş, onunla sürekli savaşmıştır. İşte, karanlık dönemlerin yaşandığı ve fakat arkasından özgürlük güneşinin ortalığı aydınlatmaya başladığı şafak dönemlerine aynı zamanda 'kahramanlık' dönemi denir..."

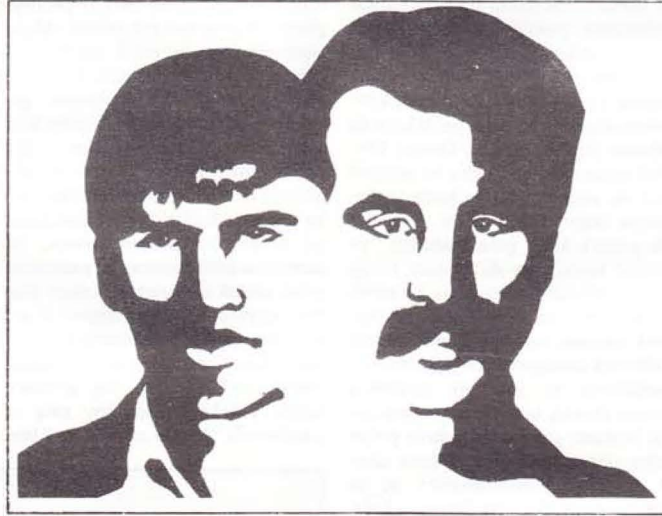
"İnsanlığın oluşumunun, kabile ve aşiret düzenlerinin ortaya çıkmasında direniş ve kahramanlık belirleyici rol oynamış, etkinliğini günümüze dek sürdürebilen iki değer olarak, halkların yaşamında sürekli yüceltilmiştir. Eğer bir halk, uzunca bir dönem karanlık içinde bırakılmış, özgür yaşamını toptan yitirmiş ve gözüne ölü toprağı serpilmişse, böylesi bir halkın direnişe kaldırılabilmesi için kesinlikle kahramanlara gereksinime vardır." (Serxwebün Özel Sayı 9, s. 2)

Gerçekten de sınıflı toplum tarihinde her fırtınalı altüst oluş süreci, tarihe malolan kahramanların ortaya çıktığı süreç olmuştur. Köleci toplumdaki totalizm sosyalist toplumun kuruluşuna kadar tarih sahnesine çıkan her yeni sınıf, baskıya ve sömürüye karşı çıkararak kendi düzenlerini kurma mücadelesi içerisinde nice kahramanlar ortaya çıkarmıştır. Köle isyanlarının unutulmaz ismi Spartaküs; feodal sınıfın temsilcilerinden ve İslam'ın önderlerinden olan Ali vb. yine, yeni bir sınıf olarak tarih sahnesine çıkan burjuvazinin yücelttiği Napolyon gibi isimler, en koyu karanlıklar ortamında sivriyen unutulmaz isimler olmuştur. Bunlar gibi, tarihin ve çağın en yeni gücü proletarya sınıfı da, insanın insan tarafından sömürülmesine son vermek amacıyla giriştiği kutsal mücadelede tarihe damgasını vuran büyük kahramanlar yaratmıştır. Marx ve Engels'ten, günümüzde dünyanın birçok alanında sınıfların ve halkların mücadelelerine yol gösteren önderlere kadar bunun birçok örnekleri mevcuttur. Ve bu kahramanlık örneklerinin, insanlığın gelişmesi ve ilerlemesinde ilk çağ-

lardan başlayarak günümüze kadar çok önemli roller oynadığı bir gerçektir.

Bugün birçok reformist-tasfiyeciler güç tarafından bu gerçek inkar edilmeye, çarpıtılmaya çalışılıyor ve suçlanıyor, da kahramanlık en çarpıcı şekliyle sosyalizmde ve sosyalist mücadelede anlamını bulmuştur.

İnsanlık tarihinde böylesine büyük bir öneme sahip olan bu kavram Kürdistan ve Kürt halkı açısından ne anlama gelmektedir? Şüphesiz insanlık bunca değerler ortaya çıkarırken, uygarlığın beşiği olarak kabul edilen Kürdistan bu tür bir yaratıcılıktan uzak kalmazdı. Nitekim 21 Mart tarihli ve Newroz adı bu gerçeğin somut bir ifadesidir.

Evet, bu tarih 2500 yıl öncesinden günümüze ulaşan soylu bir direnişin tarihidir. Halkın amansız zulmün altında köleleştirilen Dehak'ın zulmüne ve vahşetine başkaldırmanın, isyanın tarihidir. Kölelik zincirlerinin dayanılmaz bir hal aldığı, köleci Asur imparatorluğunun Ortadoğu halkları üzerinde korkunç bir vahşet uyguladığı M.Ö. 612 yıllarında Kürt aşiret ve kabileleri -o günkü adıyla Medler- Demirci Kawa önderliğinde birleşerek despotluğun simgesi zalim Dehak'ın hükümlerine son vermiş ve kölelik zincirlerini parçalamışlardır. İşte, yeni bir günün doğuşu olarak kabul edilen 21 Mart tarihi, dağlarda direniş alevlerinin tutuşturulduğu "Newroz" bayramı olarak günümüze dek kutlanı gelmiştir.

Kürtlerin bağımsızlığı kısa da sürse Kawa ve Kawa destanı bir eşsiz kahramanlık örneği olarak hep var olmuş ve yaşatılmıştır.

Demirci Kawa'dan Çağdaş Kawa'ya

Kürdistan tarihi, Kawa destanından günümüze kadar geçen yüzyıllar boyunca sayısız isyanlarla ve kahramanlıklarla doludur. Fakat tüm bu özverili mücadelelere rağmen halkımız bugüne kadar bağımsızlığını elde edemedi. Kürdistan yıllar ve yıllar boyunca birçok ılgaleci, istilacı imparatorlukların saldırılarına maruz kaldı, birçok despotun vahşetine sahne oldu. Ağır koşullar altında, bu zeminde insanlık düşürüldükçe düşürüldü. Ve

bugün gelinen aşamada Kürt halkı insan soyunun bir parçası olarak varlığını korumasına rağmen çağımızın gerçekliğinden çok uzaklarda bulunmaktadır. Halkımızın başına çöreklenmiş olan faşist generaller, ülkemizi zindana çevirerek halkımızı görülmemiş karanlıklara mahkum etmek istemekte ve varlığını ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Böyle bir halkın neye gereksinimi vardır? Bu sorunun karşılığını Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle izah etmektedir: *"Böylesine düşürülmüş olan bir halkın kahramanlara su ve ekmeğe kadar gereksinimi vardır. Kürdistan halkı, tarihinde hiçbir dönemde şimdi olduğu kadar buna ihtiyaç duymadı. Bu son,*

kapatılarak üzerlerinde vahşi işkencelerin uygulandığı yıllar oldu. Aralarında Mazlum, Kemal ve Hayri'nin de bulunduğu çok sayıda devrimcinin kapatıldığı Diyarbakır cezaevinde en zorlu mücadele ve dişe diş bir savaş yaşandı. "Genç Kemalistler Birliği" adıyla örgütlenilen ihanetçiler çetesinin de yardımıyla vahşi Türk sömürgecileri, her türlü akılalmaz işkencelerle önderlerimizi teslim almayı ve onların şahsında tüm halk varlığını mahkum ve imha etmeyi planlamaktaydılar. Fakat, büyük insan Mazlum DOĞAN önderliğinde kenetlenen savaş esirleri, ulusal kahramanlık örnekleri, destansı direnişler yarattılar. Ve böylelikle çağdaş despotların küllendirmek istedikleri direniş alevleri bir daha söndürülmek üzere gülerestirildi. İşte, karanlığın en çok koyulaştırıldığı; ihanet ve teslimiyet yoluyla insanlığın en çok düşürülmeye çalışıldığı bu ortamda, 1982 Newroz'unda tarih hükmünü bir kere daha icra ediyor ve insanlık Mazlum DOĞAN'ın şahsında eşine ender rastlanan bir kahramanlık örneğine tanık oluyordu. Bu, işkence ve zulme karşı kabağan öfkenin onurluca patlaması; Demirci Kawa'nın örsünde bilenen isyan geleneğinin depreşmesi; ve Asur despotluğuna karşı isyan ateşini tutuşturan Demirci Kawa'nın çağımıza yansımalarının ta kendisiydi. Ve Newroz'a kazandırılan yeni bir anlamı.

Bu gerçeklikten hareketle, Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş, Newroz dolayısıyla yaptığı bir konuşmasında şunları söylüyordu: *"...Tarihi biraz iyi yorumlayanlar için, çok azgın bir düşmanla karşılaşmamız Newroz'un diğer bir anlamıdır. Zalim Dehak'ın tüm zülmüne karşı, Devrimci Kawa'nın balyozunu başına indirmesi gibi, bizim çıkışımızın da, azgın fakat çöküşü yaşayan bir düşmana vurulan ölüm darbesi olduğu bilinmelidir."*

"Biz Mazlum DOĞAN yoldaş için Çağdaş Kawa dedik. Böylece binlerce yıllık tarihimizin direniş çizgisini sürdürmeye çalıştık." (Serxwebün Sayı 51, s.14)

İşte sürdürülen bu direniş çizgisi ile PKK önderliğinde gelişen modern KUKM sürecinde her Newroz giderek azgın düşmanın yüreğine daha büyük korkular salmakta ve her Newroz kurtuluşa doğru atılan görkemli bir adım olmaktadır.

1985 Newroz'u ve ERNK'nin İlanı

Faşizmin azgın saldırıları altında, içerde böylesine güçlü direnişler ve soylu kahramanlık örnekleri sergilenirken, dışarıda da direniş alevlerini Kürdistan dağlarının doruklarına taşımak üzere ülkeye dönük yoğun hazırlıklar yapılmaktaydı. Bu hazırlıklar sonucunda, 1982 Ağustos'unda yapılan tarihi toplantıda -PKK II. Kongresi-, baskı ve karanlıklar dönemi yerine yeni bir mücadele döneminin başladığı ilan edilerek güçlerin ülkeye aktarılması işlemine geçildi. 1982 sonu ile 1983 başlarında düşma-

nun tüm saldırılarına rağmen bu işlem başarıyla tamamlandı ve Kürdistan dağlarının doruklarında Newroz direniş ateşiyle yeniden kucaklaştı.

Zindan direnişçilerinden alınan büyük güçle ve yaklaşık iki yıl süren çalışmalar sonucunda; ulusal direniş tarihimize yeni bir kahramanlık örneği ve kurtuluş mücadelemizde yeni bir sürecin başlangıcını teşkil eden 15 Ağustos 1984 devrimci atılımına ulaşıldı. Bu güçlü adım, halkımızın yüzyıllardan beri özlemle taşıdığı bağımsızlık ve özgürlük rüyasını elle tutulur bir gerçekliğe dönüştürürken, aynı zamanda bu gerçekliğe varmanın tek yolunun da kahramanca bir direnişten geçtiğini açıklıkla ortaya koydu. Ulusal kurtuluş mücadelesinde devrimci çizginin kesin zaferi anlamına gelen 15 Ağustos devrimci çıkışı, Kürdistan halkı tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılandı. Yarattığı gelişmelerle devrimin kitleselleşmesine ve ulusal kurtuluş cephesinin örgütlen-dirilmesine zemin yarattı.

Bu temelde karşılanan 1985 Newroz'u, Kürdistan halkının ilgi ve desteği üzerinde ilanı gerçekleştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) gerçekliği ile yeni bir anlam daha kazanıyordu. Halkımızın en geniş siyasal birliği ve tarihi direniş kararı demek olan ERNK'nin ilanı, Kürdistan halkının karartılan umudunu aydınlatarak 21 Mart'a güçlü bir anlam daha atfederken düşmanın kararlı yüreğine de bir kat daha korku salıyordu. 1985 Newroz'unda ERNK'nin ilanıyla tüm Kürdistan çapında boyutlanan direniş, olumsuz iklim koşullarının yarattığı engeller ve faşist-sömürgeci düşmanın en azgın ve kapsamlı saldırılarına rağmen sürdürüldü. İhanetlerin verdiğini önemli kayıplar üzerine, ulusal kurtuluş mücadelemizi imha edebileceği umuduna kapılan düşman, 1985 kışında tüm gücüyle saldırıyı yoğunlaştırdı. "Pişmanlık Yasası" adıyla ihanete prim verilmesi, ajan-milis çeteciliğin örgütlen-dirilmesi, ilkel milliyetçi, küçük-burjuva reformist ve sosyal-şoven güçlerin devrimci mücadelemizin karşısına çıkarılması vb. uygulamalara rağmen düşmanın hevesi kursağında bırakıldı. Böylesine olağanüstü denilebilecek zor koşullarda, 15 Ağustos devrimci atılımı kesintiye uğratılmadı; ve "faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direniş dönemi"ne damgasını vuran yine Newroz'un gerçek ruhuna uygun kahramanca bir mücadele anlayışı ve azmi oldu.

1986 Newroz'u ve Ulusal Kahramanlık Sembolü: AGİT

Bağımsızlık mücadelemizde önemli bir kilometre taşı olan 1986 Newroz'unun direniş tarihimizdeki yeri belirgindir. Çünkü 1986 Newroz döneminde gerçekleştirilen Bahar Atılımı, Kürdistan'da bir daha sökülüp atılmayacak bir tarzda kökleştirilen silahlı mücadelenin süreklileşmesini sağlamıştır. Kuşkusuz bu olgular soylu kahramanlık örnekleri sergilenerek gerçekleştirilebilmiştir.

1985 kışında yaşanan onca kayıplar ve acılar pahasına gerçekleştirilen

ERNK'nin ilanı, halkımızın eline tutuşturulan güçlü bir silah niteliğindedir. Ancak, faşist düşmanın amansız saldırıları karşısında bu gelişmelerin kesintiye uğratılmaması, süreklileştirilmesi büyük önem taşımaktaydı. İşte hareketimiz, Demirci Kawa'dan Mazlum DOĞAN'a kadar süzülüp gelen tarihi ulusal kahramanlık edimlerimizi AGİT yoldaşın şahsında somutlaştırarak, döneme gereken cevabı yine kahramanca vermiş ve '86 Newroz'unu bu temelde yarattığı Bahar Atılımı'yla kahramanca karşılamasını bilmiştir. Bu atılım ulusal direnişini süreklileştirmiş ve düşmanın tüm umutlarını ve planlarını boşa çıkarmıştır.

Hem hazırlanması ve hem de uygulanıp geliştirilmesi süreçlerinde 15 Ağustos direniş dönemine en önde katılan AGİT yoldaş, 1986 Newroz'

unda yaptığı kıvılcımla '86 Bahar Atılımının da yaratıcısı ve önderi olmuştur. O'nun 28 Mart günü Gabbar'da girilen çarpışmada vurulmasının, ağız salyalı generaller çetesi tarafından sevinç çığlıklarıyla karşılanması boşuna değildi. Fakat faşist generaller çetesinin bu çığlıkları uzun sürmedi. Bu büyük kahramanın şehit düşmesinin ardından, durmak bir yana giderek şiddetlenen ve yaygın eylemlerle düşmanın umutları çok çabuk suya düştü. Ve artık dost da düşman da anladı ki; başlatılan özgürlük maratonunda mücadelemiz, AGİT yoldaş gibi en seçme önderlerini yitirse bile kesintiye uğramayacak ve direniş ateşi bir daha söndürülemeyecektir. İşte 1986 Newroz'unun direniş tarihimizde daha şimdiden seçkin bir yer edinmesinin anlamı da burada yatmaktadır.

1987 Newroz'unda Pratik Egemenliğe Doğru

Yukarıda, modern ulusal kurtuluş mücadelesi sürecinde her yeni Newroz'un kurtuluşa doğru atılan görkemli bir adım olacağı belirtildi. Bu belirleme çerçevesinde 1985 ve 86 Newroz-larında yaşanan durumlar özetlenecek

olursa, belirgin bir aşamanın kaydedildiği açıklıkla görülecektir.

1985 Newroz'unda halkımızın elinde ERNK gibi güçlü bir silah tutuşturulmuş olmasına rağmen '85'in talihsiz kışında yaşanan olumsuz gelişmeler ve ihanetler mücadelemizin önemli kayıplar vermesine neden olmuştur. O kadar ki düşman KUKM'ni tüm den imha edebileceği umuduna bile kapılabılmıştır. Bu umutla her türlü özel savaş yöntemleri geliştirerek, hatta sol maskeli sahtekarlardan çeşitli "birlik"ler oluşturarak devrimci direnişimize azgınca saldırmıştır. Fakat mücadelemiz ciddi sarsıntılara uğrasa da bu girdaptan başarıyla çıkmasını bilmiştir.

1986 Newroz'unda ise Bahar Atılımı ile birlikte saldırıya geçen bu kez düşman değil, devrimci kurtuluş kuv-

metkidir. Gerillanın her an, her yerden çıkıp vurabileceği düşüncesiyle çılgına dönen Türk sömürgecileri tam bir savunma durumunda olmasına rağmen, zaman zaman can havliyle çırpınmakta ve havalandırıldığı savaş uçaklarıyla çoluk-çocuk, yaşlı, kadın demeden halkımızın üzerine tonlarca bomba yağdırarak korkusunu gidermeye çalışmaktadır.

Evet, '87 Newroz'unun yaklaşmakta olduğu şu günlerde, yaşanan gerçeklik hiçbir demagoginin karartamayacağı kadar parlak ve çarpıcıdır. Kürdistan gerillasının etkin eylemliliği altında savunmaya mecbur edilen sömürgeci düşman, insan gücü ve teknik açıdan büyük bir yığılma gerçekleştirerek, devrimci kurtuluş kuvvetlerimizden gelebilecek saldırıların karşılama çalışmaktadır. İnsiyatifi tüm den yitirmiş ve büyük bir panik içerisinde. Giriştiği sınırlı saldırılar ve sivil katliamlar uluslararası alanda önemli tepkiler doğurmuş ve büyük umutlarla baş vurduğu bu saldırılar kendi barbar ve vahşi yüzünün teşhir ve tecritinden başka bir sonuç doğurmamıştır.

Buna karşılık devrimci direniş güçlerimiz ise, sergilediği her yeni kahramanlık örneği ile halkımıza daha büyük bir güven vermiş ve halkın sunduğu geniş maddi-manevi destekle yenilmezliğe ulaşmıştır. Cephemiz ERNK, toplumumuzun çeşitli kesimlerinin oluşturduğu işçi, gençlik, kadın, esnaf vb. birliklerle ete-kemige bürünerek bir yandan savaş cephesinde ARGK saflarını beslemekte, bir yandan da cephe gerisini tahkim ederek güçlendirmektedir. Bu temelde '87 Newroz'unu daha güçlü ve daha kahramanca karşılayan devrimci direniş mücadelemiz adım adım pratik egemenliğe doğru yürümektedir.

Öte yandan tüm bu gelişmeler, Kürdistan sorununun uluslararası alanda şimdiye kadar görülmemiş boyutlarda konuşulup, tartışılmasını gündeme getirmiştir. Ortadoğu'dan Afrika'ya, Avrupa'ya ve Amerika'ya kadar dünya KUKM'nin yarattığı gelişmelerle adeta çalkalanmaktadır. Yaşanan gelişmeler gerek dost gerek düşman her güce, "artık bu sorun karşısında tutum belirlemenin zamanı gelmiştir" dedirtecek kadar geniş boyutludur. Ve bu doğrultuda çaba ve araştırmaların hızlandığı görülmektedir.

Sonuç olarak, büyük ve soylu kahramanlıklar sergilenerek sabır ve bilinçle örülen devrimci direniş mücadelemiz, içinde bulunduğumuz bugünkü aşamada, yani 1987 Newroz'unun ön gününde, ülkesini ve halkını seven her Kürdistanlı'nın göğsünü kabartacak bir düzeye ulaşmıştır. Belli ki, bu olumlu gelişmelerin her Kürdistanlı yüzsevere yüklediği görevler de aynı oranda büyümüştür. Bu büyük ve kutsal görevleri yerine getirmekten öte daha büyük görevler talep edebildiğimiz ölçüde nihai kurtuluşumuzu yakınlaştıracığımızı bilmeliyiz.

Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da insanca ve mutlu bir yaşam için Demirci Kawalann, Mazlumların, Agitlerin ışıklı yolunda ileri!

- Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi!

- Yaşasın Birlik, İsyân ve Direniş Geleneğimiz Newroz!

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bugünkü düşman uygulamaları karşısındaki çıkışları bile, gerçekliğinden nasıl tavizsiz davrandığını gösteriyor. Düşmanın özel ilgi ve ilişkisini kabullenmiyor. Maddi ve manevi işkencelerle devrimci mücadeleden kopartılmak isteniyor, o, buna daha güçlü sahip çıkmanın savaşını veriyor. Çocugunu şehit veriyor, ama silahını devralma talebinde bulunuyor. Bütün bunlarla Kürt yığıtlığını, mertliğini ve yurtseverliğini çağdaşlaştırarak sahip çıkıyor. Mücadelemiz diğer toplumsal kesimler içinde olduğu gibi, bu kesim içinde de kitleselleşmektedir. Bu anlamda tek tek bireylerin yakalanması hiçbir şey değiştirmeyecek. Sonuç olumsuz olsa da, geçmiş gibi ne mücadelenin engeli ve ne de devrimci yapının dağıtıcısı haline getirebilir. Çünkü mücadelenin niteliği ve kapsamında bir hayli büyüme vardır. Ancak, geçici propaganda malzemesi olarak kullanılır. Toplumumuzun hassas yanını teşkil ettiğinden dolayı da, özellikle psikolojik baskı aracı haline getirmek ister. Ve kendisince, kitlelerde böylece moral bozukluğunu yaratmış olur. Bundan da fazlasını yapamaz. Yok eğer, hala eskiyi düşünüyorsa bu hayalperestlikten öteye gidemez.

Devrimci direnişçilikle yoğrulmuş kişiliğini bir kez daha konuşturan Saadet, düşmanın bu iğrenç emeline karşılık, vazgeçilmez kararlı tutumunu şu sözlerle dile getiriyordu:

«Ne olursa olsun düşmanın eline kesinlikle sağ düşmemek gerekir. Özellikle düşmanın buna ağırlık verişini insan görünce, daha da duyarlı hale geliyor ve her an düşmanla karşılaşabilir düşüncesiyle bir adımı dahi silahsız atmamak istemiyor. Şahsen ben bile, bilsemki dünyanın en büyük direnişini işkencede ve cezaevinde yaratacağım, düşmanın sırf bu, «sağ yakalayacağım» emelini kursağında bırakmak için de olsa, silahımı konuşturmadan asla çekinmeyeceğim. Ve baktım ki, sağ ele geçeceğim son kurşunumu da kendime sıkacağım.»

Bu sözler bende bir çağrışım yaptı. Geçmiş mücadele arkadaşım Azime'yi aklıma getirdi.

Geçmişte de şehit yoldaşım Azime DEMİRTAŞ hep böyle düşünür, konuşurdu. Kırk gün işkencede kalıp döndükten sonra, adeta bütün bunların özel propagandacısı olmuştu. Gittiği her yerde ve her grupta direniş işlerdi. Özellikle bayan arkadaşları. «Devrim uğruna şehit olmanın onurlu yaşamına her an hazır olun, ama düşmanın eline kesinlikle sağ düşmeyi hiçbir an bile düşünmeyin» derdi. Ve cezaevinde direnen bayan arkadaşlardan bize

«İki Yoldaş Ulusal Direniş Mücadelemizi Böyle Yaşadık...»

ulaştırdığı mesaj da buydu. Azime yoldaş, direnişlerden aldığı güçle de, bu kararlı tutumunu her yerde aktifçe savunuyor ve sahip çıkıyordu. Hatırlıyorum; bir gün düşman, bulunduğu köyü havadan ve karadan kuşattı. Kaldığımız evde sığınamız vardı, ama ilk kez sığınaya gireceğimiz için güvenemiyor ve hep yakalanacağız psikolojisiyle hareket ediyorduk. Şaka mahiyetinde de oldu, o an üç erkek arkadaş, sanki anlaşmış gibi ağzlarından çıkan aynı sözlerle bir suçluya bakarmışcasına bana dönerek, «En ciddi aranan sensin. Azime zence cezaevinden yeni çıkmış, ikiniz olmasaydınız, biz kendimizi uygun ifadelerle kurtarırdık» demelerine karşılık, ben bir an şaşırır oldum. Son derece bağlandığım, güvendiğim ve yoldaş dediğim bu insanlardan beklemediğim sözleri duyuyordum. Azime, o kısa cezaevi yaşamıyla bu tür şeylerde biraz daha sınavlıydı. Şaşkınlığımı anlayınca, büyük bir öfkeyle hemen söze atıldı: «Ne demek istiyorsunuz, hangi ifadelerden bahsediyorsunuz, yani direnmeyecek misiniz? Silah kullanmayacak mısınız? Teslim mi olacaksınız? Bunlara evet diyorsanız, evin basılmasını beklemeyin ve hemen gidin teslim olun, biz direneceğiz. Yok diyorsanız, sığınaya gireceğiz, düşman farketmediğinde hep birlikte direneceğiz. Şunu diyebilir miydi evdi, sığınaktı silahlarımızı kullanamadık ve onun için yakalandık. Hayır kabul etmiyoruz! Ve dikkat edin; biz, düşmana darbe vurmak için yapılmayan bir eylemin başarısızlık nedenlerini dile getirmiyoruz, düşmanla karşı karşıya gelmiş durumdayız. Ve koşullarımız ne olursa olsun kesin direneceğiz» diyordu. O an, herkes sanki üstün verilmiş bir talimatmış gibi kabul etmek zorunda kaldı. Evet, bu yiğit ve militan arkadaş, daha sonraki mücadele pratiğimizde düşmanı kahreden destansı bir direniş örneğini yaratarak şehit düştü.

Şehitlere bağlılığını her an düşmana karşı yaşadığı direnişle dile getiren Saadet:

«Partimizin direniş ruhuyla yaşayorsak, şehitlerimizin bize bıraktıkları soylu mirasla daha güçlü direnişler yaratabilir ve savaşı anlamlılaştırabiliriz. Mesela ben, her zaman düşmanla karşı karşıya gelme anını düşünüyorum, nasıl direnmem gerektiğini de planlarım ama bunları istediğim gibi yapamamanın koşulları da aklıma geliyor. Düşman pususuna ansızın düşmek kadar hiçbir şeyden korktuğumu zannetmiyorum. Rükunleri şehit verdiğimiz pusuyu düşünüyordum da, insan istediği zaman gerekeni yapmıyor ve işsiz kalıyor. O an, düşmana cesaretin varsa, arkadan kahepece değil, önden mertçe savaş demesi geliyor insanın.

O ara Saadet'in anlamlı suskunluğu seyrediyordum. Elindeki çöple yeri karıştırdı, düşündü durdu ve birden başını kaldırıp geleceğin umut deryası gözlerle baktı... bakındı. Dağa, ormana ve yanındaki yoldaşı olan bana... Tekrar konuşmasına başladı:

«Bak göreceksin Z... arkadaş, düşmanın ansızın pususuna yem olmazsam ülkem, halkım ve Partim için çok iyi direneceğimi söylüyorum sana. Bir arada olmasak ve ayrılacak da duyarsınız bunu.»

Devrimci direnişe sahip çıkmadaki kararlı tutum ve davranışlarıyla adeta gözlerimin önünde canlanmış Azime Demirtaş'ın gibi görüyordum O'nu. Bir yandan düşman faaliyeti karşısında çektiği acı ve zorlu anlarıyla, diğer yandan da içinde bulunduğu coşkulu, neşeli ve canlı haliyle karşımda o an duruyordum. Ve böylece, hayat kavgamızın zor günlerini ve anlarını birlikte yaşadığımız şehit yoldaşların hayaleti bir bir gözlerimin önüne geliyor, inançları uğruna sergiledikleri yüce devrimci tutumları kafamda canlanıyordu.

Evet, böylece geçmiş mücadele pratiğini bütünüyle düşüncede yaşamak istiyordum o an. Tabii ki bu; geçmiş bir bütün dönmek, onunla yetinip

avunmak ve anlamsızlaştırarak değil, pratiğe daha güçlü hükmetmek için yaşıyordum.

Ve yine düşünüyorum; ilk mücadeleye başladığım Dersim ve Dersim halkını. Elbetteki Kürdistan'ın bütününden ayrı değil, ama bambaşka bir anlam ve haz taşıyor yüreğimde. Çünkü, hayat kavgama ilk günümü orada vermişim. Karşılığını, beni derinden içine çeken kavgamızın güçlü neferlerinden bulmuşum. Buna, ben de bir ömür armadan ederek bedelini ödemeğe çalıştım. Ve böylece, ilk doğuş ve ilk sarılışla, sonsuz bir inanç ve güvenle, yaşam ve ölümdaki beraberliğimize ilk ve son onayı Dersim vermişim.

Artık, bu canlı ve coşkulu gücümle orada daldım kavgamızın deryasına... Tadip yaşamak istemedim gelecek yeni yaşamın güneşini, suyunu ve havasını... Ve bu toyluğumla düşman kasırgısıyla orada boğulmak istendim, ama direneceğime ve yeñilmeyeceğime dair şöyle bir haykırıştta bulundum:

Savur istediğin kadar sam yelini, top-la bulutları, yağdır yağmuru, doluyu, karı... Estir kasırganın en şiddetlisini... Coştur suların en büyük selini... Yine de koparamazsınız kavgamdan, bağrımdan çekip atamazsınız beni. Çünkü, ardından doğacak güneşi, yaşa-

nacak baharı ve bunun en güzel gelecek günleri vardır. Onları yaşamadan bunları yaşamak neye yarar ki? İstemem hiçbir an böylesi bir yaşamı. Daha doğrusu, hayat kavgamızın asıl özünü Dersim'in kendisinden kazanmışım. Direniş ve ihaneti Dersim tarihinden öğrenmişim. Kürtlüğü ve Kürdistan'ı Dersim somutunda tanımışım. Sömürgeci düşmanı Dersim katliamıyla kavramışım. Yani, Dersim'in toprağı, ormanı, dereleri, suları, dağları neyi anlatmıyor, neyi kavratmıyor ki? Tek bir Munzur'u bile, başı başına bir direniş tarihidir, bir halkın kurutulamayan yurtseverlik kaynağıdır.

Hayata ilk gözlerimi açtığım gibi, gerçekliğinde hiçbir an taviz vermeyen, bugün yaşamıyla yurtsever tipik bir Kürt kadını olan anam, bunların hepsini bir... bir ağıtları ve konuşmalarıyla dile getirip anlatırdı. Başta... Dersim'in özgür yaşamından-ardından 38 katliamı ve sürgün hayatını, görüp yaşadığı ve direnişe sürekli sahip

çıkın anasından, babasından duyup ve hiçbir an unutamayacağıyla anlatmaya... Bunda en çok özgür yaşamın anlamını ve bunların çeşitli biçimlerini... Düşmanın iç ihanet olaylarını nasıl tezgahladığını ve bunların çeşitli biçimlerini... Sürgün yaşamında hasreti çekilen vatan topraklarına duyulan özlemi, tutkuyu, sevdayı dile getirirdi. Ve istisnasız her konuşmasının sonunda, «38'i bize yaşatan Miste kor'dur. Bir Miste kor kaha çıkıp bir '38 daha bize yaşatmasa iyi» diyordu.

O bilemezdi adından söz etmeyi, ama anlam ve konuşmalarıyla şahsında ve Dersim somutunda acı Kürdistan'ı tanıtıyordu. Ve bunda, ağlayan kin ve öfkeyi, umut ve tutkuyu dile getiriyordu. Doğrusu ben de bunu bilemiyordum. Acılı Kürdistan'ı böyle tanıyıp, bu gerçekliğe ananın şahsında sarılıyordum. Ve düşmana karşı kin ve öfkeyle büyüyordum. Bu nedenle okul ve görev yıllarımın bütününde sömürgeci düşmanın yabancılaşma kural-larına sürekli karşı çıkmışım... Özellikle, Miste kor'un posterlerini ne as-mı ve ne de astırmışım. Tersine, camlı olanları kazaya getirerek kırıp dökmüş ve camsızları da gizlice yırtıp yakmışım. Sömürgeci düşmanın bütün dayatmalarına rağmen hiçbir zaman

Devamı 17. sayfada

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Nuhat

Sınıflı toplumun ortaya çıkışıyla egemen güçler üretim araçlarını elinde bulundurmak, ekonomik ve toplumsal egemenliklerini devam ettirmek için devleti bir baskı aracı olarak kullanmışlardır. Bu baskı birçok şeyi kapsadığı gibi ordu, polis, mahkeme ve hapishaneleri de kapsamaktadır. Hakim sınıflar sömürü temelinde kurmuş oldukları düzenlerinin sürüp gitmesi için her türlü tedbirleri almışlardır. Kurulu düzeni bozmaya çalışmak, çalıştırmamak yıkamak girişimleri amansız bir şekilde cezalandırılmıştır. İşte bu cezalandırmanın bir şekli olan hapishane sınıflı toplumlara başlamıştır.

Sınıf çıkarları tehlikeye düşen egemen sınıflar kendilerini karşı gelenleri etkisiz hale getirmenin bir yöntemi olarak da zindanları kullanırlar. Zindanlarla kişileri toplumdan izole etmek, aktif mücadeleden alıkoymak, kitlelerden tecrit etmek, orada çürütmek, bitirmek ya da kendi düzenine hizmet eden bir unsur haline getirmek, "islah etmek" amacıyla hapishanelere bu işlev yüklenmiş, hapishaneler bunun için kullanılmaktadır.

Köleciler toplumdan günümüze dek işlevini sürdüren hapishaneler, sınıf mücadelesi içinde önemli bir baskı aracıdır. Sınıf savaşının yükseldiği tüm dönemlerde hapishanelerin daha fazla bir güncellik kazandığı, önem kazandığı görülmüştür. Yani "Tarih boyunca zindanlar egemen sınıfın ve egemen düzenin koruyuculuğunu yapmak amacıyla oluşturulmuş, özgürlük yutucuları olmuştur. Bu olgu çok katı ve yadsınmaz bir gerçektir. Egemen sınıflar için zindan muhalefetini karşıt sınıf ve güçlerinin mücadelesini önlemede bir araç, özgür düşünce ve eylemi yutan bir boğazalandır."

Bu hapishane yaşantısı içinde kimi insanlar eriyip yok olurlar, düzenle uzlaşırlar. Kimileri bir pişmanlık içinde gün doldurmaya çalışıp dururlar. Kimi de içinden geldiği sınıfı inkar ederek sınıfına, halkına cephe alarak sınıf değişikliği yaparak sınıfına ve halkına ihanet eder. Bunların yanısıra hapishaneleri bir devrimci savaş alanına çevirenler de olmuştur. Özellikle kapitalist toplumda bu tür olaylara sık sık rastlanmaktadır. Gerçi feodal toplumda da mahkeme kararlarının acımasızlığı karşısında düşüncelerinden taviz vermeyen, savunduğu düşüncelerinden dolayı idam cezasına çarptırılan çok sayıda insan çeşitli idam biçimleriyle öldürülmüştür. O çağlarda da insanların düşünce alanında da olsa direnerek taviz vermeden ölümü göğüsledikleri çokça görülmüştür. Buna Galile'i örneğimizi verebiliriz. "Dünya dönüyor" tezinden dolayı engizisyon mahkemelerinde de yargılanan Galile'i'ye: "Dünyanın dönmediğini söyle seni bağışlayalım" derler. Galile bir an peki demesine rağmen sonunda "Ne yapayım, elimde değil, işte dünya yine de dönüyor" der. Bunun sonucunda idam edilir. Düşüncesinden ödün vermeden idam edilenlere pek çok örnek vermek mümkündür.

Ulusal kurtuluş ve proleter devrimler çağında burjuvazinin hapishane

uygulamaları başlı başına bir vahşet olurken, proleter devrimciler ve ulusal kurtuluşçu güçler de zindanların devrim açısından önemini ve rolünü kavrayarak zindan mücadelesini, devrim mücadelesinin bir parçası ve bir devamı haline getirerek bu alanda yaratılan destanlarla tarihe mal olmuşlardır. 1917 devrimi arifesinde, Çarlık Rusya'sında hapishaneler bir kıyım yeri olurken, devrimciler için de bir okul olmuştur. Yine Hitler faşizmine karşı komünistler zindanlarda direnerek teslim olmamışlardır. Anti-sömürgeci mücadelelerle de devrimciler zindan direnişleriyle büyük zaferler kazanmışlardır. Çağın en büyük emperyalist gücü ABD'nin "Paulo Condor" zindanlarındaki baskı, zulüm, işkence ve katliamlarına karşı Vietnamlı devrimcilerin kararlılığı ve yılarca direnmeleri tarihe mal olmuş ve bu güçlü direnişle Vietnam devrimcileri ABD'yi dize getirmişlerdir. İlerde daha uzun değineceğim Diyarbakır zindanlarında yaratılan direnme destanı da zindanlarda verilen devrimci mücadele açısından çok önemli bir örnektir.

Bunların yanısıra ulusal kurtuluş ve sınıf savaşımında devrimciler zindanların devrimci düşüncelerin tartışıldığı, araştırıldığı bir okul, sanat ve kültüre hizmet edilen bir alan haline de getirmişlerdir. Nice güçlü ozan, yazar, dilbilim ve ressamlar hapishanelerde yetişerek güçlü yapıtlar verdikleri bilinmektedir. Bu anlamıyla hapishaneler hakim sınıflar için bir çürütme ve yok etme alanı olarak kullanılıyorsa da devrimciler için de, bir okul olarak daha iyi düşünme, geçmişi pratikten dersler çıkarma, inceleme-araştırma, sorunları tartışma ve kadroların yetişmesi bakımından önemli bir yerdir. Hele yaratılan direnişçi bir zindan geleneği de devrimciler için büyük bir öneme haizdir.

Gerçi tüm Kürdistan baştan başta bir açık hapishane olmakla beraber, Kürdistan halkı açısından hapishanelere bakmak mücadelemizdeki yeri ve önemini belirtmekte yarar vardır.

1924'te Palu-Genç-Hani isyanı ile başlayan 1930 Ağr., 1938 Dersim isyanlarıyla devam eden süreçte hapishanelerin fonksiyonu daha belirgin olarak ortaya çıktı. Kürt isyanlarının bastırılmasında Türk devleti toplu katliam ve sürgünlerin yanısıra halkı korkutmak ve yıldırma maksadıyla hareket önderlerini meydanlarda asarak yok ederken, çok büyük bir kesimini de hapishanelere doldurdu. O zamana kadar zindan ve hapis Kürtler için bir aşiret, kabile ve aile çekimçileri, kız kaçırma, toprak, arazi ve kan davalarından kaynaklanan kavga ve ölümlerle sonuçlanan eylemlerden dolayı zorunlu olarak yatan bir yerdirdi. Bunların yaşamları tekdüze olup ulusal ve sınıfsal bilinçten yoksun olmaları, onların gelişmesine ulusal ve sınıfsal sorunları tahlil edip gereken dersler çıkarmalarına olanak da yoktu. Amaçları bir an önce dışarı çıkmak oluyordu. İsyana katılmış bu nedenle hapishaneye düşen isyancı Kürtlerin büyük çoğunluğunu köylüler teşkil ediyordu. Bunların diğerlerinden pek farkı ol-

madı. Bunlar ulusal bilinci geliştirmek, tartışmak, yenilgilerden ders çıkarmak bilincine sahip olmadıkları için de diğer kesimlere uydular. Bireysel de olsa direnme ve kararlılık da pek görülmediği gibi hapishane açısından bir miras da bırakmadılar.

1970'li yıllar emperyalizmin en çok yara aldığı, sömürgelelerini kaybettiği, ulusal ve sınıfsal kurtuluşların en yoğun olduğu bir dönemdir. Bu fırtınalı dönemde Diyarbakır'da tutuklu olan sömürgeci Kürt aydınları "Marksizm-Leninizm"i ağızlarından düşürmelerine, büyük laflar etmelerine rağmen kendi çağının da gerisinde kalarak bir küçük-burjuva aydınının görevini bile yerine getirmekten uzak bir tavır içine girdiler. Kendi konularının çok gerisinde bir yapı sergilediler. Ulusal kurtuluş mücadelesinin zaferle sonuçlandırıldığı ortam gözönüne getirildiğinde; Kürtlerin varlığını ve yokluğunu tartışmak daha doğrusu bu tartışmaya girmek; 1924, 1930, 1938'lerin de gerisine düşmek demektir. (Gerçekten bunun gerisine düşmüşlerdi.) Sömürgeci ulusa mensup bir aydınının görevlerini yerine getirmedi. 1971 Diyarbakır tutuklu ve hükümlüleri, Kürdistan halkı için devrimci bir zindan mirası bırakamadılar. İşte 1979'da sıkıyönetim ilanı ve daha sonraki faşist 12 Eylül darbesi sonucu yakalanan çoğunluğu PKK kadro, sempatan ve taraftarlarını teşkil ettiği tutuklular, devrimci bir hapishane geleneğinden yoksun bir şekilde tarihi ve şanlı Diyarbakır direnişinin yaratıcısı oldular.

► Böylece 1979 ve sonrası Diyarbakır zindan mücadelesine, devrimci bir hapishane geleneği ve mirasından yoksun olarak başladı.

Yok etmek ve bitirmek amacıyla hapishanelere yüklenen düşman, bu rayı bir tasfiye ve yok etme aracı olarak kullanmaya başladı.

12 Eylül faşizmiyle Kürdistan'da terör estiren faşist Türk devleti baskıları katmerleştirerek Kürt halkını işkence ve katliamdan geçirdi. Türk ordusunun tamamı Kürdistan'a yerleşerek askeri garnizonları gözaltı, askeri kışlaları da hapishaneler haline getirdi. Yüzbinlerce Kürdistanlıyı gözaltına aldı. Aylarca süren işkence ve sorgularla demokrat, ilerici, yurtsever kim varsa hepsini tutuklayıp hapishanelere doldurdu. Polis sorgulamasında kahramanlık ve yiğitlik sembolü olan Aslan Badem, Alaattin Gülmiş, Şaban Açıkgoz gibi proleter devrimciler ser verip sır vermezken, polis sorgulamalarında alımın akıyla çıkarılan, çözülenler, hatta ihanet edenler de oldu.

Amacımız bu yazı dizisinde hapishane yaşamından anılar sunarak bunlardan ders çıkarmaktır. Buna geçmeden önce polis sorgulamasına kısaca değinmekte yarar vardır:

Sorgu eskiden beri varolan, bilgi ve istihbarat elde etmek için çeşitli yöntemler kullanıldığı bir istihbarat alanıdır. Modern sınıfların ortaya çıkmasıyla değişik sorgulama yöntemleri de ortaya çıkmaya başlamıştır. Sömürgeci-faşist Türk devleti 12 Eylül faşist darbesinden sonra en vahşi ve en barbar yöntemlerle sorgulamalar yaparak

işkence yöntemlerinin tümünü kullandığı gibi, yeni yeni işkence yöntemlerini de icat etmiştir. Sorgu tekniği ve buna karşı alınacak tedbirler başlı başına bir araştırma alanıdır. (Daha fazla bilgi için Viktor Serge'nin "Militana Öğütler", Mazlum DOĞAN başkanlığında hazırlanan "Direnmek Yaşamaktır" adlı eserler bu konuda yardımcı olacak değerli eserlerdir.) Burada daha çok sorgulamada aksayan yön ve bundan çıkacak derslere parmak basmak istiyorum.

Yakalanma ihtimali, polise düşme ihtimali; düşünülmeyen ya da çok zayıf bir ihtimal olarak düşünüldüğünden bunun için yeterli bir önlem ve tedbir alınmadığından ani olarak bununla karşılaşan unsurlar yabancı oldukları, ilk kez tanışma fırsatı buldukları sorgulamada çıkmazlara girmektedirler. Kendilerine, arkadaşlarına, parti ve halka büyük zararlar verdikleri gibi, Şahin Dönmez, Mehmet Girgin gibi ihanet edenlere rastlamak da mümkündür.

İkinci bir husus da düşmanı küçük görmektir. "Düşman bizi yakalayamaz", "kim bizi yakalayabilir", "düşman bizi çözemez" havası içinde olan, polis taktik ve sorgulamasından habersiz olan, yöntemini bilmeyen unsurların başta çözüldükleri görülmüştür. Üçüncü bir nokta da, "ben düşmanı kandırırım", "Türk polisi aptaldır" diyerek düşmanı küçümsemek. Yakalanmalarda, hele hele toplu yakalanmalarda bu nedenle tamamen çıkmazlara girildiği, bu tür anlayışların çok zarar verdiği de bilinmektedir.

Polis sorgulamasından ve çözümlerden önce Türk polisi gerçekten hiçbir şey bilmiyordu. Bu ilk sorgulamalarda açıkça ortaya çıkıyordu. İhanetlerden sonra polis hareket hakkında gerçek bazı bilgileri elde ettiği gözönünde bulundurulduğunda polis sorgulamasının ne kadar önemli olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenlerle devrimci her kişi her ihtimale karşı tutuklanabileceğini düşünmeli, polis sorgulamasında ne yapmak gerektiğini önceden hesaplamalı, bunun için gerekirse kendini eğitmelidir. Kendi gücünü ve düşmanın gücünü olduğu gibi değerlendirmeli, ne abartmalı ne küçümsemelidir. Yakalanan her devrimci yakalandığı andan itibaren her işiye bakmalı. Arkasına dönüp "ah gençliğim gitti", "ah ben ne yapacağım", "bittim mahfoldum" dememeli, bu zaafiyeti içine düşenlerin sonu köttür. Polis sorgulaması baştan sona kadar bir psikolojik savaştır. Bunun için kişi kendine güvenmeli, kendini psikolojik olarak güçlü hissetmelidir. Geriye kalan, gelişmelere göre uyanık olmak, polis taktiklerini iyi kavrayarak her soruya nereye varmak istediklerini kavramaktır. Hiçbir zaman akıldan çıkarılmaması gereken bir husus da, sorgulamada çözülenin sadece kendi kendine kötülük etmekle kalmadığıdır. Arkadaşlarına, parti ve halka da zarar vereceğini bilmesi gerekir. İstemeyerek de olsa bundan kaçınılması poliste en zorunlu görevdir. Mazlum yoldaşın dediği gibi "Poliste en iyi tavır hiç konuşmaktır."

DEVAM EDECEK

Avrupa'da Kürdistan ve Türkiyeli Emekçiler Sorunlar ve Görevler

Giriş

Kürdistan devrimi güçlü gelişimini sürdürürken, ülke genelinde kitlelerin en büyük umudu ve geleceği olmuştur. PKK III. Kongresi'nin açtığı yeni mücadele ve savaş sahaları her Kürdistanlı'nın kendi gücünü ve kinini düşmana karşı kullanmasının olanağına açtı. Artık ulusal kurtuluş cephemizin tüm vatandaşlara ulaşması ve onların tümünün ERNK çatısı altında birleşmesinin en yaygın yaşanacağı dönem açılmıştır.

Devrim sadece ülke zemininde değil, artık yıllardır yurt dışındaki yüzbinlerce emekçinin içinde yer aldığı, mücadele ettiği çok çeşitli biçimlerde desteklediği bir düzeydedir. Ancak devrimci mücadelenin ülke dışındaki emekçiler arasında yeterince serpilip geliştiğini, onların en geniş kesimlerini kapsadığını söylemek mümkün değildir. Hele Türkiyeli işçiler sözkonusu olduğunda tam bir vahim durumla karşılaşmaktadır. Önder olması gerekenlerin devrimden kaçışı, sömürgeci faşizmle çeşitli düzeylerde işbirliği aramaları bir yana, yurt dışındaki işçileri kendi yaşamlarının nefes borusu yapmaya çalışıklarına da tanık oluyoruz.

Yurt dışındaki Kürdistan ve Türkiyeli emekçilerin en önemli bölümü bugün Avrupa'da yaşamakta, çalışmaktadır. Dolayısıyla tartışmaların en fazla yoğunlaştığı alan da burası olmaktadır. Kürdistan ülkesi en çok terkedilen, kaçılan bir alan özelliğinde, insanlar bu ülkede yaşamın zorluklarına katlanamıyorlar, hatta dünya kapılarını biraz açsa milyonlarca insanın da terketme eğiliminde olduğu bir ülkedir Kürdistan. Kürdistan'da yaşamak bu kadar zorlaştırılmış ve artık tahammül sınırları aşımakla karşı karşıya gelmiş, sorunlar bu kadar yoğunlaşmış ise yurt dışına çıkış bunlardan kurtulmak anlamına mı geliyor? Gerçekliğe bakıldığında bunun böyle olmadığı aynı biçimde yurt dışında da ağır problemlerle karşı karşıya kalındığı görülebiliyor.

Yurt dışında yaşayanların çeşitli kategoriler biçiminde buldukları, kaynak ve öz olarak aynı olsa da problemlerin biçimde değişiklikler gösterdiği, her kesimde daha farklı istemlerle karşılaşıldığı açıktır. Yurt dışına çıkmak her ne kadar cazip hale getirilerek, ülke hayatı cehenneme çevrilme pahasına insanlarımızın özellikle de gençlerin ülkeyi terketmeleri teşvik edilse de yabancı ülkeler daha başka bir cehennem özelliği taşıyor.

Bu yazıda amacımız yurt dışı ile ilgili ya da Avrupa'ya ilişkin politika oluşturmak olamaz. Çünkü bu alanda zaten ERNK'nin çizilmiş politik hatı vardır. Bu politika özellikle ekonomik, sosyal gerçekliğin ışığında ele alınarak ve pratik çalışmada denenerik doğruluğu kanıtlanmış bir olgudur. Amacımız temel olarak bu politikanın sosyal-ekonomik zeminini okuyucuya çökmek, düşünceleri netleştirmeye çalışmak ve yanlış anlayışları net biçimde göster-

mektir.

İşçilerin, Avrupa'ya gelişi, buna önderlik eden Alman, Türk hükümetlerinin anlaşmalarının yarattığı sorunlar nelerdir? Hangi işlerde nasıl çalıştılar? Alman ve diğer Avrupa ülkelerinin bu işçilerden beklediği ne idi? Şimdi neden geri dönüşten söz ediyor? Avrupa ekonomilerinin en zor ve işgücüne en fazla ihtiyaç duyulduğu dönemde törenlerle karşılanan işçiler, yıllarını verdikleri bu ekonomilerde aynı zamanda ömürlerinden de önemli bir pay ayırmak durumunda kaldılar. Her yıl en önemli döviz kaynağı olduğu, TC açısından da sürekli yolunması gereken bir kaz gibi görüldüler. Yıllardır çeşitli vurguncu, kapkaççı kesimin en önemli geçim kaynağı adeta yurt dışındaki işçilerin tasarrufları olmuştur. Ülkenin ekonomik ve parasal farklılıklar nedeniyle Avrupa'daki küçük tasarrufları bile Türk ekonomisi içinde değerlendirildiğinde belirli bir yere sahip olması, Avrupa'da bir hiç olan yabancı işçinin Türkiye ve Kürdistan'da toplumsal kategoride yarıklı kesim içine girmesini kolaylaştırmaktadır. Ama bunların hiçbiri de istediği amaca ulaşamamakta ve biriktirdiği parasını her defasında kapırmaktadır.

İşçilerin ülkelerinden, yakınlarından uzakta bambaşka bir toplumsal yapı içinde yaşamlarını sürdürmeleri, onların daha bir sürü çarpıklık ve olumsuz ortam içinde çırpıntılarına neden olmaktadır. Önceleri kendileri gelen, ardından eşlerini, giderek çocuklarını yanına alan, ama yine de yerleşme amacını temel almayan konumları sözkonusudur. İşçilerin ailelerini yanlarına almaları ardından sorunlarının daha da arttığı, bu defa aile ve çocuk sorunları eklendiği görülür. Eğitim sorunu vardır. Kürdistan ve Türkiyenin eğitimden en yoksun köy alanlarından dünya kapitalizminin en gelişkin ülkelerine gelinmiştir. Kültürel açıdan ulusal, sosyal, sınıfsal ve dinsel anlamda var olan uçurumlar üzerinde hareket edilmektedir.

Sosyal problemlerin yanısıra kanuni haklar ve bunlardan yararlanma bile başlı başına sorun olmaktadır. Ve bu durum birçok devrim kaçkınımları üzerinde palazlanmak için göz diktiği bir potansiyel olmuştur. Kürdistanlı emekçiler hangi biçimde olursa olsun ikinci bir asimilasyonu yaygın olarak yaşamak durumunda kalmaktadırlar. TC'nin kendi gerçekliğinden koparmak için eline önemli bir fırsat veren bu durum, bir yerde bilinçli bir kökten arındırma hareketidir.

Bireysel kurtuluş alabilmesine teşvik ediliyor. Her yerde böylesine bir çalışma bilinçli sürdürülüyor. TC'nin tüm kurumlarının telkin ettiği olgu budur. Adeta emekçilerin gücünü dünyaya kapatan bir anlayıştır. Ardından yolluğu aşılardan telkinler, dinsel kurum ve kuruluşlar. Cemiyetler, kahveler bir ağ gibi sarar ve kişiye

tamamen dünyadan yalıtılmış hale getirir. Bunların tümünün işlevi ve özelliklerini yazımızda ele almaya çalışacağız.

Avrupa'daki emekçilerin ihtiva ettiği yoğun potansiyeli ele geçirmek ve kendi lehine hareket ettirmek için tüm güçler çeşitli yol ve yöntemler kullandılar ve kullanmaktadırlar. Şimdi de her sınıf, tabaka kendi politikasını onların yaşamına ve geleceğine dayatarak sonuç almak istiyor. En başta TC ve diğer ırkçı kesimlerin yine din kivesi altında hareket eden ırkçı çevrelerin yoğun mücadelesi önem taşımaktadır. Faşist örgütlenmeler yanısıra sosyal-demokrat maskeli kemalist güçlerin faaliyetleri, yine aynı kaynaktan beslenen sözde sol çevrelerin Avrupa'da yoğunlaşmalarına tanık olundu.

12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelmesi ve Avrupa'ya siyasal bir akının hızlanması, bu alanda radikalleşmeyi alabilmesine artırdı. İltica akını bu dönemde hızlandı ve siyasal tansiyon hızla yükseldi. Devrimi düşünmek, birlikler oluşturmak bunun için örgütlenmek öncelikle görev idi. Ancak devrime yönelik faaliyetin ömrü kısa oldu. Özünde çok güçlü olan ve sürekli bölünmeyi körükleyen ama 12 Eylül öncesindeki devrimci durumda kendini pek hissettirmeyen, tasfiyecilik Avrupa'da işe koyuldu. Tek amaç devrimi öldürmek. Tasfiyecilerin sırtında bir kambur gibi duran devrim yükünün bir an önce atılmak. Devrimci olmayan yöntemler TC ile ilerde tekrar anlaşmanın olanakları vardı. Avrupa'ya çıkan güçlerin hemen hemen hepsi şu veya bu nüans farklarla bu yolu izledi.

Devrim karşıtlarının Avrupa'daki çabalarının anlamını bilince çıkarmak bunu daha açık ortaya koymak yazımızda önemli bir konusu olacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin sürekli olarak neden bazı güç ve kişilerin kendi yaşamlarını örgütlemekte olduklarını belirtmesinin anlamını açıklamaya ve bunun pratik örneklerini açıkça sergilemeye çalışacağız. Avrupa'nın toplumsal ortamı ve işçi çocuklarının karşısında duran yabancılaşma, köksüzleşme tehlikesinin nasıl kullanılmasına ve bunun üzerine oturulmaya çalışıldığını üzerinde duracağız.

"Ana dil hakkı, okul hakkı, radyotelevizyonda konuşma hakkı, seçim hakkı" vb. istemlerin ne menem güçler oldukları, bu istemlerin ne anlamda geldiğini belirtmek gerekir. Neden bazıları "göçmen işçi" terimini literatüre sokmak istiyorlar. Neden bu deyim kabul ettirmek istiyorlar. Göçmen işçi deyimini altında yatan niyetlerin anlamı ve kapsamı nereye varmaktadır. Kaldı ki işçilerin göçmen olmadıkları, burada yerleşme niyetlerinin olmadığı bilinmiyor. Gitme ya da kalma sorunlarında en belirleyici neden Kürdistan'da ve Türkiye'deki sosyal-ekonomik-politik ortamdır.

Siyasal gelişmelerin Avrupa ala-

nında bulunan her kesim üzerinde önemli değişikliklere neden olduğu biliniyor, Kürdistan'da da PKK önderliğindeki ulusal direniş savaşımız önemli değişimleri ortaya çıkardı ve çıkaracaktır. 15 Ağustos Atılımı karşısında ortaya konulan tavırların bugün hala kendine siyasi diyen güçlerin temel politikası olduğu açıktır. Ancak bu politika hiçbir zaman kitlelere yansımamış, taraftar bulmamıştır. Kitleler ister Kürt, isterse Türk emekçileri olsun devrim yapmak isteyenlerin şerefi, fedakarlığı konusunda şüpheli olmamış desteklenmesi gerektiğini her zaman belirtmişlerdir. Peki tasfiyeciler siyasetçilerin tutumu neden böyle olmuştur? Temel olarak ara sınıf ve TC ile kitleler arasında yalpalayan eğilimin Avrupa'daki yansımaları yine yazımızda dile getirmeye çalışacağız.

Çözüm yolu olarak ERNK siyasetinin pratik açılımını yapmaya çalışırken hangi temelde hareket edileceği ya da politikanın objektif gerçekliği izah edilecektir. Kürdistanlı işçilerin sorunlarının çözümünde sorunlarla karşılaşılmasının temel nedeninin vatan sorunu olduğu açıktır. Yine Türkiye'deki devrim ve demokrasi sorunları Türkiyeli emekçileri yakından ilgilendiriyor. TC de bunun farkında ve yönelimini daha çok bu noktalardan hareketle yürütmektedir.

İltica problemlerinden söz ediliyor. Hatta neredeyse en önemli sorun durumuna konulmaya çalışılıyor. Son yıllarda özellikle Kürdistan'da pasaport dairelerinin nasıl bilince pasaportu bir çırpıda verdiği biliniyor, bu yıla yakın bir zamandan beri Avrupa alanında hızlı bir gelişmeyi yaşayan ulusal kurtuluş eğiliminin yarattığı etkiye rağmen yine hızla devam etmekte. Bunda temel amaç ulusal kurtuluş istemlerinin kendi öz toprakında hak aramasının önüne geçmektir. Avrupa'ya giderse bu istemler ne kadar güçlü olursa olsun etkisi sınırlı olacak, zayıf kalacaktır. Sömürgeci politika bu konuda Avrupalı dostlarımızın yardımına güvenmektedir. İşçilerin ve mülteci adı altında ülkesinden, vatanından kaçarak Avrupa metropollerinde ekme kapısı arayan insanlarımızın üzerinde sistemli, bilinçli tezgahların kurulduğunu bilmeyen yoktur. Onların çektiği zorlukların, sefaletlerin ve diğer kötü durumların sorumluları da bellidir. Bu işler tam bir şirket çalışması gibi yürütülmüştür.

Önce, TC hayatı zehir ediyor insanımıza, çıkış yollarını kapatıyor, imhayı dayatıyor. Ardından yurt dışına çıkış bir umut kapısı. Hemen pasaport hazır. Bu daldaki çalışan ve milyonları vuran şebekeler de var nasıl olsa ve bu şebekelerin kazançlarının önemli bir payından devlet yöneticileri sebeplemiyor. Avrupa'ya aktarılan insanların nasıl rezilce bir yaşama mahkum edildiği ise apaçık meydandır. Ancak bazılarının ayrıcalık tanındığını belirt-

Devamı 18. sayfada

Faşist Türk Sömürgecilikinin....

Baştarafı 11. sayfada

boş ve gerçekleşmeyecek vaatlerde bulunmaktadır. Sıkıntının geçici olduğunu söyleyerek zaman kazanmaya çalışmakta, kısacası günlük pratik politikayla kendisini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bu sahtekarlığı kabul ettirmek için birçok aracı kullanmaktadır. Radyo, televizyon, gazete, belediye hoperlörü, gezginci özel birimler, köy muhtarları, ihbarcılar vb. hep bu amaçlı propaganda için kullanılmaktadır. Ancak tüm bu uygulamalara rağmen devrimci çalışmanın gelişmesini engelleyemeyen düşman, bu kez devrimci kuvvetleri taklit ederek Kürtçe, Türkçe konuşan, devrimcilerin ve yörenin kılık-kıyafetine uygun özel gruplar oluşturarak halka baskı uygulamakta ve çapırculuk yapmaktadır. Bu duruma basit ve somut birkaç örnek verelim: Adıyaman merkezine bağlı Yukankuşakkaya köyüne gündüz gelen bir grup polis, bir yurtsever Kürdistanlı genci yakalayıp, "Biz Apocuyuz, gelip bize katılacaksınız" diyor; genç buna tepki ile karşı koyunca, ayaklarının dibini jiletlenerek bırakılıyor. Yine bölgemizde bir başka örnek: Adıyaman merkezine bağlı Kayaönü köyünde seyyar satıcılık yapan yaşlı ve yoksul bir kadından, "Biz Apocuyuz" deyip onbin TL para, zar zor şehirde aldığı ekmeğe zorla alıyor. Besbelli ki bu pratik somut örneklerden anlaşılacağı gibi, bu yöntemlerle düşmanın neleri hedeflediğini açıklamaya gerek duymayacak kadar açıktır.

Halkımızın kalbine kanlı bir hançer gibi sokulan bir işbirlikçilik, ihbarcılık, karşı-devrim örgütü milis-çete olayı vardır. Tarihsel ve toplumsal temelleri olan böyle bir gücün varlığı ve uygulamaları bilinmektedir. Bahar Atılımı ile birlikte bu karşı-devrimci yapıyı yeniden gözden geçirerek gelişmelerine uygun yöntem ve taktik ile uygun bir konuma getirildi; ihbar ağını daha da geliştirerek, askeri ve siyasi ihbar ağı biçiminde iki ayrı kolda örgütledi, bu konuda kullandığı kişi ve kesimler daha çok işbirlikçi hakim sınıflar, karakter-siz, yoz, toplum dışı ve bilinçsiz kişilerdir. Bunların ekonomik durumlarından ve çeşitli zaaflarından yararlanarak bu yapıyı devrimci harekete karşı kullanmak istemektedir.

Bu politikayı uygulayan faşist Türk devleti, "savaşı Kürdistanlılaştırma", "Kürdü Kürde kırdırma"yı hedeflemektedir. Ancak diğerlerinden olduğu gibi sömürgecilerin bu politika ve uygulamaları, devrimin yaratıcı, doğru ve etkin politikası karşısında yıkılmaya mahkumdur. Eğer bugünkü koşullarda devrimci mücadele, anlayış ve yaşamda sebat edilirse, sömürgeci politikaların yaşam imkanı bulması mümkün değildir. Objektif zemin, ulaşılan mücadelenin doğru strateji ve taktikleri bunun böyle olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Açık ki, bu karşı-devrimci silahlı örgütlenme ve yapı oldukça kof, yapay ve iç zayıflıklarla doludur. Besbelli ki, bu politikanın devrimci politika karşısında ciddi bir engel olması mümkün değildir. Ancak sömürgeci karşı-devrimin bu yapıya verdiği, süreç içerisinde sürekli geliş-

meye çalışacağı, tüm devrim ve Parti karşıtı anlayış, çevre ve grupları bu yapıya içine çekeceği ve bu temelde devrimci maskeli örgütler kuracağı, ya da ideolojik-politik yaklaşımları, strateji ve taktikleri ile böyle bir konuma açık olan mevcut örgütlerin çekileceğini olasılık dışı görmemek gerekir. Bu yapıya karşı politikamız; bu silahlı karşı-devrimci örgütleri dağıtmak ve yok etmek olmalıdır. Ancak mevcut koşullarda böyle gelişkin bir sonuca ulaşmak için çok yönlü bir çalışma içine girmek şarttır. Bölgenin özellikleri, mevcut güçler ilişkisini dikkate alarak, dağıtmak esas olmak koşulu ile, bu esas üzerinde etkisizleştirme, tarafsızlaştırma, sızma, bölüp parçalama, birbirine düşürme, TC'ye karşı kullanma gibi yöntemler uygulanmalıdır.

Düşman kırsal alanda uyguladığı bu taktiklerin yanı sıra, şehir merkezinde de şu taktiklere başvurmuştur: Şehir merkezine yoğun polis gücü yerleştirilerek, Adıyaman gibi küçük bir merkezde beşyüzün üzerinde polis gücü asıl görevi; şehirde yoğun aramalar yapmak, kahve, işyeri ve ev basmak, büyük gruplar halinde gövde gösterisi yaparak halkı sindirmek ve denetim altında tutmak, gözdağı vermek, konuşamaz ve serbest hareket edemez bir duruma sokmak, zaman zaman kırsal bölgedeki operasyon, baskın ve pusulara katılmak, işkence ve tutuklamalarda bulunmak vb.'dir. Olaganüstü yetkilerle donatılmış olan bu gücün zorbacı uygulamalarını, hatta kendi koydukları yasa, kural ve kanunları dahi takmadan onların dışında ve üstünde hareket etmelerini örneklemeye kalkışırsak saymakla bitiremeyiz.

Özellikle özel vurucu timler ve siyasi polis yoğun bir ajan ağı örgütlemeye çalışmakta, savaş taktiklerini uygulayarak her evde, okulda, işyerinde, semtte ve sokakta ajan yapıyı örgütlemeye ve bu yapıyı kırsal bölgelere kadar genişletmeye çalışmaktadır. Polislin böyle bir yapıyı yaratmak için kullandığı yöntemler çok çeşitli ve çeşitli olduğu kadar da ilginçtir. Bu durumu somut örneklerle izah edersek; mücadeleye katılmış devrimcilerin yakınları, açığa çıkmış bazı ilişki ve sempatanlarımız, öğretmen, sağlık memurları, muhtarlar, köy ileri gelenleri vb. kişileri bu amaçla çalıştırabilmek için sık sık tutuklamakta, işkence etmekte, bu yöntem tutmayınca şeker politikası ile tatlı vaatlerde bulunup kandırarak kullanmaya çalışmaktadır. Ancak kitleler böyle bir yapıya karşı tepki ve öfke duyduğu, düşmanın bunun karşısında huzursuz ve çaresiz olduğu hemen belirtmek gerekir.

Sonuç olarak, tüm bu uygulamalarla güdülen özel politikanın amacının halkımızın mücadelesinden uzak tutulması, Kürdistan'da yaşayabilmenin imkanlarının ortadan kaldırılarak yok edilmesi, halkımızın yaşamının, uygulanan ekonomik, siyasi ve askeri politikalarla çekilmeye hale getirilmesi ve sonuçta halkımızın göç ettirilmesi, dağıtılması, parçalanması ve böylece

daha kolay egemenlik altında tutulması olduğu açıktır. Kısacası sömürgeci zindanlardaki halkımızın önderlerine dayatılan "ihnet edin, yoksa öldürürüm", dağlardaki partizanlarımıza, "pişmanız deyin, yoksa öldürürüm" politikalarını burada bir bütün olarak kırsal alandaki kitlemize, "buradan göç edin, yoksa açlıktan öldürürüm" biçiminde dayatmaktadır. Uygulanan bu çağdışı politikalar hem öncüyü, hem de onun savunduğu halkı çok ciddi bir biçimde ilgilendirmektedir. Sömürgecilik bu politikalarının halkımız tarafından yok edilmesini demek olan mücadelenin geliştirilmesi, buna karşılık düşmanımızın geliştirdiği mücadeleyi ilerletme ya da mücadeleyi ezme taktikine karşı yeni özgül çözümlerin ana çözüme bağlı olarak bulunması ve geliştirilmesi gerekmektedir. Zaten sözümona düşmanın mücadeleyi ez-

mek için geliştirdiği tedbirler mücadelemizi daha da hızlandırmanın maddi zeminini güçlendirmekten başka bir işe yaramamaktadır. Sömürgecilerin Adıyaman kitesine uyguladığı bu ilkel politikalar yöremiz insanlarını hızla patlamaya doğru itmektedir. Kitlede büyük bir kin ve nefret, belki de bir bölgesel ayaklanma biçiminde ortaya çıkmayabilir, ama gerilla savaşına kanaliz edilebilecek muazzam bir savaşçı potansiyel olarak geliştirilmesi, bilinçlendirilmesi, örgütlenmesi ve savaşılması için öncüden daha ciddi, daha yoğun bir çalışma beklemektedir. Ve adeta öncüyü buna zorlamaktadır. Bu haklı talebe uygun bir yapı ve çalışmayla karşılık verildiğinde muazzam gelişmelerin olacağı gün gibi ortadadır.

30 Ekim 1986

R...

İki Yoldaş Ulusal Direniş Mücadelemizi...

Baştarafı 14. sayfada

Tuncelli'leşmeyip, hep Dersimli olmamda diretmişimdir.

Bu özelliğinden ötürü, dönemin çok çeşitli "devrimci" akımlarının seline hemen kapılıp gitmedim. İçimde arzulağım devrimcilige erişeceğim hissiyle sürekli yaşadım. Günlerden bir gün, uyanıp çağdaşlaşacak Kürdistan'ın ilk müjdesini Dersim isyanları üzerine yazılan bir yazıyla aldım. Bu yazıyı getiren H... yoldaş, konuşmalarıyla bunu daha derin izah ederek, bununla Kürdistan'ın genel yapısını daha iyi kavratıcı kılıyordu. Ve böylelikle çağdaş kavgamızın ilk öğretmeni olan H... yoldaş, devrimci çıkış sağlamamıza hizmet ettiği gibi, devrimci mücadelenin çok çeşitli zorluklarını göğüslememizde de manevi güç kaynağımız oldu.

Yani daha doğrusu, hayat kavgamda acılı Kürdistan'ın ilk tanıtıcı öğretmeni anam, yaratılacak çağdaş Kürdistan'ın kavratılışında da ilk öğretmenin H... yoldaştır.

Düşmanca, bu iki gerçekliğe sadık ve bağlı olduğum bilindiği için, Partiden ilişkisiz kalış sürecimde yaşadığım en büyük yanlışlık da, sürekli bu iki gerçeklikten yola çıkılarak ince hasaplı planlarla gerçeğe yaşamından kopartılmak isteniyordum. Bunu kavramakta gecikmedim ve gerekli tavri takinmekte bilhüce hareket ettim. Gerçi çağdaş mücadelenin deney ve tecrübelerine sahip değildim, ama anamın iç ihanet olaylarıyla ilgili anlattıklarından çıkardığım dersler ve devrimci mücadelenin genelindeki ihanet ve direnişi okuyup tanımlışığımla, bu bana şaşırtıcı ve yabancı gelmiyordu. Belki Parti açısından gerekenleri yapamadım -ki yapamazdım-, fakat düşmanın yemi olmaktan da kendimi ve birçok yoldaşımı kurtarabildim.

Hemen hemen aynı şeyleri düşünen Saadet yoldaşla, bütün bunları bir bir ayrıntılarıyla düşüncede ve duyguda yaşarken, birbirimize gereken derslerin çıkarılması ve geleceğe daha güçlü yürünmesi açısından da karşılıklı görüş alış-verişinde bulunuyor ve öneriler sunuyorduk.

En çok da oradaki halkın durumunu ve mücadelenin gelişim düzeyini

merak ediyorduk. Bu konuda Saadet şöyle diyordu:

«Savaş alanlarındaki halk mücadelemizi önemli oranda tanıdı, ama Dersim halkı bunu ne kadar tanıyıp kavradıysa insan bilemiyor. O kadar çok istiyordum ki, bunu tez elden tanıyıp kavramasını. Çünkü, geçmişte epeyce umutsuz ve güvensizdiler. Hatta yurt dışına çıktığımızda haberi olup vedaştığımız insanların bütünü istisnasız aynı şeyi söylüyordu: «Siz, bizi düşman pençesinde yalnız başına bırakıp nereye gidiyorsunuz, yaşıyor-sak da, ölüyorsanız da beraber olalım ve birbirimizden ayrılmayalım.» Gerçi bunun asıl anlamını ne kadar kavratmaya çalışıyorduksak da, yine de bunu kabullenmek istemiyorlardı. Şimdi, Bu insanlarla olmayı ne kadar çok istiyordum.

Aynı şeyleri ben de yaşamışım. Özlemimi birkaç cümleyle dile getir-diye de, bunda çok daha derin bir hasret çektiğini iyi biliyordum. Ve ben de bunun ortaktanlandım. İçimden, yeni dönemde mücadele zorluklarını artık Dersim'de göğüslemeyi ben de istiyordum. Ama, gereken yapılmadı mı, sadece istem ve özlemle hiçbir şey hal olmuyor ki, ve ardından Partiden, alanda iki-üç gün içinde ayrılmamız için gelen haberi yorumladığım biçimle Saadet'e de izah ettim:

«A... yoldaş tarafından gönderilen haberden çıkardığım kadarıyla, artık Dersim'e gönderileceğiz.

Gülen gözlerle: «Ya... gerçekten öyle mi, doğrusu ben de, bu biçimde düşünüyordum da.»

«Kesin bilemiyorum, ama daha çok bu kanıdayım.»

Aynı özlem ve hasretin ortakları olduğumuz için, bu konudaki düşüncemizin hemfikir oluşu, sanki gerçekten de bu doğruymuş gibi, ortak sevincimizden günümüzün en son anını bir dik halayı çekmeye noktaladık.

Evet, 9 Eylül sabahından akşamın 7'sine kadar iki yoldaş hayat kavgasını, düşüncede... duyguda... konuşmada... bu biçimde yaşadık.

Z...

Kürdistan Kadınları 8 Mart'ı ERNK...

Başarafa 8. sayfada

ğümüzün korunmasında küçümsemeyecek bir rol oynadıysa; faşist TC'nin çakal sürülerinin vahşetine karşı da kendi ruhunu, insanlık onurunu düşmana teslim etmeyecek direnmesini bilmiştir. Yanlış bilgilerle düşman hedefini şaşırtmış, düşmanla karşılaştığında savaşçılarla beraber omuz omuza çatışmış, gece gündüz demeden savaşçıların her türlü ihtiyaçlarını karşılamak için yardımına koşmuş, küçücük çocuklarını dahi ateş hattına atarak savaşçılara bilgi aktarmış, şehit olan evlatlarının intikamını düşmandan alabilmek için savaşma talebinde bulunmuş, devrim için didinip çabalamıştır Kürt kadını. Öncü birliklerin safalarında da mücadele yürüten kadınlarımız bu amansız ve soylu savaşın içerisinde Hanım YAVERKAYA, Çiçek SELCAN, Adife SAKAK ve Rahime KAHRAMAN gibi değerli militanlarından dört savaşçısını da şehit vermiştir.

Sonuç olarak; bugün Kürdistan'da düşmanı her gün kahreden güçlü direniş eylemleriyle ulusal kurtuluş yolunda halk savaşı gelişmektedir. Bu topyekün bir halkın mücadeleye atlışı, düşmanla savaşında örgütlü silahlı bir güç haline gelerek kurtuluşu adım adım ilerleyip kazanmayı ifade eder. Partimiz, açtığı Cephe bayrağıyla bunun biçimini yaratmış ve halkımıza götürmüştür. Bugün halk Cephemizin ve Halk Ordumuzun ör-

gütlenen bir kuvvet haline gelebilmesi için inşa sürecini yaşamaktadır. Artık başta kadınlarımız olmak üzere tüm halkımız Cephe birlikleri içerisinde yerlerini alarak geleceği kendi emek gücüyle, bilekleriyle kazanmasını bileceklerdir. İşte bu gücün yaratılmasının yoğun bir bilinçlenme ve örgütlenme çabalarının yürütülmesidir.

Yurt dışı alanlarda da oluşturulan Cephe birliklerinin safalarında tüm halk kesimlerimizin yer alması mücadelemizin haklı sesini dünya kamuoyuna duyurmak, madden ve manen desteklemek ve bunun için her türlü engeli aşarak kendi yaratıcı gücümüzle devrimimize omuz vermek de temel görev ve sorumluluklarımızın arasındadır. Yurt dışı alanındaki halkımız bu haklı isteme gereken cevabı vermekte gecikmeyecek ve kendi ulusal kurtuluşu birlikleri içerisinde yerini en soylu bir biçimde almasını bilecektir. Ülkemizden uzak olmanın acısını çeken, en tortu işlerde çalışanlar ucuz işgücü haline getirilerek iliklerine kadar sömürülen yurt dışı alanlardaki kadınlarımız da ülkemizde gelişen KUKM'ne en önde, en fazla çaba ve enerjiyle kendi gerçek kurtuluşumuzun ifadesi de olan Yurt Dışı Ulusal Kurtuluşu Kadın Birliklerinde yerini almaktan gecikmeyecek, kendi özgür geleceğini kendi bilekleriyle yaratma kavgasını en ön saflarda

vermesini bilecektir.

Cephemiz ERNK'nin 3. kuruluş yılında kendi ulusal birliklerini yarattığı bu dönemde kutladığımız 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, Kürdistan kadınları da insanlığın bu onurlu mücadelesinde Ulusal Kurtuluşu Kadın Birliklerini oluşturarak karşılamaktadır. Kürdistan kadınları daha gelişmiş bir bilinç, cesaret ve fedakarlık örneğiyle dünyanın neresinde olursa olsun davasına sahip çıkmada, her türlü ihanet ve teslimiyet emarelerine karşı kendi öz örgüt gücüyle daha direngence savaşmada gereken gücü mutlaka yaratacak, bu gücüyle Dünya Emekçi

Kadınlarıyla dayanışmasını ve mücadele birliği içerisinde olduğunu pratiğiyle ispatlayacaktır.

Yiğit Kürdistan Kadınları! Yüzyıllardır boynunuza geçirilen prangalarla kopkoyu karanlıklara gömülerek en dayanılmaz insanlık dışı yaşama, köleliğe mahkum edildiniz. İnsanlık onurunuz, küşmanın kirli çizmeleri altında çiğnendi. Sizin şahsınızda direniş mücadelemizin imhası temel alınarak ulusal gerçekliğimiz yok edilmek istendi. O halde, her kesimden

en fazla sizlerin devrimle bütünleşerek geleceğinizi kendi ellerinizle yaratmanın kavgasını vermeniz vazgeçilmez ulusal görevleriniz ve tarihi yükümlülükleriniz olmaktadır. Bu nedenle, siyasal birliğimizin ve örgütümüzün temel ifadesi olan ERNK Kadın Birliklerinde yerimizi alalım! Çocuklarımızı ulusal kurtuluşu ruh ve düşüncüyle büyüterek, özgür geleceğimizin yaratıcısı ve teminatı olan ulusal kurtuluş mücadelemizi maddi ve manevi tüm gücümüzle destekleyelim!

- Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!
- Kürdistan Ulusal Kurtuluşu Kadın Birliklerini Güçlendirmek İçin İleri!

Bu Yolculuğum Kürt Halkının...

Başarafa 9. sayfada

sında kalan bölgelerde, herhalde halkın tek geçim kaynağı koyun-keçi beslemesi ile verimin düşük olduğu yüksek alanlardaki ekincilikten gelmektedir.

Bu güzel bölgeyi terk etmek için yeniden görkemli vadiyi geçmek gerekiyordu. Bu güzel manzarada az kalsın otobüs çamura batacaktı. Bu görkemli manzarayı geçerken dağlarda yaşayan insanların karakteri daha iyi anlaşılır. Bu alanlarda doğayı ve toprakları evcilleştiren insanlar değil fakat daha çok doğa insanları kendine benzetmektedir.

Şırnak'tan sonra bir defa askeri güçler tarafından kontrol edildik, ondan sonra manzara gitgide biçim değişmeye başladı, vadiler geniş-

lemeye ve dağların büyüklüğü gittikçe kaybolup yerlerini küçük tepelere bırakmaya başladı. Yol ilerledikçe bu dağlı atmosfer yerini değiştirip daha çok "Türke" benzedi.

Şırnak'tan itibaren yollar bozulmaya başladı. Yoldaki o küçük suni gölcükleri aşarak ilerledik. Vadiler boyunca bir taraftan kahverengi ve kırmızımsı toprak diğer taraftan ekinlerin yeşilliği yeni bir hoş manzara yaratıyordu. Siirt'e yaklaştıkça işletilmiş ve ekili alanlar geliyordu. Siirt'te umduğumu bulamadım. Hoşuma giden yalnızca pazar oldu. Hakkari'nin dağlarından inerken Siirt başka türlü düşünülmezdi ki zaten.

Burada ve Diyarbakır'da

tek bir gün kaldım. Böylece Kürdistan yolculuğum sona erdi. Beni Diyarbakır'da en çok etkileyen etmen askeri kontrollerin sürekliliği idi. Ayrıca Kürt kültür, müzik ve dilinin işletilmesi ve konuşulmasının yasak edilerek, imhasının amaçlandığı bir geçektir. Bu yönde, Ankara hükümeti, özellikle çocuklara yönelik olarak, bol miktarda okullar açma çabası içinde dir.

Benim yolculuğum boyunca gördüklerim ve yaşadıklarım; sevgi misafirperverliği ve daima dikkatli oluşları ile bu halkın varlığını üst bir aşamaya ulaştırma mücadelesi temlerini daha iyi tanımama sağlamıştır.

Tüm Sevgimle...

G. Prizzotti
Bir Fransız gazeteci

Avrupa'da Kürdistanlı Emekçiler...

Başarafa 16. sayfada

mekte yarar vardır. Özellikle dinsel farklılıklara daha fazla olanaklar sunularak kişiler canlı tutulmaya uğraşılıyor.

Proletarya önderliğindeki ulusal bağımsızlık savaşının ödenen beri Kürdistan'da tüm milliyetler, azınlıklar ve dinsel açıdan farklı çevrelerde önemli destek gördüğü güçlü ideolojik-politik yaklaşımı ile onların da kurtuluş umudu olduğu açıktır. Ulusal birlik çatısı altında Kürdistan'ın en geniş kesimlerini bir araya getirmek şerefi PKK'ye nasip olmuştur. Onun için de en yoğun olarak farklılıklar, bölünmüşlükler bir de Avrupa kanalıyla körüklenmeye, insanlarımız yeniden bölünüp parçalanmaya çalışılıyor. Misyonerler ve milyonlarca mark bunun için seferber ediliyor. Hristiyan, Süryani ve Yezidi Kürt vatandaşlarımız sanki toplumumuzun dışında imiş gibi tamamen kopartılmak ve ulusal kurtuluş karşısına çıkarılmak isteniyor. Yine bazı karanlık çevrelerin kısırttığı bazı mezhepsel ayrımlardan söz etmek mümkündür.

Bahsedilen tüm sorunlar karşısında pratik tavır ne olmalı, sorunların doğru

çözümü hangi biçimlerde bulunabilir. Açık ki ülkelerinde devrimci çözümler söz konusu olmadıkça ve Avrupa'daki emekçiler öz vatan sorunları temelinde bir araya gelen, birleşen bir yapıya ulaşmalılar. Avrupa alanını TC'nin yararlanmadığı, tersine zor duruma düşen konuma getirilebilirse birçok sorun kendiliğinden çözülebilir. İnsanlarımız kendi üzerinde oynanan oyunları iyi kavrarlarsa, dostlarını, düşmanlarını daha iyi tanırlar duruma gelirlere açık ki kendi sıradan pratik sorunlarını kendileri çözebilir duruma gelebileceklerdir.

Türkiye devrimi açısından Avrupa alanının olanakları tartışılmaz olumluluklar arzemektedir. Bu olumlulukların değerlendirilmesi, milyonları bulan emekçinin kendi ülkesinin dev-

rim sorunları için harekete geçmesi çok önemli bir olanaktır. Geçmişte bir Yunanistan, bir İspanya örnekleri gözönüne getirilirse yurt dışındaki işçi potansiyelinin ülkenin siyasal ortamına çok güçlü etkiler yapabileceğinin örneklerine rastlanacaktır. Devrime ihanet eden, ondan kaçanların sığındığı bir kale olmamalı Avrupa, tersine devrim için yüreklerin en fazla çarptığı özellikleri bağrında taşımaktadır. Bu nasıl gerçekleşecek? Türkiye devrimine bu alandan güçlü destek nasıl verilecek? Özünde bu sorulara ulusal kurtuluş hareketimizin pratiği cevap vermektedir. Türkiye devrimi için Kürdistan dağları nasıl bir üs olanağı sunuyorsa mücadelemizin tecrübesi Avrupa'daki Türk emekçilerine böylesi olanağı fazlasıyla verecektir. O zaman FKBDC olgusu daha güçlü bir anlama kavuşacak, programında dile getirdiği DEVRİM için birliği sağlayabilecektir. FKBDC'yi Avrupa'da en

iyi hayata geçirmek için olanaklar sonuna kadar seferber edilmek zorundadır. Ancak bunun için tasfiyecilerin sahtekarlığına son vermek gereklidir. TC'nin her alanda binbir oyununu en güçlü biçimde boşa çıkarmak gereklidir.

Devrimin kanunu bundan böyle her yerde hükümün icra edecektir. Kimse ilerilik adına sahtekarlık yapamaz. Avrupa'daki işçilerin sorunlarını gerçekten farklı biçimlerde gösterip yaşamı örgütlemek mümkün olmalıdır. Avrupa ülkelerine TC'nin penceresinden bakılmamalı. Onun politik sahasından hareket edilmemelidir. Devrimin çıkarları temel olmalı, devrim her şeyde damgasını vurabilmelidir. Acılar ancak böylece denebilir. Sorunlar böyle çözülebilir. İnsanlar el kapılarından kendi özgür vatanına böyle dönebilir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Yazışma Adresi:	Ödeme Adresi:	Danimarka	8.- dkr.	Norveç	6.- nkr.
Berxwedan	BfG.- Bonn	Avusturya	18.- s.	Fransa	6.- ff.
c/o Feyka-Kürdistan	Konto Nr: 1205242100	İngiltere	0.80 £.	İsviçre	2.50 sfr.
Kaiser Str. 151	BLZ: 38010111	Hollanda	3.- hfl.	İsveç	6.- skr.
		Belçika	60.- bfr.	Avustralya	3.- \$

Impressum: M. Atar, Göttinger Chausse 75, 3000 Hannover 91

GELÊ ME BÎ AWAZÊN SERFÎRAZIYÊ NEWROZEKE NÛH PÎROZDIKE

Operasyona Li Gundê Taşdelen Mêtîngeran Din Kir

DERBEKÎ MEZÎN LÎ ÇETÊN XAÎN YÊN XÎNÎZ KET:

14 MÎRÎ, 9 BRÎNDAR

Êrîşekî me a jêhati a şoreşgerî ji yên êrîşa zivistanê ku ji destpêka 1987'an vir de berdeewam dikin, li gundê Taşdelen navça Qilaba (Uludere) bajarê Çolamêrgê pêkhat. Operasyonêke fireh li dijî çetên li vi gundî yên çavsor û nayin rê çêbû. 14 kes hatin kuştin, 9 kes ji brîndar ketin.

Mêtîngerên Tirk yên faşîst di miha Çilê de li gundê Krora navça Qilaba, li Hezexê (Îdîlê), li Midyadê ûhw. payhev derbên giran li hêzên me yên rizgariyê girtibûn. Li ser ve bûyerê mêtîngerên Tirk lêşkerên xwe yên li derdorê bi rengê mezî tekuzkirin. Garanên artêşên xwe yên faşîst, yekitiyên xwe yên dij-gerilla û komên nişangirtinê yên taybetî, yên ku rihekî weke heywanan bi wan hatiye dayin, herwusa hemû hacetên xwe yên zirxê û bi motoran, balafir û fiyolên xwe yên ji fantoman, ji nûhve li êrdimê bicihkirin. Tevî "nexweşxaneke seyyar a lêşkerî", "cihê bizavê" ji kişandin navça Şirnexê û duxuyankirin ku, serdestê rewşê ne, "eşqîya hêla tixubên Îraqê ve bazdan." Çetên generalan yên faşîst ji hêlekî behsa fort û pesna xwe kirin, ji hêla din ji, garanên xwe yên lêşkerî

yên ji 100 hezar serbazan, li welatê me komkirin. Destpêkirin ku dîsa zilmê li ser gelê me bimeşênin û gelê me bitirsênin. Lê piştî demekî kurt, bi rengê rind fahmkirin ku xwe bixwe dixapênin. Ji ber ku bin rewşêke wusa, dengê hêzên me yên rizgariyê li gundê Taşdelen navça Qilaba peqiya. Ev deng ji bo hemû cihanê duxuyankir ku, roja rizgariya gelê Kurdistan, roja yekber rabûna gelê Kurdistan nêzîke. Berpîrsiyarên rejîma mêtînger li pêşberê ve denga birûmet ketin nava tirs û şaşbûnê de, wusa ku meriv bikaribe bêje, mêtîngêr xwe hundakirin. Weke agahiyên gihan me rûdan bi vi awayî sêrpêhatiye:

Roja 22'ê Sibate hêzên me yên rizgariyê dikevin gundê Taşdelen. Reyên çûyin û hatina gund, dixin bin kontrolên xwe. Paşê kom-kom xwe li gund belavdikin. Çend bêtêxt û sixur yên ji vi gundî, ji demekî dirêjbû ku giliya welatperweran û şoreşgeran dikiran. Gelê dorhêlê ji nîfrî li van kesên dibarand, ji ber ku gelek ji destê van nokeran kişandibû. Gel salox ji şoreşgeran re dişand, daku ev çete bîn cezakirin. Ev çetên xulam

bi çêkên ji dijmin girtibûn, di ve dema taliyê de, meriv kin bêje, pir serxwe ve çûbûn. Ev kesên hanan bi ve rewşa xwe bibûn astengê li pêşya tekoşina me, herçuqasî çend çaran şoreşger ji wan bi xweşî xwestin ku dev ji milisiyê û xulamtiyê berdî. Lê mixabin, karê xwe ê gemar û kirêt domandin. Daku ev çeper bîn paqijkirin, ê din şoreşger hatibûn gund. Êrîşên komên me yên gerilla li dijî xaniyên van kesên çêbû. Xaniyên çetên sixur demekî gelek kin de hatin hilweşandin, û çete hatin tunekirin. Şênîyê gund pêşî fahmnekir ka li gund çi dibê, lewma herkesek xwe di mala xwe de veşart. Paşê, dema fahmkirin ku çi dibe û yên hatin gund partizanin bi şahî û kêyfxweşî derketin derê xaniyan û guhdariya partizan kirin, heta ku axaf dawî pêhatin.

Kuştina 14 kesên û brîndar ketina 9 kesên ji çetên sixur û milis, kelatên mêtîngerîya Tirkên faşîst yên ji derewan hatine avakirin, hilweşand. Li kêleka din ji xurtiya îrada me rizgariya netewî, hîma artêşa rizgariya gel, nasi tevayî cihanê hat kirin.

û bi eynî lezê gerillayên me ji gund derdikevin û hemû kom dîsa digihin hev. Hêzên me yên rizgariyê ji bîni xusar û hundabûn negirtin. û bi lez xwe paşve kişandin; xwe ji navçê durkirin. Li gora nûçên gihan me, tevî serokê çetan keyê gund Cumhuriyet û hin nûnerên Komara Tirk yên resmî bêhtirî 15 kesên hatin kuştin, 10 kes ji brîndar ketine. Lê berpîrsiyarên mêtîngeran hêjmarê kuştîyên xwe û kuştîyên ji nûnerên xwe, bi vewartîneke mezî niximandin. Mina herdemê dîsa belavkirin ku, tenê zarok hatine kuştin û bi derewên wusa xwestin derba xwarin, veşêrin. Lê çî heye ku, gava kulma gerillayên me mina gurzan li ser serê wan dipeqe, ê din mêtîngerên faşîst bi derewên xwe yên ve nolê, nikarin tukesî bixapênin û rastîyan biniximênin. Bawerîya alema giştî ji mêtîngêr û demagojiyên wan ê din nema tê.

Êrîşek di navenda bajarê Cizîra Botan de: Gelek mirî û brîndar hene

Mêtîngerên Tirk yên faşîst, encama derbên duhev ji hêzên me yên rizgariyê digrin û piştî livbaziya gundê Hafêra rind gêjbûn û ketin nava taya mirina xwe. Lewma destpêkirine ku, ji bê necariyê bêhna xwe bi xwennan û derewan berdî. Hinek ji wan gotin: "eşqîya, piştî rûdanê revîna Suri", hinek gotin: "ber hêla Midyadê ve, hêla bani ve bazdan" ûhw... Gava ew duxuyaniyên wusa melûl û tengezar dikiran, me neqlê, çêkên gerillayên me li navenda bajarê Cizîra Botan peqiyên û gurran dan. Roja 9'ê Adarê 1987'an hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger, di nava suka bajarê Cizîra Botan de êrîşek birin ser komeke ji xaniyan. Tê gotin ku hêjmarekê bilind ji koma çahşan hatine kuştin an brîndar ketine.

Rojên dawiyê a miha Sibate de, şereke mezî di navbera hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger û garanên artêşa mêtînger li nêzîkî Doxubeyazidê qewwîmî. Domana vi şerî de ku agahiyên ronî li ser vi şerî berdestê me nebûne, tê gotin ku 8 serbazên dijmin hatine kuştin û gelek serbaz ji brîndar ketine.

Roja 5'ê Adarê li navça Weranşahr bajarê Ruhayê komek ji şoreşgeran numayîş û tezehratanê protesto li dijî êrîşên hov û çavsor yên mêtîngerên Tirk li ser gundên Kurdistanê, pèkanîne. Domana rapêrinê de şoreşgeran, haykela Atatürk a li pêşya avahiya dibistana bilind (Lise) şikandine û di nava sukê de duruşmên nola, "Bijî PKK!" li ser diwaran nivîstine.

LÎ AMEDÊ (DİYARBEKRÊ) ÊRÎŞEK ÇÛ SER QEREQOLA CENDERMAN

● Tê saloxdan ku gelek mirî û brîndar hene

Roja 2'ê Adarê hêzên me yên rizgariyê êrîşek birin ser qereqola cenderman li Egil bajarê Diyarbekrê. Lêşkerên Tirk yên "Mehmetçîkên çehreman" gava gerillayên Kurdistan li pêşya xwe ditin, ji tîrsan ê din nekarin bersiva xwe ji bidin. Qaraqola dijmin bi agirê hêzên me yên rizgariyê qul-qulî bû û kesên tê de hatin kuştin an ji brîndar ketin. Herçuqasî nûnerên dewleta Tirk duxuyankirin ku serbazek hatiye kuştin, 3 ji brîndar ketine, weke nûçên ji derdorê gihan me, tê gotin ku hêjmarê mirî û brîndaran gelek bêhtire.

Wek du her livbaziyeke hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger, li du êrîşa li dijî qereqola li Egilê ji, diyar bû ku, ka şer di navbera gelê me û mêtîngeran bi kijan nolê berdeewam dike. Pir hesanî meriv dikare bibîne ku, ka kê zexme û kê jare, kê pêsvedîkê kê naçe, kê jiyane xurtidke û kê rizî dibe. Nûnerên rejîma faşîst hertim dibêjin ku, "li nêzîkî tixuban erîşan tînin û dîsa direvin", "zarokan dikujin" ûhw. Lê bi rûdana li Egilê rastî li ber çavan ronaktir bûn. Tenê ev livbazi ku li Diyarbekrê pêkhat û durî tixuban pêkhat, jê re bese ku hemû demagojiyên û derewên mêtîngeran bîn tunekirin. Em bawerîn ê din tukesî nema ye ku fahmnekir ye, ka gerilla li welatînan li derveyî welatînan? Ji hêla din girînge meriv ji

çeta generalên faşîst yên xulamên emperyalîzmê bipirse, yên ku ji bo niximandina ruçên xwe yên gemar qirçirî weke "kêrikar", "terorîst", "zarokan dikujin" ûhw. ji xwe bilinddikin, çima hun ditîrsin, hundabûnê xwe vedîşêrin? Çima hun nabêjin ka hêjmarê lêşkerên we yên ji hêla hêzên me yên rizgariyê hatine cezakirin çuqas? Gava qereqola we li ser serê "Mehmetçîkên" we de hat xwar, çima hun dibêjin tenê yek serbaz miriye? Ma ne eşkereye ku hêjmarê serbazên we yên mirine gelek bilindtîre? Ev qereqolên we yên ku bi destê hêzên ARGK yekoyeko di serê we de hatin xwar, ma ne cihê hovitiya we a derî mirovahi li dijî gelê me ne? Ma ne bendaxanên lêdan û hingavtinê ne? Ma ne hêj du bû ku, hewe di wê qereqolê de, di qereqola Pirînklik de, welatperwerekî Kurd û 70 salî bi navê Zulfikar BAYRAM, di bin hingavtinan de kuşt? Lê gava şerê me ê berxwedanê ê şoreşgerî gavbigav xwe li welat bêhtir belavkir, we bersivên van pîrsan ji li erdê namînin; ji xwe çetên generalan yên ketine nava taya mirînê nederfete bikaribin bersiv bidin. Ê din tu hêz nikare bira-westine ku, gelê Kurdistan ê ku bin ala ERNK xwe kirîye yek û ditêkoşe, hisabê ji van garanên hov û xwinnij nestêne!

Bersiv ji bo êrîşa asmanî a mêtîngeran re

LÎ NÎSÊBÎNÊ KULMA GERÎLLA LÎ SER SERÊ NÛNERÊN DEWLETÊ YÊN FAŞÎST Û CAHŞAN: BÊHTIRÎ 15 KESAN HATIN KUŞTIN

Herroja ku em ber Newroza 1987'an ve diçin û roja cejna Newrozê nêzikî dibe, nimûnen merxasiyê yên mezî li ber çavan tîn raxistin. Herbabê erîşên hovber û keftulafên gemar yên dijmin tîkdîçin. Yek ji livbaziyan pêwîst ji, roja 7'ê Adarê li gundê Hafêra (Açikyol) navça Nîsêbinê bajarê Mêrdînê pêkhat. Bili hemû gevzandin û derewên mêtîngerên Tirkên faşîst, insiyatifa şer û serdestî dîkeve destê hêzên me yên rizgariyê yên çêkdari. Kulma giran a hêzên me ve neqlê ji, li gundê Hafêra mina mazrabekî giran li ser mejiya mêtîngeran daket û peqiya. Encam, bêhtir 15 mirî û bêhtir 10 brîndar ji nûnerên dewleta faşîst û sixurên nandoz!

Dewleta Tirk a ku ji ber duxuyaniyên şerê li Kurdistan yê derew, ê din ji hêla burjuvaziya wan bixwe ji nema bawerî pê tê û burjuvaziya Tirkîyan bixwe li nûnerên Komara Tirk û çeta generalên

faşîst dikene, ê din nema dizane çîbîke. Her gava ku davêjin wanan bêhtir dike ku qehrdike. Kiryara li gundê Hafêra wusa qewwîmîye:

Hêzên me yên rizgariyê saloxek digrin ku, roja 7'ê Adarê nûnerên dewleta ked-xwar tevî sixur û nokerên çahş, wê civinek li gundê Hafêra çêbikin. Li ser ve yekê, hêzên me yên rizgariyê êrîşek dibin ser vi gundî, ji bona ku civinê bipêjilênin û belavbikin. Dora êvarê hêzên me xwe nêzîkî gund dikin û dora gund digrin. Gund dixin bin kontrola xwe. Piştê komek ji gerillayên me kehrebên (elektrîkên) gund dibrin û gund dixin nav tariyê. Ji hêla din komên êrîşê, bi lez dikevin nava gund. Ê erîş destpêdike. Bi lez xaniyê keyê gund sixur Cumhuriyet, ku li wir civin çêdibû, tê hilweşandin. Komek din ji gerillayên me, êrîşa xwe dibe ser mala çetê bêbext Fikret Aslan. Bi lezûbez hede-fên gerillayên me tîn tunekirin

SERPÊHATÎNA ME A YEKÎTÎ, SERHILDAN Û BERXWEDANÊ – NEWROZ BÎ ŞAHÎ TÊTE PÎROZKIRIN

Destpêk rîpela dawî de

tewayî komdikin; bivî awayî Hilpişkîna Bihara '87'an silav dikin. Şahiya ji bo "Şevên Newrozê Yên Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" ku nêzîkî 20 bajarên Ewropa de tî pîrozkirin, delîlê ve yekê a eşkereye.

Bername (proxrama) şevên Newrozê, yê hatin pîrozkirin û ji hêla gel bi şahî hatin temaşekirin, bi kurtî wusa ye (herçuqasî di hin bajarên de hin guhartinên piçûk çebûne jî): Piştî sekna silavê ji bo biranina şehîdên şoreşa dinê û Kurdistanê, destpêkê de proxramek bi navê "Ber Bî Yekîtîya Netewî Ve" tî nişankirin. Birê destpêkê ve proxramê de, komekî jî karker, gundî, ronakbîr, xort, jin ûhw... bi rengê bersiyariya van birên gel, dest wan de meşalên pêxistî, ji nav xwendîyan jî çar-hêlan derdikevin û xwe li sehnê dîghênin hevdu. Li wir govendê digrin û dure, bi sê zîmanan bernama şevê tî pêşkêşkirin.

Piştî ku komên sitranan, xoşxanên (merşên) berxwedani dîxwênin pêde, bi sê zîmanan axafên şevê yê konevani (siyasi) tî kirin. Di van axafan de, li ser pêşkêşîyên konevani yê ve taliyê, li ser karvaniyê de bikaranina biryarên ku Kongra PKK a Sêwemîn de hatine girtin, li ser êrişên dijmin û li ser delametên ku girînge bicîh bîn, tî seknandin û bang li karkeran, jinan û xortan tî kirin, ji bona ku cihên xwe di nav refên tîkoşînê de bigrin. Şevên Newrozê yê isalî bi hevkarîya FEYKA-KURDISTAN (Federasyona Yekîtîya Karkerên Welatparêzên-Çandîya Kurdistan) û HUNER-KOM (Komela Hunermendên Welatparêzên Kurdistan) hatine sazîkirin. Komên govendê û folklorê yê van komelên me, di şevan de bi komên jî zarokan û mezinan, bernamê de govendên jî derdorên bajarên Ruha (Urfa), Wan, Bêtlîs û Amadê (Diyarbekrê) pêşkêşdîkin. Govendên tî girtin, gelek çê û rengarengin. Bername bi sitranên berxwedani yê ku "Koma Berxwedanê" amade kiriye, berdewam dike. Bername bi gelek govendên curecure, komên sitranan yê babêtî, bi şîno û kilama "Apo hate Hilwanê" ku bûye kilameke serpehatîne, dawî pê tî.

"Şevên Newrozê Yên Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" heta niha li van bajarên jêrin hatin pîrozkirin.

Şeva Newrozê a yekemîn li bajarê Araar li İsvîçre, mejiya 14.2.1987'an bi şahî hate pîrozkirin. Şevê de bêtî-

tîrî 2500 dîlxwazên ERNK, welatperwerên jî Kurdistan gihan hevdu. Şev bi rihê yekîtî, raperin, berxwedan û tolhildana şoreşgerî hat pîrozkirin.

Berî ku bernama destpêbîke, ji bona biranina şehîdên şoreşa cihanê û Kurdistanê deqîqekek li silavê hate seknandin. Dûre, bi yekderbê û jî nişkan ronahiya li eywanê hate vemirandin û axafeke Kurdî, a ku Newroza '87'an silav dikir, hat çêkirin. Piştî, li çar hêlên eywanê û li sehnê meşale pêketin; jî nişka ve dengê liliyan û duruşman, eywan di nav şahiyê de hiştin. Gava meşalên pêketî li sehnê gihan hevdu, govendê jîr û xurt, tevli jin, mîr, pîremêrd,

xort û zarokan destpêkir. Govendê herî çak hat pêşkêşkirin.

Bername bi xoşxanên şoreşgerî ku ji hêla koma sitranan hate xwendin, destpêkir. Piştî ku helbesta "Hemû Rêbar Dirêji Diyarbekrê Dibin" hat xwendin pêde, koma govendê zarokan jî gelek derdorên Kurdistanê govendê leyist. Domana bernamê de, helbestên bi navê "Partizan", "Sê Çopên Kibritê" û "Welatê Min Tuyî Buka Cihanê" hatin xwendin. Ev helbestên hanan jî hêla gel bi bal hatin bidêrin û guhdarkirin.

Piştî axaftinên konevani bi zîmanên babêtî hatin çêkirin pêde, yê ku mane û girîngiya şevê tanî zîman û bang li her mirovekî Kurd jî bona ku bin ala ERNK de xwe bike yek hat kirin, bername bi axaftîneke Avukat (Mihami) Hüse-yin Yildirim berdewam kir. Axaftîna xwe de, li ser êriş û qomployên li dijî hêza me a pêşengî PKK û leyistokên ku bi gelek rengan tîn pêşvebirin, yê ve dema taliyê sekinî. Ji welatperweran xwest ku, xwe bêtîr bi bal bilivînin û hemû

niştîmanperwer cihên xwe di nav refên tîkoşînê de bigrin.

Şevê de şînoyek (tiyatroyek) hate pêşkêşkirin. Têdahiya şînoyê wusa bû: Binamaleke Kurd li Ewropa kar dike. Kurê vê binamalê ê mezin leqayî şoreşgeran dibe û alaqa xwe bi wan re pêşve dibe. Ev xort, bêaleqadariya babê xwe li hemberê tîkoşînê tîne zîman û li dijî jiyana çewt û rîzî a xwuşk û birayên xwe ditêkoşe. Şîno, rûçkê hin komên sosyal şoven û burjuvaziya piçûka Kurd, a rast, nasî girsên gel dike û baweriya rast a şoreşger şanidike. Ji bo jiyaneke şoreşger bang li girsên gel dike. Kurê binamalê ê welatperwer, duxuyandike ku, wê

sitrane Kurdî xwend. Endamekî "Fedayîyên Xelk-Iran", bi zîmanê Farisî helbestek xwend. Li kêleka van rengên piştîgirtinê, gelek rêxistin û berpirsiyarên hêzan namên xwe yê hevkarîyê gihandin şevê.

Roja 21'ê Sibate Newroz li bajarê Stuttgartê hat pîrozkirin. Dora 1000 welathêzên Kurd vewxwendî bûn. Bili hemû keftûlaftên rawestandinê yê hêzên sosyal şoven û burjuvên piçûkên Kurd, yê reformîst, ku rîstêke dij-şoreşgerî pêşve dibin û bi rûşîkî gelek mezin û sextekarî dixwazî xwedî li Newrozê derkevin, şev bi şahî û serbilindî hate pîrozkirin. Girsên gel nimunekî gelek mezin a xwedî li Newrozê û tîkoşînê derketinê şanîkirin. Anin zîman ku, Newroz ne a van hêza ye; Newroz a gelê Kurdistanê li berxwe dide ye, ê gelê ku jî bo serxwebûn û azadiya xwe şerdike û hevkarîya xwe jî bo gelên cihanê yê bindest şanî dike.

Li kêleka bernama şevê, koma govendê jî bajarê Stuttgart û koma muzîqê a bi navê "Koma Jîyan" bi govend û sitranên xwe, bernama xurttir kirin. Şev bi kilama "Apo hate Hilwanê" dawî pêhat.

Newroz roja 22'ê Sibate li bajarê Strasbourg li Frense hat pîrozkirin. 500 kes hatîbûn cejna Newrozê. Li kêleka koma govendê a jî zarok û mezinan, bernama "Koma Berxwedanê", şîno û axaftînan, komên govendê yê cihî jî xwe amade kiribûn. Ev rûdan bernama bêtîr tîkuzkir.

Roja 28'ê Sibate Newroz li bajarê Kopen-Haag li Danîmarka hat pîrozkirin. Bêtîrî 700 kesan beşdar bûn. Bi pîrozkirina vê şevê, hemû xwesîpar ku dixwestin li xebatên xwe yê berî şevê beşdarbûna gel birawestînin, yekcardin tîkçûn û hatin perçiqandin. Gava bi bernama koma muzîqê a bi navê "Koma Hewar" bernama bêtîr xurtbû, tîştê din jî bala me kişand. Giraniya kesên beşdar bibûn xort bûn. Ev yek jê re bû nişekî, ku ciwanên me yê li Ewropa li dijî jiyana rîzî li berxwe didin û bêtîyî dereng bîkewin, xwedî li rastîya xwe a netewî derdikevin.

Roja 1'ê Adarê, neqla yekemîn cejna Newroz li Belçîqa hat pîrozkirin. Newroz li bajarê Genk bi beşdarbûna bêtîrî 500 kesan pîrozbû. Şeva pîrozkirinê, bin navê "Şeva Newrozê a Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" hatibû dirustkirin. Ji bona ku

şev bê rawestandî, li kêleka xebata gelek hezan jî bo rawestandî, konsolosê Tirkan rastûrast xebata rawestandîne pêşvebir û li ba polisên Belçîqa gliyek kir. Bi demagojiyên min: "Ev terorîstî, wê gel li hev kombîkî û qetîl-bîkî, bombe danîne eywanê" ûhw... xwestin ku polis şevê rawestîne. Lê şeqama ku li welat li ser rûçkên wan peqîye, li Belçîqa jî peqî û binkeftî bûn. Şeva ku bi heycan hate guhdarkirin de, "Koma Zilan" jî bernamêk pêşkêş kir.

Newroz mejiya 7.3.1987'an li bajarê Frankfurtê hate pîrozkirin. Bêtîrî 1200 kes beşdar bûn. Ger jî aliye dirustkirina eywanê, ger jî aliye dirustkirina sehnê, şev gelek bi dîsîplîn û bi şahiyeka mezin destpêkir. Bernama bi lez û xurt hat pêşkêş kirin. Ev yek jî keyfxweşiya vewxwendîyan anî. "Şeva Newrozê a Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" de, li kêleka "Koma Berxwedanê", govend, şîno, koma sitranan û axafên bi sê zîmanan, koma sitranan jî bajarê Frankfurt jî tîkîli bernamê bû. Bi sitranên xweş û hêja bernama xurttir kir. Şevê de welatperwerekî Kurd, ku temana wî dora 70'an bû, axafek jî bo gel kir. Axafa xwe de kin vê bangê kir: "Lawên min, keçên min, gelê me îroj bi hovîtiya mezintîrîn rubîrû ye. Gava îroj gelên piçûktîrîn bûne dewletên serbixwe, ji bo gelê me derî jîyaneke kolektîyê, tu mafa jîyanê nayê naskirin. Ji bona ku em jî vî jîyanê rizgarbîbîn, hemû jînemêr-xort-ka! Cihên xwe di nav refên tîkoşînê de bigrin! Xwudê bi we re be."

Roja 8.3.1987'an Newroz li bajarê Saarbrücken hat pîrozkirin. Bêtîrî 500 kesan beşdar bûn. Li derî axafên bi zîmanên Kurdî, Tirkî û Almanî û bernama çandî (kultûrî), bi navê komita sazîkirina şevên Newrozê duxuyaniyek jî ber 8'ê Adarê, "Roja Jinên Keddar Yên Cihanê" hat kirin, ji ber ku ev roj û pîrozkirina Newrozê eynî rojê bûn. Duxuyaniyê de hat gotin ku, isal "Roja Jinên Keddar Yên Cihanê" bi avakîrîna yekîtîyên jinan di nav refên ERNK de li Kurdistanê tî pîrozkirin. Ji jinên Kurdistanê hat xwestin ku, bêtîr xwe li dora tîkoşînê kombîkî û delametên xwe yê rizgariya netewvani bicîh bînin.

"Şevên Newrozê Yên Yekîtî, Serhildan û Berxwedanê" heta hefta yekemîn a miha Gulanê, wê berdewam bîkî.

Berpirsiyariya Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) li Ewropa: "Polîtika karbidestiya Swêdê li diji TRNK îflas kiriye"

Roja 17'ê Sibate li bajarê Bonnê FEYKA-KURDÎSTAN civinekê li pêşiya rojname û sazîyên nûçan kir, ku berpirsiyareke ERNK li Ewropa ji başdarbibû û civinê de axafti. Civinê de bikaranînen cenga taybetî yê dewleta Tirk û qomplu û Êrişên karbidestiya dewleta Swêd li diji Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan hatin protestokirin û pêşketin bi rengeke rast û ronak nasî mirovahiya pêşveçûyî hatinkirin. Di axafta berpirsiyare ERNK li Ewropa

Li bajarê Frankfurtê rêveçûnek çêbû 2500 piştgirtên ERNK duruşma 'Kurdistan a meye, em bernadin' bangin

Roja 28'ê Sibate 1987'an li bajarê Frankfurtê meşek bi tîkiliya 2500 kesan, pêkhat. Girsên gel bi hêrs û gira dilê xwe a li diji dijîminê xwinxwar, bi gelek disiplin meşyan. Duruşmên mina, "Xwinê re xwin, ji bo her idamê tolhil-

de, pêşi Êrişên Komara Tirk yê dawî kurt hatin naskirin û paşê li ser provokasyon û Êrişên karbidestiya Swêdê hate rawestandin û wusa hate gotin; "konevaniya karbidestiya Swêdê li diji Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan îflas kiriye." Di vê civinê de ku civin giha armanca xwe û kete nav pelên rojname, ji karbidestiya Swêdê hat xwestin ku, dev ji Êrişên xwe li diji TRNK berdin. 15 berpirsiyare rojname û ajansên nûçeyan tîkili civinê bibûn.

dan", "Kurdistan a meye, em bernadin", "an Kurdistan an neman" bi yek dengê û awazê bilindkirin. Girêdana xwe a mezin, a bi welat û xaka welat anin ziman. Bi riheki berxwedanê, şoreşgerî û tohildanê dawî bi rêveçûnê hat.

Girtigeha Swêdê de berxwedana birçimayinê

Roja 10'ê Sibate 1987'an welatparêzekî Kurd bi navê Ahmet Ulusoy, serî da komisiyona mafên mirovahi a mi-haciran li Swêdê û duxayan-kir ku, tevli komek ji hevalên xwe bikaranînen karbidestiya Swêdê û tedbirên wan ku mafên azadiyê ji holê radikin, protestodikin û ji ber van sedeman dixwazin ji bona rûcuveyî (ilticayê) biçin welatekî din a Ewropa. Li ser vê yekê, ketibû rûpelên rojnameyan ji ku komisiyona mi-haciran wê alikariya giring, biçin bêne. Gava welatperwer Ahmet Ulusoy, paşê ji xwe re bilêtek dikre û dixwaze ji Swêdê derkeve biçe Hollanda tete girtin. Roja 27'ê Sibate 1987'an ji ber sedema ku Ahmet Ulusoy guhdariya tedbirên hatibûn girtin nekiriye, wi kirin girtigahê de. Mihek ceza hepsikirinê dan wi. Ahmet Ulusoy, ger li pêşiya rojnameyan û ger ji li pêşiya mehkemê (dadgehê) duxuyan-kir ku, ger ev bikaranînen pikoliyê û ji holê rakirina azadiyê berdewam bikin, ewê wê li meydanekê xwe bişewitene.

Ahmet Ulusoy ku mafdariya Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan anî ziman, ji ber vê mafdariyê û ji bo protestokirina tewrê karbidestiya Swêdê, paşê dest bi berxwedana birçimayinê kir.

Bi livbaziyên tunde berxwedana birçimayinê a di zindanên Adana de hat xurtkirin

Weke tê zanin, nivê miha Sibate de, hejmareke bilind ji dilîyên şer li girtigeha leşkerî li Adanê de dest bi berxwedana birçimayinê kiribûn.

Li derveyî welat ji, ji bo piştgirtina vê berxwedanê gelek livbazi birêveketin. Roja 25'ê Sibate li bajarê Koln komek ji dilxwazên ERNK ji 60 kesan li pêşiya "Domê" (Dêra bajarê Kolnê) raberik pêkanin.

Roja 25'ê Sibate li Hollanda bajarê Den-Haag 80 dilxwazên ERNK livbaziyek biçihanin.

Eynî rojê, 40 piştgirtên ERNK avahiyejn ajansên BBC û DPA vegirtin.

Roja 26'ê Sibate 60 hevkar û dilxwazên ERNK li bajarê Hamburgê li pêşiya konsolosiyaya Tirkiye raberikî protestoyê pêkanin.

Civina bo rojnameyan û berxwedana birçimayinê li Viyana dengên xwe hildan

Roja 3'ê Adarê li paytextê (serekbajarê) Avusturya bajarê Viyana Komîta Kurdistan civinek li pêşiya rojnameyan dirustkir. Berpirsiyarekê ERNK li Ewropa ji beşdarbibû. Di civinê de li ser terora dewleta Tirk hate axaftin û li pêşiya rojnameyan û ajansên nûçeyan, tewrê resmî ê ERNK hate diyarkirin. Bili rojname û radyoyên Avusturya, hinek ji welatên din ji civinê de amadebûn. Rojnameyên cihanê nûçe ji civinê bi firehi belavkirin.

Rojên 4 û 6'ê Adarê disa li Viyana, ji hêla 20 dilxwazên ERNK berxwedaneke birçimayinê hat dirustkirin. 2 kom

ji welatperweran, her komek 3 rojan xwe birçî ragirtin. Rojnameyên Avusturya vê berxwedanê bi firehi belavkirin û gelek rêkxistin û hêz, namên hevkarî û dostaniyê pêşkêşkirin. Heyetek ji welatperweran, domana berxwedanê de bi Wezirê Derveyî ê Avusturya, bi nûnerên partiyejn siyasi û serokê parlamentoyê Avusturya peyivîn. Nûçên li derheqê koçberkirinan û Êrişaya firokan a Komara Tirk dan wan. Ji wanan, piştgirtin ji bo têkoşina me hat xwestin. Taliyê de gelek şexsiyet û rêkxistin nameyên protestokirinê, şiyandin konsolosiyaya Tirkan.

Roja 3. Adarê Ewropa bi livbaziyên welatperwerên ji Kurdistan hejiya

Li bajarê Hamburgê 120 endamên ERNK büroya rêyên asmani a Tirkan (THY) vegirtin û hilweşandin. Li bajarê Berlina Rojava 40 dilxwazên ERNK büroya THY vegirtin. 9 endamên rojnameyan li wir peyda bûn. Li bajarê Hannoverê 100 dilxwazên ERNK avahiya belediyê zeftkirin. Li bajarê Stuttgartê ji 50 kes avahiya radyoyê vegirtin. Armançên xwe 3 çaran ji radyoyê dan weşandin. Li bajarê Bielefeldê 80 welatperwer banqekî Tirkan zeftkirin. Gelek rojname derheqê büyerê nivistin. Li bajarê Duisburgê komek ji welatperwerên Kurd büroya THY texripkirin.

Li bajarê Atina li Yewnanistanê civinek li pêşiya rojnameyan çêbû. Li pêşiya avahiya Wezirê Karên Derveyî ê Yewnanistanê raberikî pêkhat. Welatperwerên Kurd Êrişên Komara Tirk protestokirin. Li bajarê Selanik ji hin xwendevanên Kurd yê welatperwer, di nav wan de şoreşgerên Yunani ji, ji Üniversita Selanik, raberik li pêşiya konsolosiyaya Tirkan pêkanin. Paşê civineke ji bo rojnameyan ji pêkanin û Êrişên mêtîngeran mehkumkirin.

Li bajarê Bonnê bi navê berpirsiyariya ERNK li Ewropa, civineke bo rojnameyan hat çêkirin. Ajansa Reuter û

DPA mina nûça yekemin, civin nasê alêma cihanê kirin.

Hin karkerên Kurd yê welatperwer li bajarê Dortmundê büroya THY vegirtin. Li bajarê Bremen avahiya SPD hat vegirtin. Welatperwerên Kurd ji hükûmeta Almanî xwestin ku, çek nede Tirkiye. Hevpeyvînek bi nûnerên SPD re çêkirin. Li Hollanda bajarê Lahey, dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Wêzirê Karên Derveyî numayişek pêkanin. Ji hükûmeta Hollanda xwestin ku, hovitiya Komara Tirk protesto bikin.

Hefta duwemîn a miha adarê de li tevayî Ewropa dilxwazên ERNK livbaziyên xurt pêşvebirin

Li paytextî Belçîqa bajarê Brükselê roja 9'ê Adarê, 30 dilxwazên ERNK di nav wan de zarok û jin, büroya THY vegirtin. Livbazi qedera 2 seet û nivan berdewam kir. Rojnameyên Belçîqa, TV û radyo nûçên li ser rûdanê belavkirin. TV Luxemburgê livbazi bi wêne belavkir. Dengê Amerika û radyoyê BBC ji, rûdan belavî cihanê kirin.

Li bajarê Strasbourg li Frense roja 10'ê Adarê li pêşiya konsolosiyaya Tirkiye raberik qewwimî. Dilxwazên ERNK li Yewnanistanê bajarê Atina meşek li pêşiya konsolosiyaya Tirkiye dirustkirin. Li bajarê Basel li Îsvîçre rêveçûnek pêkhat. Nêzikî 1500 karkerên Kurd beşdarbûn. Li bajarê Hannover 300 welatperwer rêveçûnek çêkirin. Li bajarê Stuttgartê 100 piştgirtên ERNK rêveçûnek pêkanin, dure li pêşiya konsolosiyaya Tirkiye raberikî protesto biçihanin. Komek ji welatperwerên Kurd li bajarê Düsseldorfê Êrişek birin ser büroya THY. Büro hat texripkirin. Weke hat belavkirin, bayê 30 milyon Lîrê Tirki zîrar û ziyaret pêkhatiyê. Li bajarê Brüksel li Belçîqa bi navê berpirsiyariya ERNK li Ewropa civinek ji bo rojnameyan hat çêkirin. Li bajarê Frankfurtê komek welatperwerên Kurd büroya THY vegirtin. Li bajarê Bonnê dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Wêzirê Karên Derveyî raberikî pêkanin. Li bajarê Hamburgê 200 piştgirtên ERNK li pêşiya konsolosiyaya Tirkan raberikî dirustkirin. Agir berdan alaki (bayraq) Tirkan. Li bajarê Amsterdam li Hollanda komek ji karkerên Kurd büroya THY zeftkirin. Li bajarê Bremene komek ji dilxwazên ERNK avahiya partiya keskan (die Grünen) vegirtin.

Roja 11'ê Adarê li bajarê Stockholmê li Swêd Kurdên welatperwer büroyeka rêya asmani a Tirkan zeftkirin. Li

Li bajarên Frankfurt, Essen, Koln, Nürnberg û Münster li pêşiya konsolosiyên Tirkiye raberikî pêkhatin. Bi duruşmên rengareng, duxuyan-kirin ku wê hisaba kirinên Komara Tirk ji ber hovitiyê, wê bê ditin.

Roja 7'ê Adarê li mintiqa Alsas-Loren li Frense, eynî demê de çend livbaziyejn vegirtin yan yê ji hev cuda pêkhatin. Li bajarên Forbach û Strasbourgê ji avahiyejn rojnameyan, li bajarê Milhaus avahiya radyoyê a bi navê rad-4, hatin zeftkirin.

bajarê Rotterdam li Hollanda komek ji welatperwerên Kurd "Tunela Manş" girtin. Li bajarê Madridê li Spanya li pêşiya konsolosiyaya Tirkan raberikî çêbû. Duruşmên bi zimanê Erebi hatin bangkirin. Li bajarê Amsterdam avahiya Partiya Karkeran hat vegirtin. Nûnerên Partiya Karkeran namên protesto şiyandin ji bo hükûmeta Tirkan. Li Bonnê li pêşiya konsolosiyaya Tirkiye raberikî çêbû. Li bajarê Atina li Yewnanistanê li avahiya, büroya informasyonê a Yekitiya Milletan raberikî hat çêkirin.

Li bajarê Frankfurtê roja 12'ê Adarê, beri nivro dilxwazên ERNK li pêşiya konsolosiyaya Tirkan numayişek pêkanin. Piştî nivro ji rêyeka mezin vegirtin û hemû tomoflan sekinandin. Li bajarê Bonnê karkerên Kurd livbaziyeke vegirtinê pêkanin. Komek ji dilxwazên ERNK li bajarê Hannoverê rêya tiramvayekê girtin û çüyin û hatin sekinandin. Piştî ku daxwazên wan biçî hatin, xwe belavkirin. Li Stuttgartê büroya THY hat vegirtin. Li bajarê Zürich li Îsvîçre, li ser rêyek mezin raberiya rûniştinê pêkhat. Rojname û televizyon hatin cihê büyerê.

Li bajarê Hanau li Almanya civineke Rêkxistina Azadkirinê a Navnetewan-Aî (Amnesty International) ji hêla 25 dilxwazên ERNK hat vegirtin. Sekreterê rêkxistinê daxwazên welatperwerên Kurd baş dit û soz da ku, wê xwe bi pîrgalê mijulbike.

Roja 13'ê Adarê li Danimarka komek ji karkerên Kurd büroya THY vegirtin. Li bajarê Cenevre li Îsvîçre 200 dilxwazên ERNK li pêşiya avahiya Yekitiya Milletan raberikî çêkirin. Li bajarê Londra li İngiltere komek ji Kurdan büroya rojname "Hürriyet" zeftkirin. Gelek radyo, rojname û TV rûdan belavkirin. Li bajarê Roma li Îtalya hinek welatperwerên Kurd büroya THY vegirtin.

GELÊ KURDISTAN Û GELÊN CÎHANÊ!

EM LÎ DJÎ BIKARANÎNÊN QIRKÎRÎNA SERANSER LÎ KURDISTANÊ YÊN TIRKÊN FAŞÎSTÊN DÎRÎNDE BÎTÊKOŞÎN!

Li Kurdistanê iroj hinek rûdanên diroki serpêktên ku tevayî mirovatiya cihanê mijuldikin. Tirkên faşist yê dirinde, qirkirinê hovber biçih tînin ku ji yê Hitler û Mussolini, ji yê dijbehên xwe yê diroki derbasdibin. Ji bona ku tevgera me a rizgariya netewî û hebûna gelê me a netewî yekderbê tunebikin, hertiştê ji destê wan tê biçihitînin; serî didin bikaranînên hov ku cihanê de dijbehên wan nehatine din. Bi hezar fenbazi û dekûdolaban dixwazin gelê me yekber koçberbikin, ji axa xwe durbikin (sûrgûn bikin) û bawer dikin wusa wê gelên cihanê bixapênin. Li welatê me Kurdistan ku ji serî hetanî bini bi çiyayên bilind xemlandiye, dixwazin hemû gundên li çiyayên holê rakin; dixwazin bi hezaran gund wêranbikin, bi sedhezaran, bi milyonan mirov ji Kurdistanê durbixin, wan ji ax û welat qutbikin. Dixwazin xort û kal, jin û mîr, zarok û şîrmij, tevayî gelê Kurd ji Kurdistanê derxin. Kurdistan ji Kurdistanê qedexe bikin. Bivî avahî dixwazin hebûna Kurdistan a netewî tunebikin, ku hetanî niha ji destê wan nehatibû. Gundên ji Kurdistanê valadikin, dîsa bi Tirkên tîjî dikin; heremên pêwîst yê bi xêrûbêr, yê dewlemend û kemilî bi Tirkên dadigrin. Bi gişt van bikaranînan, dixwazin qirkirina li dijî gelê me a ji hezar-hezar salan virde, bibin dawiyê. Van giştan di demekê de biçihitînin, ku dixwazin di wê demê de bi dehan têkoşerên rizgariya netewî yê ku serê heşt salane bendexanan (zindanan) de hêsirin, bikujin. Herwusa, van giştan di demekê de biçihitînin, ku efendiyan faşizma Tirkên yê li cihanê, li dijî gelê me, tevgera me a rizgariya netewî û li dijî heza pêşengê me qomplô û êrişên rêzerêz birêve dibin.

Pir êşkereye ku van giştan li dijî daxwazên mafdartinê yê gelê me, li dijî têkoşina me a rizgariya netewî a bi qedrûqiyet pêktînin. Ev roj gelê me li hemû êrdiman ji bo rizgariya netewî û civakî li berxwedide; ji dilîyên şer yê bendexanan de bigrin heta pêşmêrgên li çiyayên, ji gundiyan zêwên xwe de bigrin heta biçihê Kurdî li derveyî welat, herkes bi yek derbûdestê bo van armancên şîrikî ditêkoşe. Paşverûtiya cihanê û mêtîngeriya Tirkên faşist dixwazin digel alîkariya xulamên xwe yê li Kurdistanê, vê têkoşina demokratîkî yê mafdartinê bi qirkirinê bipêçiqênin.

Her mirovek gelek rind dizanê ku, bikaranînan qirkirin û koçberkirinan yê mêtîngerên Tirkên dirinde li Kurdistanê, nenûn ne. Karbidestiya mêtînger a Tirkên li Kurdistanê, bi bikaranîna hovitiyêka vê nolê xwe serdest û avakiriye. Herkêlî û herroja sedsala dawî, dagirtiye bi bikaranînan vê nolê. Hêj destpêka sedsala me de, ji hêla paşayên împaratoriya Osmanî a ku serjêr diçû, qirkirin li ser Kurd û Ermeniyên pêkhatin. Koçberkirina ji niv milyoni bêtîr Kurd û hemû Ermeniyên ji qirkirinê paş mabûn, hêj mejiyan de jiyane. Iroj ji hêla herkesê çetîr tê fahmkirin ku, mêtîngeriya kemalist, hukumdariya hovitî, qirkirin û tunekirina netewî a seranserê. Xwîna ku qirkirinê Elezîz, Diyarbekir, Agrî, Zilan, Dêrsîm û hemû bajarên Kurdistanê de herikî, hêj zuwa nebûye. Piraniya gundên ku bin navê koçberkirinê hatibûn hilweşandin û wêrankirin hêj nehatine dagirtin. Paşê, şuna qirkirinê xwinrê qirkirina sipî hatiyê pêşvebirin; bi bikaranîna asimilasyoneke tunde xwestine netewatiya gelê me bighurin, bikin Tirk. Gelê me ê ku di nava rewşêke paşmayî birçî û bêmal, hêjar û belengaz hate hiştin, bin navê "koçberiya kar" hate koçberkirin, lê netenê koçberê bajarên Tirkîyan, koçberê çar-hêlên cihanê hate kirin. Bin navê xwendinê xortên me yê ciwan, mejiyan me yê çelenk hinartin bajarên Tirkîye û welatên biyanî. Diyarê ku ev gişt bikaranînan qirkirin û koçberkirinekê ne û armanca valakirina Kurdistan, yekdest tunekirina hebûna netewî a Kurdistan, tê de veşartiyê. Û daxwaza valakirina hemû gundên Kurdistan ku ev rojê dixwazin bikarbênin, girêdayî vê armancê derdikeve holê.

Lê belê konevaniya koçberkirinê a nûn ku dixwazin bikarbênin, azineki cenga taybetiye ku minumê wê meriv li cihanê nikare bibîne. Ev azine, nişaneke êşkeretirîn a tengezarî û armancên hovber yê Tirkên faşistên dirinde li dijî têkoşina rizgariya netewî a ku li Kurdistanê bilind dibe ye. Rastûrast bi rengê benecariyê xwe şanidike. Têkoşina rizgariya netewî a ku gelê me bin pêşengiya PKK bilinddike, azinê bêhêmar yê cenga taybetî yê mêtîngeriya Tirkên tîjî biriyê û mêtîngeriya Tirkên aniyê ber enişka hilweşandinê. Hilgavîna 15'ê Tebaxê a şoreşger ku vê taliyê pêşveket, digel ewên din barê leşkerî de ji gelek azinên cenga taybetî binkeftinkir û tîkbir. Operasyonên leşkerî yê artêşa faşist a Tirkên pûçderxist û bêkarkir. Azina xurtkirina bêbextiyê a bi navê "zagona poşmaniye", çetevaniya sixur û milişiyê a bi navê "parezkarên gund", şiyandina komên dij-gerilla ji bona şer û bikaranîna "gundên stratejîk" û herwusa tektikên avakirina qereqolan li hemû gundan yeko-yeko hatin puçkirin. Taliya van pêşketinan gelê me, bir û baweriya serkeftinê û serfraziyê bi Parti, Enî û Artêşa xwe bo serxwebûn û azadiyê gelek ronî şanikir û gelê me têkoşina xwe kire nav domana livbazikariya girseyî a yekderbê û yekberî. Konevaniya koçberkirinê a yekdestî a mêtîngerên Tirkên faşist, rewşa azineke jar û tengezar, azineke hov û çavso datine holê, ku dixwazin dîynin pêşiya pêşketineke wusa. Û ev yekitîrafa dijmin a êşkereye ku, ka têkoşina me gihaye kijan qonax û merhelê.

GELÊ ME Ê NIŞTÎMANPERWER!

Pir êşkereye ku dijminê me ê hov bi konevaniya koçberkirinê a nûn, dixwaze

çî armancê bidest xweve bêne. Bi vê azinê ku bili vi dijminî tu hêz azinên wusa bikarnayne, dixwaze mîna ku dirokê de serî de Ermeniyên, gelek gelên Anadoluyê bi temami koçberkiribû. Iroj ji vê daxwazê li Kurdistanê ji biçihbene. Lê belê ev yek ne nişana zexmiyê. Nişana tîkçûn û hilweşandinê ye. Çawa ku diroka derbasbûyî de gava împaratoriya Osmanî ber enişka hilweşandinê de bû, serî da vê azinê, iroj ji diktatoriya kemalist a di nav hilweşandinê xwe de digevize, serî dide vê azinê. Çawa ku ev azine Osmaniyên ji hilweşandinê xilasnekir, wusa ji vê diktatoriya mêtîngeriya faşist ji hilweşandinê nikare xilasbike. Girînge meriv bûyerên serpêktên rind fahmbike: Hebûna me a netewî û gelêrî bi tehdita yekderbê tunekirinê rûbirûye; lê belê gava meriv li dijî vê li berxwe bide, derfet û gengazên zafera rizgariya netewî ji her demê bêtîr xurt û bi himin. Konevaniya koçberkirina yekber a dijmin tê mana yekber tunebûnê, tîkbirina vê konevaniyê ji rabûn û serhildana gelê me ye ku, ev ji wê bê mana bidestanîna zaferê di barê rizgariya netewî de û bi awakî bingehîn. Nexwe, em li dijî mêtîngeriya Tirkên a hov ku qestî hebûna me dike, xort û kal - jin û mîr gişt tevde lîberxwe bidin û bi vê nolê, em Kurdistanê Serbixwe û Azad bidest bînin! Em dev ji axa xwe, erdê xwe, gundê xwe û mala xwe bernedin û terkediyar nebin! Çi me heye em bi wê xwe çêkdar bikin, xwe kombikin û xwe yekbikin, em piştê xwe bidin çiyayên welatê xwe û li dijî mêtîngerên Tirk yê devbixwîz yekser bitêkoşin û cengbikin!

Kurdên li derveyî welat, yê ku bi gelek rengan hatine koçberkirin!

Heta niha me bi bêrî û hesreta welat û hindek ji bi girêda xwe a bi welatê re, jiyana xwe berdewamkir. Niha dijminê me ê çavso û har dixwaze vê ji destê me derxine, dixwaze bi temami me bikuje. Yê ku dilên xwe de hesreta welat sehdkin, em tevde û bi rengêki aktîfîr li dijî mêtîngeriya Tirkên faşist xwerabigirin! Jidayitir em xwe rêkxistinbikin û bêtîr xwe yekbikin! Ji bona ku em qomplôyên dijminê mêtîngerê faşist puçbikin, em xwedi li welatê xwe û hebûna xwe a netewî derkevin! Em bersivên bikaranînan dijmin yê nûn, bi veşerîna welat, xwedi li ax derketinê û bi rengêki aktîfîr tîkbilbûna nav refên têkoşina me a rizgariya netewî, angû bi tevger û bizaveke vê nolê, bidin!

MÎROVATIYA PÊŞVEÇÛYÎ Û DEMOKRATI

Faşistên Tirk yê hov dixebitin ku, bi bin piyan perçiqandina dewlemendî û rûmetiyên mirovahî, gelê me ji erdê welat qutbikin. Hebûna me a netewî û gelêrî tunebikin, mirovên me bişkênin û qiribikin! Gelê me li bendexanan, çiyayên, li derveyî welat û li her derê lê dimîne li dijî hovitiya mêtîngerên Tirk yê faşist, bi qehremani lîberxwe dide; bi lehengî xwe radigre. Mîna co û cobaran xwîna xwe dide rijandin. Singê xwe li ber her zoriyê radigre. Lê dev ji armancên xwe yê mîna serxwebûn û azadiyê, yê ku mafdartinin bemade. Û biryar û qirara xwe a vê barê de, bi berxwedana tîkçûnê a ku rojbiroj bilinddike, nişani hermirovêki dide. Cihana me a iroyî de, meriv nikare çavên xwe li ber bigre ku netewek wusa bê tunekirin. Tewreke wusa alaqa xwe bi pêşveçûyîtiyê û demokratîyê nine. Rastî iroj ji her demê êşkeretir li ber çavanin. Hoyeki mecburî a pêşveçûyîtiyê û demokratîkî û xwedi li rûmetiyên mirovahî derketinê eve ku, meriv li dijî bikaranînan hov yê Tirkên faşistên dirinde derkeve ye; piştigirtina tîkçûnê gelê me ku ji bo mafên demokratîkî yê mîna serxwebûn û azadiyê şerdike, kirine. Mafê gelê me pir pê heye ku, iroj gelê me tewreke wusa ji mirovatiya pêşveçûyî dixwaze. Mafê gelê me pir pê heye ku, alîkarîki aktîfîr ji hêzên demokratîkî bixwaze.

Hemû welatperwerên Kurdistan, hemû hêzên rizgariya netewî yê Kurdistan!

Diyarê ku em di nav şereke heyîn û nebûnê, mirin û jiyane ne. Roj, roja aktîfîr şer li dijî dijminê mêtîngerê faşist e. Roj, roja tîkçûn û cengê ye. Roj, roja bêtîr xwe yekkirinê ye; şerkirinê ye; roja zaferên mezintir bidestanin, xebat û pêşveçûnê ye. Nexwe, em li ber fermana delametên diroki û xwedîrûmet bin, em amadebin ji bo karûbarên xwe, em delametên xwe bi çakî û çelengî, bi diwarî û jêhati, bi jîrî û serxweyi biçihbînin!

Di bin banê ERNK de, em rêkxistinê xwe yê girseyî avabikin û serê rizgariya netewî de bêtîr xwe bikarbikin, delametan li ser şaxên xwe hildin!

Em qomplôya koçberkirinê a mêtîngerên faşist tîkbibin, rizgariya netewî de zaferê bidest bînin, serbilind û serfiraz herbijîn!

Ji bona bidestanîna serxwebûn û azadiyê gişt tevde û bi yekderbê em rabin serxwe, serî hildin û hertim pêşde herin!

* Bimirin mêtîngeriya Tirkên a faşist û xulamokên wan!

* Biji tîkçûnê me a rizgariya netewî a ku li çiyayên, bendexanan, derveyî welat û li her derê bilinddibe!

* Biji Kurdistanê serbixwe û azad!

3. Saliya damezrandina ERNK de

GELÊ ME BÎ AWAZÊN SERFÎRAZIYÊ NEWROZEKE NÛH PÎROZDIKE

Derbên Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan mejiyê kedxwarên Tirk belavdikin

Dijminê mêtînger ji tîrsa mirina xwe gundên Kurdistanê dide ber bomban

Gava niha Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) dikeve 3 saliya damezrandina xwe, gurrin û pelên cenga me ji a berxwedana netewî a disoje, çarhêlên Kurdistanê digre. Hêrs û gira gelê me a ku domana sedsalan de bin zilma hov û pikoliyan de dijwar bûye, bi rengê herî gewre dipeqe û Newroza 1987'an li pêşberê xwe pêşengê qehreman a gelê Kurdistan û têkoşina rizgariya netewî a gelê Kurdistan dibîne; lehengi û qehremaniya PKK dibîne.

Îroj li welatê me şerê me ê

berxwedanê ê qedrûqiyet gihaye qonaxên bilind. Eniya me, ger li welat û ger ji li derveyî welat, ku Kurdên welatperwer li wir dijîn, yekitiyên xortan, jinan, gundî û karkezan ûhw... pêşvedibe. Gelê Kurdistan bi hêzên xwe yên ARGK dilxweş û dilovan dibe. Yekitiyên ARGK, li bendavên çiyayên bilind yên Kurdistanê û li deşt û bajarên Kurdistanê bi komên ji sedan kes xwe kirine kozan. Gişt ev pêşketin, karvaniyê de tén mana jiyânê de pêşvebirina biryarên ku Komcivina PKK a Sêwemin de hatine girtin.

Gava niha, di van rojan de şer li Kurdistanê bi hemû dijwariya xwe berdewam dike, dinya carek din dibîne ku, teknika nujentirîn nikare irada mirovî û hima bawerî binkeftû bike.

Gavên pêşemîn a bikarînan a biryaran de, dewleta mêtîngerên faşist bi hemû hebûn û nebûna xwe, dixebite ku pêşketinan birawestîne.

Bilî hertiştî, têkoşina em a berxwedana şoreşgerî rojbiroj xurtidibe, firehdibe û li leztir berdewam dike. Û gelê me Newrozê, bi hogirîkî û egîdîki leyiqê vê rojê, û bangên serfiraziyê pirozdikeyê.

DEWLETA TÛRKÊN MÊTINGER LÎ EWRUPA TÊ TENGEZARKÛRÛN

Bi Hezaran Welatperwer Têkili

Qempanya Biharê Bûn

LÎ ÊRÛHÊ ÊRÎŞEK ÇÛ SER CÛVÎNA ÇETAN: 2 MÛRÎ, 4 BRÛNDAR

Ji ber ku vê dema dawiyê de hêzên me yên rizgariyê yên şoreşger derbên giran li çetewaniya milîsên bêbext xistin, ev xain ketin nava tîrsa jiyana xwe. Tevlî berpîrsiyarên dewleta mêtîngerên faşist civinan çêdikin û li rê û azinan digerin, ji bona ku xwe ji hêrs û gira gelê me, ji derbên xedar yên yekitiyên me yên gerilla xelabîkin. Milîsên bêbext, xwestin ku civîneke vê nolê li gundê Çimencik navça Êrûhê bajarê Sêrtê ji pêkbênin.

Roja 19'ê Sibatê 1987'an yekitîki me a gerilla a ji yên ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan) pêhesiya ku,

ev civin li mala dijminê gel û serokên çetan, keyê (muxtarê) gundê Çimencik Tahir Orgen, wê pêkbêtin. Yekitiya me roja civinê êrişek bire ser vê malê û fêra ku ev koma bêbextan heq kiriye da wan. Taliya êrişê hêzên me yên rizgariyê, ji van çetên ku çek ji dijmin girtine û duhev gunehkariyê li dijî gelê me dikin, 2 kes hatin kuştin, 4 kes ji brîndar ketin.

Têkoşina me a rizgariya netewî li navça Êrûhê bêhtirîn pêşveçûye. Piştî 15'ê Tebaxê 1984'an pêdeji, navê vê navça me li temami cihanê belav bû. Lê ji wê rojê vir de, dijmin ji bêhtirîn bera xwe daye vê

navça me. Gelê dorhêlê, bi giraniya xwe têkoşina me a rizgariya netewî weke doza xwe a zikmaki dibîne û alikariyên ji her babêti pêşkêşî têkoşinê dike, lê hin kesên xwe-firoş ji hevkarîki gemar bi dijmin re dikin û bûne dijminê gelê me û welatê me. Komara Tirk, bi alikariya van çend nandoz û nokeran, dixwaze çetewaniyê rêxistin bike. Lê belê ev keftûlafta dijmin, bi hilpişkîna buhara 1986'an bin pêşengiya karvaniyê a tîmsalê hogiriya gelê me rêheval EGÛT, hat têkbirin. Hinek ji kesên ku çek ji dijmin girtibûn ji hêla yekitiyên me yên rizgariyê qîma wan hat anin û çekên xwe disa veqerandin dijmin. Yên ku nehatin rê ji, ceza maf kiribûn girtin û serê wan yeko-yeko hate perçiqandin. Gava dijmin bi her çare û azinê dixebite ku çetewaniyê ser lîngan bihêle û pêşve bibe, hêzên me yên rizgariyê ji, bi vê livbazi û êrişê xwe a taliyê şanikirin ku, ji bo tunekirin û perçiqandina avahiya çetên sixur xwedî biryar û qîrarin. Weke nûçên berdestê me bûn, yek ji yên hatî kuştin birayê keyê gunde. Navê vi kesê bi mirinê hate cezakirin, Ahmet Orgen e. Çetên milîs yên bi navê Hasan Orgen, Hûsametîn Gok, Resul Bakir û Ali Akinci ji, brîndar ketine. Ev livbazi ji hêla gel bi şahî hate pirozkirin û yekitiya me bê hundabûn veqerîya parêzgeha xwe.

NÛÇE
rîpel 19. de

Serpêhatina me a yekitî, serhildan û berxwedanê-Newroz bi şahî tê pirozkirin

Bihara sala 1987'an, ku Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan de hilpişkîneke nû-he, di derbên li li welat duhev li dijmin dikevin digihe têdawayeka bilind û têkîlbûna girsên gel yên welatperwer nav refên têkoşinê de dilezine.

Welatperwerên ji Kurdistan yên li Ewropa dijîn, yên ku tesira van pêşketinan kuriyên dilên xwe de sehdikin, bêhtir xwedî li têkoşinê derdikevin û xwe li dora delamêten (wezifên) rizgariya ne-

Dumahik rîpel 20. de

Bi destpêka mējûya 17'ê Sibatê 1987'an pêde, ji aliyê bi hezaran welatperwerên ji Kurdistanê yên dilxwaz û pişt-girtên ERNK li gelek welatên Ewropa, li dijî azinên cenga taybetî a dewleta mêtîngerên faşistên Tirk, duhev livbazi û kiryar pêkhatin. Welatperwerên Kurd, azinên cenga taybetî, daxwaza koçberkirina gelê me, cezayên idamê (bidarvekirinê), operasyonên leşkerî û girtinan, êrişê Komara Tirk li Kurdistana Başûr û herwusa qomplu û êrişên dewleta Swêdê li dijî Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan-TRNK protestokirin. Piştgirtin û hevkarîya xwe ji bo berxwedanê birçîmayinê yên li girtgehên bajarê Adana û Swêdê du-

xuyankirin.

Welatperwerên Kurd yên ku li derveyî welat dijîn hevkarîya xwe bi herrengî ji bo şerê hêzên me yên rizgariyê yên çekdari ku li dijî hêzên hov û dagirker peşve dibin, danin holê. Livbaziyên tolhildana şoreşgerî yên ku serî de li Qilaba, Erûhê, Şîrnexê, Çolamerğê, Ceylanpinarê, Hezêxê, Egilê, Nîsêbinê, Dêcle, Midyadê û Cizira Botan, herwusa li çar hêlên Kurdistanê bilindbûn, bi raperin, meş, civinên ji bo rojnaman, zeftkirina avahiyan, sazîkirina şevan û numayîşên bi hezaran welatparêzên Kurd li Ewropa berdewam kirin û dijmin tengezar û melûlkirin.

NÛÇE rîpel 21. de

TÊKOŞERÊ ERNK AHMET AYDÛN BÎ DESTÊ XAÛN Û XULAMAN HAT KUŞTÛN

Emê biranina Wi bi bilindkirina şerê rizgariya netewî zinde hêlin!

Mêtîngerên Tirkên faşist yên ku li pêşberê têkoşina me a berxwedana şoreşgerî rojbiroj bêhtir ber bi mirina xwe ve diçin, carek din çar destên xwe davêjin bêbextan. Li Kurdistanê cahşên sixur û noker çekdar dikin û derdixin hemberê pêşmergên me, li derveyî welat ji komên xain û xulam dilivênin. Roja 7. Adarê 1987 li bajarê Mûnchen, lawê gelê me ê egîd û mîrxas, şervanê Eniya me ê hogir Ahmet AYDÛN, bi berikên koma xain û xulaman a bi navê "Rêya Azadî" hate kuştin.

Biranina Wi rêberê me ye.